

AHMED HULÛSÎ

KURÂN'IN SIRRI

Kitabullâh Diyor ki

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan “Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh” cümlesidir ve bu “tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü’dür” anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi’nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü’nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi’nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan “kitap isminde” beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü’nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

Tüm eserlerimiz gibi, bu kitabın da telif hakkı yoktur.

Ayrıca bu kitap ASLA PARAYLA SATILMAZ.

Ancak bastırmanın hediyesi olarak dağıtılabilir.

Allâh, bu kitabı bastırıp dağıtanların ve basımda karşılıksız emeği geçenlerin âhirete geçmişlerine ve yaşayanlarına rahmet eylesin.

Bu kitap orijinaline sadık kalmak kaydıyla herkes tarafından basılabilir, çoğaltılabilir, yayımlanabilir ve tercüme edilebilir.

ALLÂH ilminin karşılığı alınmaz.

AHMED HULÛSÎ

KURÂN'IN SIRRI

Kitabullâh Diyor ki

AHMED HULÛSİ

1. Baskı: 2013

Son Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan

Grafik Tasarım: Öznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:

Bilnet Matbaacılık

Biltur Basım Yayın ve Hizmet A.Ş.

Dudullu Organize Sanayi Bölgesi 1. Cad.

No:16 Ümraniye / İSTANBUL

Tel: +90 216 444 44 03

www.bilnet.net.tr

AHMED HULÛSÎ

KURÂN'IN SIRRI

Kitabullâh Diyor ki

www.ahmedhulusi.org

İÇİNDEKİLER

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi	1
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü İle İlgili Önemli Açıklama... 13	13
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü	17
4. Zorunlu Bir Uyarı.....	33
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem Ve Mükemmel Özellikler (Esmâ Ü'l Hüsnâ).....	37
6. Kitabullâh Diyor Ki.....	61
<i>Ahmed Hulûsi Kimdir? Amacı Nedir?</i>	<i>113</i>

KURÂN'I ANLAMAK İÇİN ÖN BİLGİ

“OKU”mak amacıyla elinize aldığınız bu çalışmanın orijinali olan metin, *gökteki bir tanrının, yeryüzündeki postacı-peygamberine indirmiş olduğu yazılı bir kitaptaki buyrukları veya fermanı*, değildir!

O, âlemlerin Rabbi olanın irsâl ettiği (risâlet işleviyle açığa çıkardığı) **Rasûlüne**, (boyutsal derinliğinden bilincine) **inzâl ettiği** “**Hakikat Bilgisi**” ve “**Sünnetullâh**” açıklamasıdır!

Baştan vurgulayalım ki...

Okuyacağınız bu metin ne Türkçe Kurân'dır ne çeviri ne de meâl!.. Asla Kur'ân yerine geçmez! Kurân'daki çok anlamlı anlatımların bir-iki yönünü göstermeye çalışır ancak!

Bu metin yalnızca, Ahmed Hulûsi isimli Allâh Kulu'na bahşedilmiş bakış açısından Kurân'a açılan bir penceredir!.. Bu pencereden görülenlerin bir kısmının sizlere yansıtılmasıdır!

Bu penceredeki bakış açısının temeli nedir, bir misal ile anlatmaya çalışayım...

İnsanın iki gözü vardır ki, bu iki göz sağlıklı çalışırsa, baktığını şaşış görmez, tek ve net görür. Net ve tek göremeyenlerse bunu sağlamak için ya gözlük kullanırlar ya da lens!

“OKU”nası Kitap olan Evren’i ve “Sünnetullâh”ı sağlıklı “oku”yabilmek için de **Allâh, Kur’ân** ile bize, iki doğruyu görme camı vermiştir, gözlüğümüze takalım diye...

“**Hakikati**” net ve tek görmek için de basfirete ve ilim gözlüğüne ihtiyaç vardır ki onun iki camından biri “**B**” harfi ilmi, diğeri “**El AHAD-üs SAMED**” ilmidir!

Birinci ilim, **Kurân**’ın en başına konmuş “**B**” harfidir... Anlamı, “**TEK’in SEYRİ**” isimli kitabımda açıkladığım “**Holografik Gerçeklik**” paralelinde, Rasûlullâh (AleyhisSelâm)’ın bildirdiği “**Zerre küllün aynasıdır!**” açıklamasıdır. Birim veya zerre olarak algılanan her noktada, tüm “**El Esmâ**” potansiyeli ile mevcudiyetini anlatır.

İkinci ilim ise, **Kurân**’ın sonuna yerleştirilmiş olan “**İhlâs**” Sûresi’ndedir. “**Allâh**” ismiyle işaret edilenin, “**El EHAD’üs SAMED**” olduğu vurgusudur! “**HÛ**”dur! **O**’nun gayrı veya “**dûnu**” mevcut değildir! “**Es Samed**”, “**içine bir şey girmesi, katılması veya ondan bir şey çıkması, oluşması söz konusu olmayan som TEK’illik**” anlamını ihtiva etmektedir.

Bu iki gerçek tek bir bakışı meydana getirmezse, **Kurân**’ın ruhu ve vermek istediği mesaj asla algılanamaz; gökteki ötendeki tanrı, yerdeki peygamber ve sen anlayışının doğrusu asla bilinemez!

Evet, okuyacağınız bu metin, “**ALLÂH**” ismiyle işaret edilen “**El EHAD’üs SAMED**” ise; bu mutlak gerçeğe göre, **Kurân**’ın işaretlerini nasıl değerlendirmemiz gerektiği, çalışmasıdır.

Elinizdeki bu çalışmanın, bildiğimiz kadarıyla, bir benzeri olmamıştır! Zira bugüne kadar, **Kurân**’ın gerçek mesajını - ruhunu -

amacını yansıtmak yerine, derinliği olmayan ve tarihsellik yanına dayanan nakiller yapılmıştır. Çoğunun diliyse, okuyana, eline aldıktan kısa bir süre sonra kitabı bıraktıracak kadar çapraşıktır. Bire bir kelime çevirisine sadık kalmak amacıyla, zamanüstü **edebî şaheser** günümüzün anlam bulmacası olarak insanların eline verilmiştir.

Ayrıca bu **edebî şaheser**, okurken sık sık göreceğiniz gibi, pek çok gerçeği, dersi “**evirip çevirip türlü misaller ile benzetmelerle**” anlatmıştır, kendi tâbiriyle! İnsanlar tefekkür etsin diye... Ne yazık ki, anlayışı sınırlı çoğunluk bu benzetmeleri “**muhkem**” kabullenerek; gökte bir tanrı ile yeryüzündeki peygamberi ve de gökten inmiş yazılı kitap - ferman anlayışına kadar sürüklemiştir.

İnanıyorum ki, temel bakış açısı hakkıyla okuyucuya yansıtılabilirse, insanların bu yüce “**BİLGİ**”ye bakışı ve değerlendirmesi çok farklı olacaktır.

Bu nedenledir ki, “**OKU**”maya başlamadan önce, bize göre, “**KİTAP - BİLGİ**”nin temel bakış açısını ve bazı kavramları açıklamaya çalışacağım.

Kurân'ın temel fikri, insanların, “**ALLÂH**” ismiyle **işaret edileni** anlamaya çalışmaları, tanrı kavramı fikriyle “**şirk**”e (düalizm-ikilik) düşmekten korunmalarındır.

İnsanın, gökte veya yerde bir öte - dışsal tanrı kabulü açık “şirk”; “Allâh” yanı sıra, O’ndan ayrı (benliği dâhil) bir güç kuvvet sahibi varlık kabulü de gizli “şirk” olarak tanımlanmaktadır.

“**İnsan**”lığa hitaben nâzil olmuş “**BİLGİ**” (**Kitap**), kendisini değerlendirecek olanları şöyle uyarıyor:

“Şirk (bir yanda tanrı diğer yanda her şey) düşüncesine sahip olanlar pistir!”

“(ŞİRK) **pisliğinden** (ben ve tanrı anlayışından) **arınmamış olanlar Ona** (o BİLGİYE - Kurân'a) **dokunmasınlar!**” (Çünkü anlayamazlar!)

“**Muhakkak ki şirk** (Allâh ismiyle işaret edilen yanı sıra veya dûnunda bir varlık olduğunu kabullenmek) **büyük zulümdür!**”

“**ALLÂH'ın kesinlikle affetmeyeceği tek suç, ŞİRK'tir; bunun dûnundakileri dilediğine affeder!**”

“**ŞİRK**” anlayışından kurtulmak için de “**Allâh**” adıyla işaret edilene iman edilmesi istenmektedir.

“**Allâh**”a imanın iki mertebesi **Kurân**'da açıklanmaktadır:

A) **Allâh'a** (içinde şirk de bulunabilen) **iman**...

B) **“B” işareti kapsamında Allâh'a iman.**

Birincisi, ötede bir “**tanrı**” vehminden kaynaklanan açık “**şirk**” anlayışından arınmanın gereğini açıklamaktadır.

İkincisi, “**gizli şirk**” diye tanımlanmış bulunan, “**benliğini, rabbine** (Hakikat'in olan El Esmâ'ya) **şirk koşma**” anlayışından arınmayı anlatmaktadır.

Şimdi Müslümanların çoğunluğunun ciddiye almadığı, “**tasavvuf**” deyip bir kenara attığı çok önemli **hakikat bilgisinin**, “**gizli şirk**” diye tanımlanan yanılığın nasıl açıkladığına ve bu olayın **Kurân**'da nasıl yer aldığına dikkatle kulak verelim:

Hamdi Yazır'ın meâlinden naklen veriyorum, “**Sen yanlış anlamışsın**” diyecekleri bundan vazgeçirmek için! Dikkat buyurun, hitap geçmiş halklara değil **Rasûlullâh Muhammed Mustafa AleyhisSelâm**'adır ve **çevresindekilerin bir kısmının imanından** söz edilmektedir:

Yûsuf Sûresi (12), 102. âyetten 107. âyete kadar olan bölüm:

“[*Ey Muhammed!*] Bu[nlar] işte, gayb haberlerinden; sana onu vahy ile bildiriyoruz, yoksa onlar işlerine karar verip mekr [*/hile ve düzenler*] yaparlarken sen yanlarında değildin. Ve [*şunu da unutma ki*] insanların ekserisi –sen ne kadar [*iman etmeleri için*] hırslısan [*da*]– mümin [*olacak*] değildirler.[*Oysa sen*] buna karşı[*lık*] onlardan bir ecir [*ücret*] de istemiyorsun, O ancak bütün âlemine [*insanlara*] [*ilâhî*] bir tezkire [*/hatırlatma ve nasihat*]tir. Bununla beraber, göklerde, yerde [*ibret alacak daha*] ne kadar âyet [*/işaret*] var; [*fakat ne yazık*] ki üzerine uğrarlar, onlardan yüz çevirir geçerler.

Onların ekserisi Allâh’a şirk koşmaksızın iman etmez.”

Şimdi burada “Akıl ve İman” isimli kitabımı yazmama sebep olan çok önemli âyeti - uyarıyı görelim... 4.Nisâ Sûresi 136. âyeti Rasûlullâh’a geliyor ve çevresindeki iman etmişlere hitap ediyor:

“Ey iman edenler; Aminu ‘B’illâhi...” Yani, “Ey iman edenler, ‘B’ harfinin taşıdığı anlam kapsamında iman edin Allâh’a...”

Ne demek bu?

Şu demek: Yalnızca Allâh isimlerinin işaret ettiği mânâlardan oluşan âlemler içinde sizin de hakikatiniz, varlığınız-vücudunuz Allâh adıyla işaret edilenin Esmâ’sından meydana gelmiştir. Rabbiniz, hakikatiniz olan bu Esmâ’dır. Dolayısıyla hem derûnunuzda hem de karşınızda Allâh Esmâ’sının açığa çıkışından başka bir şey yoktur. Bu “Hakikat”e ters düşen bir şekilde, var gördüklerinizi, Allâh dûnunda bağımsız-ayrı bir varlık (tanrı) gibi düşünüp kabul ederek şirk koşanlardan olmayın. Bunu yapmanın getirisi dünyada ve sonsuz geleceğinizde yanmaktan başka bir şey değildir.

Ama çoğunluğun bunu kavrayacak akılla (Esmâ bileşimi olarak) açığa çıkmadığını da gene şöyle belirtiyor Kur’ân Bakara Sûresi (2) 8. âyetinde:

“İnsanlardan bir kısmı ‘B’ harfinin işaret ettiği anlam kapsamında Allâh’a ve sonsuz geleceğimize iman ettik derler... Ama onlar ‘B’ işareti kapsamında iman etmiş müminler değillerdir.”

İşte bu sebeptendir ki, “B” harfinin işaret ettiği muazzam anlamın “gizli şirk” diye geçirtilen bir şekilde örtülmesi; bu konuya hiç önem verilmemesi, sonuçta “*Gökte tanrı yerde Ben*” anlayışını yerleştirmiş ve bugünkü noktaya gelinmiştir.

Oysa...

Şirk anlayışının geçersizliği daha ilk âyet (sûre) olan “**Besmele**”de “**B**” harfiyle anlatılmaktadır. Kur’ân yorumcularının pek çoğunun yetişme şartlanmaları gereği örttüğü bu anlam, Hz. **Âli** tarafından açıklanmıştır 1400 küsur yıl önce ilk defa.

Şahı Velâyet Hz. **Âli**, Kurân’daki, o gün için “sır” kabul edilen bu gerçeğe şöyle işaret etmiştir:

“Kurân’ın sırrı Fâtîha’da; Fâtîha’nın sırrı B-ismillâh’ta; B-ismillâh’ın sırrı da ‘B’ harfindedir. Ben, (Arapçadaki yazılışı itibarıyla) ‘B’nin altındaki NOKTA’yım!”

Hz. **Âli**’nin işaret ettiği bu gerçeklik, **Kurân**’ın okunmaya başlanılan ilk âyeti olan “**B-ismillâh**”ın başındaki “**B**” harfinde, daha sonra da pek çok yerinde bir uyarı işareti anlamına gelmektedir.

Merhum Hamdi Yazır hazırlamış olduğu “**Kur’ân Tefsiri**”nde; Ahmed Avni Konuk “**Fusûsu’l Hikem Şerhi**”nde; Abdülaziz Mecdi Tolun, “**İnsan-ı Kâmil**” şerhinde, bu mânâyâ dair gerekli uyarıyı yapmıştır.

Biz de penceremizden bu kutsal metne bakarken, âyetleri, “**B**” harfinin kullanılmış olduğu yerlerdeki işareti ve anlamıyla değerlendirmeye çalıştık elimizden geldiğince. Çünkü **Kurân**’ın, “**B**” harfinin işaret ettiği anlam doğrultusunda “**OKU**”nmaya başlanması gereği vurgulanmaktadır “**B-ismillâh**” ile. “**B**” harfinin işaret ettiği anlam kişinin yaşadığı mutluluk veya mutsuzluğun, kendi

derûnundan, hakikatinden gelen mânâlar doğrultusunda yaşandığı gerçeğidir. Kişinin cehennemini veya cennetini yaşaması **“elleriyle yaptıklarının (kendilerinden açığa çıkanların) sonucu”**dur; yani; kendindeki **“Esmâ”** mânâlarının açığa çıkmasıyla oluşmaktadır, vurgusuna işaretir **“B”** uyarısı!.. Bu yüzden de her sûre başında **“B-ismillâh”** yer alarak, bu hatırlatma yapılmaktadır.

“B”ismillâhirrahmânirrahıym, başlı başına bir sûre hükmündedir bize göre.

Bizâtihi **Kurân**'ın ve yeryüzünde yaşamış en muhteşem beşer olan **Muhammed Mustafa** (AleyhisSelâm)'ın açıklamalarını temel alan, **“ALLÂH”** adıyla işaret edilmiş Mutlak Hakikat'in gösterdiği hedef kavranılmadan, **Kurân**'ın anlaşılması mümkün değildir.

Eğer bu hedef fark edilmezse, **Kurân**'a, -esasla ilgisi olmayan bir şekilde- çeşitli yaklaşımlar edinilebilir. O, bir tarih kitabıdır; O, bir iyi ahlâk kitabıdır; O, bir toplumsal düzen kitabıdır; O, bir evren bilgisi kitabıdır; vs.!

Oysa **Kurân**'ın önyargısız ve şartlanmasız **“OKU”**nması hâlinde görülecek en keskin gerçek, insana **“şirk” anlayışını terk ettirecek ipuçlarını vermesi** ve bu realite doğrultusunda bilincini arındırmasının yolunu öğretmesidir. Çünkü insan, yaratılış özelliği dolayısıyla ölümsüzdür! **“Ölümü yalnızca tadar”** ve çeşitli **“Bâ's”** aşamalarından geçerek **“ölümsüz”** olarak sonsuza dek yaşamına devam eder!

Ölüm, kişinin kıyametinin kopup, beden perdesinin kalkarak kendi hakikatini müşahade etmesi ve daha sonra da bunu hayatında ne kadar değerlendirebildiğinin sonuçlarını yaşamaya başlamasıdır. Çalışmamızı **“OKU”**manız sırasında bunu net göreceksiniz.

Bu yüzdendir ki...

İnsan, kendi hakikatini tanımalı, kavramalı, yaşamını buna göre değerlendirerek, **“Hakikatinden”** kaynaklanan **“kuvveleri”** değerlendirerek **“cennet”** yaşamını kazanmalıdır; **“Rabbi”** elvermişse! Rabbine yönelmek ise dışa değil; kişinin kendi

hakikatindeki yönelmesi diye anlaşılmalıdır ki salâtın ikamesi yani namaz da bunun yaşanmasıdır içe dönük bir şekilde.

Bu noktada şunu iyi anlamak zorundayız...

“Yenilen” isimli kitabımda çeşitli yönleriyle açıklamaya çalıştığım şekilde; evren içre evrenler tanımlamasıyla tanımladığımız yapı, hakikati itibarıyla, **“çok boyutlu tek kare resim”** veya **“holografik Tekil bilgi - enerji okyanusudur”** tüm boyutlarıyla, bize göre! Bu okyanus, her damlasında tümünün özellikleri mevcut olan bir okyanustur! Kuantum Potansiyeldir!

Rasûlullâh (AleyhisSelâm)’ın da **“Zerre küllün aynasıdır!”** uyarısı ile açıkladığı gibi.

“Hazreti Muhammed’in Açıkladığı ALLÂH” isimli kitabımda detaylarıyla anlatmaya çalıştığım şekilde, **“ALLÂH”** ismiyle işaret edilen yanı sıra veya **“dûnunda”** yani kavram, kapsam ya da başka herhangi bir ölçütle denkliği söz konusu olabilecek ikinci bir varlık mevcut değildir.

Bu gerçek dolayısıyladır ki **Kurân**’da **“İkinin ikincisi”** olarak tanımlanan Hz. **Ebu Bekir** ve Hz. **Âli**’den günümüze uzanmış düşünce ve müşahede zincirinde yer almış kemâl sahipleri hep aynı realiteyi dillendirmişlerdir: **“Allâh var, gayrı yok!”** İşte bu yüzdendir ki, **“HAMD”** sadece **Allâh’a ait** bir olgudur! Kendi kendini değerlendirmek durumundadır, gayrı olmadığı için!

“Şirk” aslı olmayan, **“vehmedilen”** bir kavramdır!

İnsanlar, **“vehimleriyle”** bu olguya düşerek, **“çokluk algılanması ardındaki gerçek Tek’lik”**ten perdelenirler! Bunun sonucuysa, kendini yalnızca madde beden kabul ederek yaşamak, ölüp yok olup gitmek (**küfür**); ya da benliği yanı sıra gökte veya derûnunda bir tanrı kabullenmektir (**şirk**)!

Oysa **Kur’ân** ve **Rasûlullâh açıklamalarına** dayalı **Allâh ehli** müşahedesine göre işin aslı şudur:

Kendisinden gayrı mevcut olmayan **“HÛ”**, **İlminde** (ilim boyutunda), **İlmiyle**, **“El Esmâ ül Hüsnâ”** tanımlamasıyla işaret edilen özelliklerini (Kuantum Potansiyel), **“İlmini”** seyretmiştir... Bu seyrin başı ve sonu yoktur. **“HÛ”**, bu seyrettikleriyle kayıtlanıp sınırlanmaktan münezzehtir (âlemlerden Ganî'dir).

İşte hakkında konuşulan **âlemler ve içindeki her şey**, **“El Esmâ” seyri mertebesinde, seyrin oluşumuyla;** ”yok” iken **“El Esmâ”** özellikleriyle **”var”** olmuştur!

Hakkında söz edilen her şey, **“Allâh isimleri”** diye kısaca bahsedilen ve **“El Esmâ”** ile **işaret edilen** özelliklerin sanki bir bileşim şeklindeki açığa çıkışlarıdır. Tıpkı, yüz küsur atomun değişik bileşenler hâlinde algılanan sayısız madde ve canlı türlerini meydana getirmesi gibi.

Belki şöyle de diyebiliriz... Zaman ve mekân ötesi yapı olan Kuantum Potansiyel, **“Esmâ”** ile işaret edilen özellikleri itibarıyla kendi kendini **“seyr”** hâlinindedir ve durum bundan ibarettir. Hz. Âli'nin **“İlim bir nokta idi, onu cahiller genişletti”** UYARISI ise; **“nokta”** diye işaret olunan **“Kuantum Potansiyel”**in, algılayana göre algılananları meydana getirmesidir ki; bu algılayanlar **“cahil”** olarak tanımlanmıştır.

“El Esmâ ül Hüsnâ” genel hatlarıyla doksan dokuz olarak anlatılmışsa da esas itibarıyla, detaylarıyla sayısızdır!

Algılanan veya algılanmayan her ne varsa, hepsi de bu **“El Esmâ”** (Allâh isimleri) ile **dikkat çekilen özelliklerden** meydana geldiği içindir ki; bu oluşturmaya **“âlemlerin Rabbi”** tanımlamasıyla işaret edilmiştir. **“Rabbin”** ya da **“Rabbi”** tanımlamaları ise, algılanan birimin oluşumunu meydana getiren **“El Esmâ bileşimi - terkibi”** anlamınadır.

“Bi-izni Rab” tanımlaması, ilgili birimin **“El Esmâ bileşiminin o şeye elvermesi”** durumunu anlatmaktadır.

“Bi-iznillâh” ise yerine göre iki anlama gelir... Ya **“âlemleri yaratış muradına göre o işe elverişli Esmâ bileşimi”** ya da

“birimin oluşumundaki amaca göre Esmâ bileşiminin elvermesi”. Çünkü, **Ulûhiyeti** ile kendinden gayrı olmayan **TEK**'tir!

Bu **TEK'lik anlayışı** dolayısıyla, **Kurân**'in vurguladığı önemli bir husus da şudur:

Her birim kendisinden açığa çıkanın sonucunu yaşayarak hayatına devam eder. **“Ceza”**, yapılanın karşılığı ya da anlatımımızla **sonucu** anlamındadır. Onun için de sık sık, **“kendilerinden çıkanın sonucunu yaşayacaklardır, kullarına zulmeden bir tanrı yoktur”** anlamında vurgulama yapılır.

“Herkes hakkı verilir”in anlamı, hangi amaçla, hangi işlevi ortaya koyması için yaratılmışsa, o **yaratılış amacına göre hakkı verilir**, demektir.

“Korunmak” ya da **“Allâh'tan korunmak”** şeklinde anladığımız **“takva”** olayı, “kişinin, yaratılmış olduğu ‘Esmâ’sı gereği elleriyle yaptıklarının sonucunu, kaçınılmaz bir şekilde yaşamak” durumunda kalacağı realitesi nedeniyle, hoşlanmayacağı şeyleri yaşamaması amacıyla, yanlış davranışlardan korunmasını tanımlamaktadır.

Kur’ân, işaret ettiğimiz üzere, gökteki tanrıdan yeryüzündeki postacı-peygambere aracı varlıklarla yollanmış yazılı bir kitap değildir. **Rabbin'den yani hakikati olan “Esmâ mertebesi”nden bilincine inzâl olan (boyutsal açığa çıkış) Hakikat ve “Sünnetullâh” BİLGİ’sidir!**

Kur’ân, **“Ulül Elbâb”** indinde, **“teklif”** görünümünde **“tespit”ten ibarettir!**

“KİTAP”, **“Hakikat’i ve Sünnetullâh’ı içeren BİLGİ”** anlamındadır.

“Hakikat BİLGİSİ” oluşu itibarıyla birimin, algılanan veya algılanamayan her şeyin **“Hakikat”**ini açıklarken; **“Sünnetullâh BİLGİSİ”** olması itibarıyla da, **“birimin sonsuza dek içinde yaşayacağı boyutların varoluş ve işleyiş Sistem ve Düzeni”**ni bildirmektedir.

İnsan, arzda “**halife**”dir... Bu hem dünya anlamına hem de beden anlamına değerlendirilir. Çünkü “**insan**” beden ötesi bir yapıdır; ve bedeni terk ettikten sonra da birçok “**Bâ's**” oluşla yaşamına devam eder sonsuza dek.

İnsana yapılan teklifler, hep onun, kendini “Hakikat”iyle tanıyıp, bunun gereklerini yaşaması ve “Hakikat”inde bulunan özellikleri - kuvveleri keşfedip değerlendirmesi amacına dönüktür. Yasaklamaların ardında da hep kişinin kendini beden kabullenerek, ölümü tattıktan sonra hiçbir anlamı kalmayacak nefsanî zevkler uğruna kendisine verilen potansiyeli boşa harcamasını engellemek amacı gütmektedir. Çünkü mevcut potansiyeli, “Hakikat”ini keşfederek dünya ve ölüm ötesi yaşamdaki güzellikleri elde etmesi için verilmiştir.

Eğer bu çalışmamız **Kurân**'ı biraz daha iyi değerlendirmenize hizmet verdiyse, bunu nasip etmesinin şükründe aczimi itiraf ederim. Yaptığım iş kulluğumun zorunlu gereği idi. Başarı yalnızca Allâh'ın lütfü ile dir! Bu hizmetteki yetersizliklerimden, hata ve kusurlarımdan dolayı da bağışlanmamı niyaz ederim. Zira bir kulun Allâh kelâmını hakkıyla değerlendirmesi olanaksızdır!

AHMED HULÛSİ

25 Ekim 2008

North Carolina, USA

www.ahmedhulusi.org

KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ İLE İLGİLİ ÖNEMLİ AÇIKLAMA

Kur'ân-ı Kerîm, Allâh indînden inzâl olmuş BİLGİ'dir (Kitap'tır)!.. Allâh indî için ise lisan kavramı asla söz konusu edilmez! Belki Kur'ân-ı Kerîm'in orijinali için "**ALLÂH'ÇA**"dır diyebiliriz. Şayet onu Hazreti Muhammed (aleyhisselâm) (Arap müşriklerin iddiası üzere) yazdı denseydi, elbette ki o takdirde Kurân'ın orijininin Arapça olduğu öne sürülebilirdi!

Oysa Kur'ân-ı Kerîm, "ALLÂH'ÇA" orijinalinden Cebrâil isimli melek tarafından Muhammed Mustafa (aleyhisselâm)'a kendi lisanı olan Arapça olarak inzâl olmuştur ki, o ortamın insanları ne anlatılmak istendiğini anlasınlar diye...

Nitekim Kur'ân-ı Kerîm'de bu gerçeğe şöyle işaret edilmektedir:

“Biz her Rasûlü kendi toplumunun lisanı ile irsâl ettik ki, onlara en anlaşılır şekilde açıklasın... (Artık) Allâh dilediğini saptırır ve dilediğine de hidâyet eder... O, Aziyz'dir, Hakiym'dir.”
(14.İbrahiym: 4)

Orijini Allâh indinde “Allâh'ça” olan Kur'ân-ı Kerîm, çok zengin bir lisan olan Arapça olarak inzâl edildiğinden, her anlayış mertebesine farklı derinlikli mânâlar açmaktadır. İhtiva ettiği mecazlar ve misaller dolayısıyla da her âyet iç içe birkaç anlama işaret etmektedir.

Bize bildirilen Arapça Kur'ân-ı Kerîm orijinal olan ve hemen her âyetinde derinlikli olarak birçok anlamlar ihtiva eden Muhteşem eser olması hasebiyle, ASLA hiçbir lisana tüm kapsamıyla tercüme edilemez, meâllendirilemez!

Tüm çeviriler ve meâller sadece, çevirenin kelime bilgisi ve anlayışı kadarıyla O muhteşem Bilgi kaynağından alıntı kapsamındadır!

Burada şu çok anlaşılır örneği vermek istiyorum, konunun daha iyi fark edilmesi için...

Tüm tasavvufla ilgilenen ve bir kısmı “Velî” kabul edilen **Hacı Bektaş Velî'den Muhyiddini İbn Arabî'ye** kadar sayısız zevât, **mükemmel Arapça bilgisiyle** Kur'ân-ı Kerîm'den aldıklarıyla, bu görüş ve yaşama sahiplerken... Diğer yandan **Muhyiddini Arabî'ye “Kâfir”** diyen; **tasavvufla ilgilenenlere “kâfir” diyen Vahhabîlik** türü mezheblerin mensupları da **mükemmel Arapça bilgileriyle** aynı Kur'ân-ı Kerîm'den bu anlayışa sahip olmaktadır.

Şimdi düşünün!

Abdülkâdir Geylânî'den İmamı Gazâlî'ye, Şah Nakşibend'e, Abdülkerîm el Ciyli'den Seyyid Ahmed Rufaî'ye, İmamı Rabbanî'ye kadar mükemmel Arapça bilen bu insanlar Kur'ân-ı Kerîm'i nasıl anlamışlar ve nasıl yaşamışlar... Bunların tam zıddı

Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama

görüŖte olup, *tanrıyı yukarıya oturtan, tanrının eli vardır, ayağı vardır, koltukta oturur, yanından yeryüzüne kitap yollar anlayışında olup, karşı anlayıştakileri “kâfir” olarak niteleyenler* de mükemmel Arapça bilenler olarak nasıl bir anlam çıkartmışlardır!

İşte günümüzdeki pek çok meâl, çeviri, başta İngilizce olanlar olmak üzere değişik lisanlara yapılan tercümelere, genelde hep bu ikinci tür anlayışa dayalı olarak yapılmıştır. Buna karşılık çok az miktarda birinci anlayışa dayalı tefsir de vardır.

Hazırlamış olduğum **Kur'ân-ı Kerîm Çözümü** adlı çalışma belki “iş'ârî meâl” sınıfında kabul edilebilir. Bildiđim kadarıyla Türkiye'de ilk örnektir. Bununla birlikte kesinlikle Kur'ân-ı Kerîm burada işaret edilen anlamlardan ibaret denemez ve O yüce Kitap'taki pek çok anlamdan bir yüzünü ihtiva etmektedir müşahedeme göre! Eğer istenirse bunun gibi birkaç çalışma daha yapılabilirdi ki, onlar da, aynı Kur'ân-ı Kerîm'deki farklı işaretleri açıklardı!

İşte bu sebeptendir ki; **Kur'ân-ı Kerîm'in meâl veya tefsir veya tercümelerinden HİÇBİRİ için, bu Türkçe ya da İngilizce Kurân'dır denemez. Her biri Kurân'ı anlamak için bir vasıta olarak anlayışla okunmalıdır.**

Not: Bazı okuyucularım “KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ”nde geçen “CEZA” kelimesine takılmaktadırlar, bu kelime Türkçe'ye yetersiz geçirildiği ve öyle şartlandıkları için. “CEZA” kelimesi Arapça'da “karşılık-getiri” anlamına sahiptir. Hem mükâfat ve hem de kullanılagelen cezalandırma anlamını kapsar. Rahmân Sûresi'nde “ihşanın cezası ihşandır” denip mükâfat anlamındaki yönüyle ceza kelimesi kullanılmışken; Şûrâ Sûresi'nde ise “cezaü seyyetin” yani kötülüğün cezası (karşılığı-getirisi) olarak kullanılmıştır. Yanlış anlayış kırmak, ezber bozmak için, doğruyu fark ettirmek için “Ceza” kelimesi iki anlamıyla da

Kurân'ın Sırrı

kullanılmıştır “ÇÖZÜM”de. Dolayısıyla bu çalışma okunurken tereddüte düşülen anlamlarda bu inceliklere dikkat edilmelidir.

AHMED HULÛSİ

21 Ocak 2011

KUR'ÂN-I KERÎM'İN ÇÖZÜMÜ

Dünya, “Kova” dönemine girdi! “**Yenilen**“ hükmü geldi!

Kur'ân-ı Kerîm'e farklı bir pencereden yepyeni bir anlayışla bakma ve değerlendirmeye çalışma süreci başladı bu fakirde!

Kur'ân-ı Kerîm'de sürekli dikkat çekilen “**Atalarımızın, babalarımızın izi üzerindeyseniz, ya onlar yanlış izdeler ise!**” uyarısı bu **Mucize BİLGİ** kitabını en baştan ele almamı zorunlu kıldı!

Bin küsur yılda o çağların anlayışına dayalı yorumlarla hadsiz hesapsız karmakarışık olmuş ve Tevrat'ın bozulmuş hâinden kaynaklanan hikâyelerle harmanlanmış; halk da anlasın diye avamileştirilmiş DİN anlayışının gerçeğine, ancak Kur'ân-ı Kerîm ile yönelinebilir diyerek işe başladım Ramazan ayının on beşinci gecesi. Abdülkerîm el Ciyli'den, Abdülkâdir Geylânî'den, Muhyiddini Arabî'den İmam Rabbanî'ye; Ahmed Rufai'den İmam Gazâli, Râzi'ye kadar (Allâh rahmet ve bereketi daim olsun

üzerlerine) uzanan sayısız ehlullâhın anlayışını esas alarak, anlayabildiğim Kur'ân-ı Kerîm'i kardeşlerimle paylaşma çalışmasına başladım. Şükür ki, günlük 15-18 saatlik çalışma temposuyla 120 günlük sürede tamamlayabildim.

İşte böylece de; “**B**” harfinin işaret ettiği anlam ışığında **âyetler** ele alınırsa, **Kur'ân-ı Kerîm'i** nasıl anlayabilirim; çalışması meydana geldi.

Kur'ân-ı Kerîm, her devir insanına, Hakikate/hakikatine giden yolu göstermek için hitap ettiğine göre; bildirilen gerçeği, çağımız realiteleri ışığında ve eşliğinde nasıl anlamalıyım çalışmasıdır bu!

Binlerle sene öncesinde oluşmuş ve detayları asla bilinmeyen olayların bu çağın ya da gelecek çağların insanına nakledilmesindeki amacı açıklama çalışmasıdır bu, diğer yandan.

Ayrıca en önemlisi, birbirinden kopuk olaylar, hükümler, fermanlar ve *tanrının buyrukları* olarak anlayışımıza sunulan bu mucize **BİLGİ**'deki **bütünlük noktası** nedir ve “**İnsan**”ı neden ilgilendirmektedir, çalışmasıdır.

Şimdi gelelim, bir kısmını çalışmamızın da içine aktardığımız bulgularımızın neler olduğuna.

Kur'ân-ı Kerîm “**İnsan**”a gelmiştir; ona kendi varlığının hakikatini ve geleceğinde nelerle karşılaşacağını bildirerek, buna göre neler yapıp nelerden kaçınması gerektiğini vurgulamak amacıyla!

“**İnsan**”ın hakikati nedir? Kur'ân-ı Kerîm niçin “**İnsan**”a hakikatini “**HATIRLATMAK - Zikir**” için gelmiştir!

Bu soruların cevapları, “**Allâh**” adıyla işaret edilenin “**İnsan**” tarafından nasıl anlaşılması gerektiği yanı sıra en başta gelen konudur Kur'ân-ı Kerîm'de!

Şimdi, Kur'ân-ı Kerîm'in üslûbu üzere yaklaşıp, bir misal ile açıklamaya çalışayım konuyu. Bir çocuk düşünün, doğduğu gün onu bir otomobilin içine koyuyorlar ve kırk yıl hiç çıkarmıyorlar ve öylesine şartlandırıyorlar ki “*Sen bu otomobilsin*” diye; artık çocuğun,

kırk yaşına geldiğinde kendisinin o otomobil olmadığı yolunda hiçbir şüphesi kalmıyor! İşte bu çocuğa, diyelim ki kırk yaşına geldiğinde, biri gelip **“Sen bu otomobil değil bir insansın, in arabadan özgür yaşa”** diyor. Oysa çocuk, direksiyonu, vites kolunu, gaz - fren pedallarını kendi organı gibi görür hâlde yaşıyor artık! Şimdi ona nasıl **“hatırlatılacak”**, fark ettirilecek otomobil değil **“insan”** olduğu; otomobilsiz yaşayabileceği özgürce! Önce söyleyene inanması gerek... Sonra da denilenleri yaparak otomobilden ayrı yaşayabileceğini fark etmesi...

İşte bu basit misalde anlatılmaya çalışıldığı üzere, **“İnsan”** olan **“şuur”** sahibi varlık, gözlerini **“bilinciyle”** yaşayan bir **“insansı”** bedeninde açmıştır! Aslı **“Akl-ı küll”** olan **“şuur”**, yetiştirme sürecince örtülü kalmış; **“İnsan”** kendisini, yarın toprak olacak, biyolojik bedenden ibaret varlık olarak kabullenmiştir.

Oysa, **“İnsan”**a hakikati; kendisinin, toprak olup gidecek geçici insansı bedeni değil, **aşama aşama boyut değiştirerek** melekî yapıda kendisini bulacak (84. İnşıkak: 19) ve bu yapısıyla da, **melekî özellikleriyle** cennet boyutunu yaşayacak varlık olduğu **“hatırlatılmalıdır”!**

İşte bu yüzden Rasûller açığa çıkarılarak, **“İnsan”** özelliğine sahip olan **“insansılık”** kabulündekiler uyarılmıştır! **“İnsan”**lar hakikatlerini hatırlayıp, buna iman etmiş hâlde gereken uygulamaları yaparak, kendilerini toprak olacak beden sonrası evredeki sonsuz gelecek yaşama hazırlarlar. **“İnsan”**lıktan nasiplenmemişler de, hakikatlerini inkâr ederek (kâfir olarak), toprak olup gidecek **“insansı - bedensel”** zevkleri ile ömür sürüp; sonunda **“şuur”**un açığa çıkış sonuçlarını yaşamaktan mahrum bir hâlde **“bilinçli varlıklar”** olarak **“cehennem”** adıyla bildirilen bir başka boyut ve ortam içinde yaşamlarına sonsuza dek devam ederler.

“Çokluk” âlemlerinde **“yok”**tan **“var”** kılınmış her şey, **“Allâh”** adıyla işaret edilenin **“El Esmâ ül Hüsnâ”**sıyla varlığını sürdürüp işlevini yerine getirdiği içindir ki; **“şuur”** boyutu itibarıyla bu hakikat boyutunu algılayıp yaşayan **“İnsan”**, yeryüzünde açığa çıkışı

itibarıyla “**halife**” olarak tanımlanmıştır. Kurân’a göre, bunu hisseden, yaşayan, “**Diri**”dir; “**Gören**”dir; buna karşın hakikatini fark edemeyen veya inkâr eden ise “**ölü**”dür; “**âmâ - kör**”dür! İşte hakikatini hissedip yaşayan, “**şuur**”unun hakikati itibarıyla “**melek - kuvve**” olan “**İnsan**”ın aslı da, Allâh isimlerinin işaret ettiği özelliklerdir ki, bu isimlerin mânâlarının onda “insana yakışır” şekilde kuvveden fiile çıkması, “**cennet**” denilen yaşamı oluşturur! Cennet, insansıya dönük yaşam ortamı değil, “**melek - kuvve**” olan “**insan**”ın özelliklerinin yaşanacağı ortamdır. Umarım neye işaret ettiğim anlaşılır!

Kur’ân-ı Kerîm’de anlatılan tüm olaylar ve verilen tüm misaller, hep “**İnsan**”ın, hakikatini hatırlayıp, kendini tanıyıp; içinde bulunduğu şartları daha iyi değerlendirmesi içindir.

Kur’ân-ı Kerîm’in anlatım üslûbunda dikkat edilmesi gerekli olan çok önemli hususlardan öncelikli olanlarından biri de şudur:

Her şey, yani “**semâlar, arz ve ikisi arasındakiler**”, “**Allâh**” ismiyle işaret edilenin “**El Esmâ ül Hüsnâ**”sıyla bildirilen özelliklerinden meydana geldiği içindir ki; algılanan ve algılanamayanların tümü, varlığı ve işleviyle “**Allâh**” adıyla işaret edileni **tespih** etmektedir. Dolayısıyla, her şey ortaya koyduğu işleviyle kendisini var eden “**El Esmâ**” özelliklerine, yani “**Allâh**”a **kulluk** hâlinindedir.

İşte bu nedenledir ki, “**BİZ**” tanımlı anlatım Kur’ân-ı Kerîm’de sık sık geçmekte; sözü edilen varlığın, mânâ boyutunu kendi “Esmâ”sıyla yarattığı gibi; fiillerini dahi gene “Esmâ” özellikleriyle yarattığını her sırası geldiğinde vurgulamaktadır. Bu yüzden de onlardan açığa çıkan etken fiilleri kendi üstüne almış olarak, “**BİZ**” hüviyetini vurgulamaktadır fiilin gerçek fâili olarak! Yalnızca **Esmâ** özelliklerinden meydana gelmiş âlemler ve âlemleri meydana getirmiş olan “**Esmâ**” mertebesine işaret amaçlı olarak da “**Rabb-ül âlemîn**” tanımlaması kullanılmaktadır.

Olay böyle olunca da, başı olmayan bir şekilde var olan “**El Esmâ**” özellikleri ve “**yansıması**” olarak müşahede edilen fiiller

âlemi, tüm kapsam ve boyutlarıyla “**Allâh**” adıyla işaret edilenin kulluğundan başka bir şey yapmamaktadır. **O**'nu zikretmektedir - hatırlatmaktadır, **O**'nun İlim ve Kudretini sergilemektedir. “**Allâh**” adıyla işaret edilenin, bu hakikati bildirmesi bir realitenin tespitinden başka bir şey değildir!

İşte bu yüzdendir ki, oluşumu, “**El Esmâ**”sıyla açığa çıkan oluşumdan oluşturan olarak, “**BİZ**” tanımlaması kullanılmaktadır.

Öte yandan, oluşumdaki “**El Esmâ**” özellikleriyle yansıttığı anlamlarla, kendisinin, asla ve kesinlikle kayıtlanmaması, sınırlanmaması; açığa çıkardıklarının, hiçbir zaman hiçbir şekilde “**ZÂTINI**” tanımlayamayacağı gerçeği de, kendisinin “**âlemlerden Ganî**” ve de “**benzeri hiçbir şey olamayacağı**” uyarılarıyla fark ettirmektedir!

Bu da demektir ki... Âlemlerdeki “tedbirâtı”, “El Esmâ”sının açığa çıkış sûretleri olan her isim ardındaki yoluladır. İster burçlar ismi altında açığa çıkış sûretleri; ister evrendeki bildiğimiz - bilemediğimiz varlık sûretleri; ister şuur, bilinç sûretleri; ister görünmeyen varlıklar; ya da cehennem veya cennet diye tanımlanan boyutlar, hep, kendi “Esmâ’sıyla tedbirâtının” yürüdüğü oluşumlardan başka bir şey değildir!

“**Şirk**”e gelince... “**Allâh**” ismiyle işaret edileni, varlıkları isimlerinden ibaret olan âlemlerde, yani âfakta ve nefsinde (dışsallıkta - içsellikte) “**Esmâ’sı itibarıyla**” göremeyenin Kur’ân-ı Kerîm’deki tanımlaması “**şirk koşan**”dır... Yani, “**Allâh**” ismiyle işaret edilen “**dûnunda**” olan herhangi bir isimle işaret edilene “**Allâh**” yanı sıra varlık vermek!

“**Dûnunda**” kelimesini orijinal muhafaza ettim, çünkü Türkçede kelime olarak karşılığını bulamadım. “**Denklik**” kelimesi, *O’na eş başka bir varlığın denkliğinden* söz eder. Oysa “**Allâh**” adıyla işaret edilen, kendisi dışında ikinci bir varlık olmadığını vurguladığı içindir ki, tapınılanların denkliğinden söz etmez; “**dûnunda**” der. Yani “**Esmâ**”sıyla yaratılmış olanın, kendi “**Esmâ**” mertebesine “**şirk**” koşulmasından söz eder.

Buradan da anlaşılacağı üzere **Zât**'ı itibarıyla, şirk ve tevhid kavramlarından münezzeh olanın bildirdiği **“şirk”**, **“Esmâ”**sıyla yaratılmış, varlığı yalnızca **“isim”**den ibaret olanın, **“Esmâ mertebesine”** **“şirk = eş”** koşulmasıdır! Yani, **“Esmâ”** hakikatinden yaratılmış, açığa çıkarılmış olanın, kendisi gibi **“Esmâ”** hakikatinden var olmuş başka birini, **“Esmâ”** mertebesine eş düşünmesi anlatılmaktadır **“şirk”** tanımlamasıyla. Bu yüzdendir ki, kısaca **“şirk”**, **“Allâh”** adıyla işaret edileni anlamamış olanın hayalinden açığa çıkan, dünyasındaki **“bâtıl”** yani aslı olmayan geçersiz fikirleridir.

“Küfür” ise **inkâr** anlamına olarak, birimsellik bilincinin, kendisi dışında varlığında tedbir ve tasarruf eden başka bir varlık olmadığı esasına dayalı olarak oluşmaktadır.

Açığa çıkan bu ilim, varlığın aslı, hakikati ve Esmâ mertebesine dayalı olarak realite ise de; birimsellikte açığa çıktığı ve büründüğü anlam itibarıyla, hakikati olan Esmâ mertebesindeki sınırsız özelliğe kayıt ve sınır getirmesi; **“ben”** kelimesiyle işaret ettiği hüviyetini bedenselliğiyle sınırlaması itibarıyla, **“küfür”** kapsamında mütalaa edilmekte; böylece de **“ben”**in hakikatindeki sınırsız özelliklerine en azından **“iman”** noktasından ayrı düşmeyi oluşturmaktadır. Açığa çıkışın bu doğrultuda devamı ise doğal olarak kendini yalnızca beden kabullenmeyi getirmekte, bedensel zevkler için yaşama yolunu kolaylaştırmakta, sonuçta da **“ölüm”** tadılası bir boyut değişimi değil, toprak olup yok olmaktır, sonucuna varmaktadır.

“Münafıklık”, kendini beden kabulünün en aşağı derecesi olarak açığa çıkmaktadır. Bu kişi hakikati inkâr ettiği gibi, bedenselliğine çıkar sağlamak amacıyla **“iman”** ehline karışarak, onları **“taklit”** ederek, onlardan yararlanma yolunu seçmiştir. Bir köpek, sahibinden samimi duygularla ve sadakatle mama isterken; bir münafık, menfaati olan kişiye samimi olmayan ve yalnızca çıkar elde etme amaçlı olarak yaşar. Bunun sonucu da elbette, olayın hakikatini fark ettiğinde, telâfisi olmayan sonsuz yanmadır.

“**İman**” ise; bilincin, aklını kullanarak, önündeki çok çeşitli verileri değerlendirmek suretiyle gördüğünün ardındaki sınırsızlığı fark edip ona açılma yollarını araştırması, bilinç olan benliğinin bedensellik ötesi bir varlık olduğunu fark ve idrak etmesi sonucu o yolda mücadele vermesi hâlinin adıdır. Buna “**men kale lâ ilâhe illAllâh fekad dehale cennet = Kim Lâ ilâhe illâ Allâh'ı yaşarsa, o cennete girer**” buyrulularak işaret edilmiştir. Bir Rasûl ile karşılaşmamış olanlar için geçerli durumdur. Bir Rasûl ile karşılaşmış olanlar ise, Rasûlün uyardığı şekilde **Rabb-ül âlemîn**'e veya “**Allâh**”a iman etmek aşamasıyla karşı karşıyadır, Rasûle iman ederek.

Rasûle iman ederek diyorum, çünkü Rasûl de görünüşte kendisi gibi bir bedenlidir ve görünüş itibarıyla kendisinden farksızdır. Tek farkı, onda Hakikatın dillenişidir; ki bu da yakinen görülemeyen bir şey olduğu için, ancak iman yolu kabul edilebilir başlangıçta.

Kur'ân-ı Kerîm'de “**Allâh**” ismiyle işaret edilene “**iman**” ise iki aşamalı olarak anlatılmaktadır. Birinci aşaması “**dışsallık**” yani itibarıyla, yani bilincin ötesindeki sonsuz sınırsız özellikli yaratıcıya - **Esmâ mertebesine**- “**iman**”dır. Bu, iman edenlerin geneline yaygın ve sonuçta cennet yaşamı olarak tanımlanan bir boyuta geçmeyi oluşturacak yaşam biçimini getirecektir açığa çıkardıkları itibarıyla. İkinci aşaması ise “**iman**”ın öze ermişlere, kalp - şuur sahiplerine hitap eden; “**B**” harfi işaretiyle anlamı fark ettirilmeye çalışılanıdır. “**B**” harfinin işareti, “**ben**”in hakikatının “**Esmâ**” özellikleri olduğunu; bu özelliklerin kendisinde her an ve ebeden çıkacağını; bu yüzden, her an kendisinden açığa çıkanlarla “**Allâh**” adıyla işaret edileni tespith etmekte, O'na kulluk etmekte olduğunu fark etmesi; O'nun hamdi olarak (bi-hamdihi) kendisinden Hamd'in açığa çıktığını yaşamayı uyarısıdır.

“**Meleklerle**” iman, “**Esmâ mertebesinde**” mevcut olan özelliklerin, kuvveden fiile çıkması aşamasında oluşan “**kuvvelere iman**”ı anlatılmaktadır. Çokluk âlemi olarak tanımlanan “**El Esmâ**” özellikleriyle oluşmuş birimsel benliklerin tamamı bu kuvvelerden meydana geldiği içindir ki; her şeyin varlığındaki üst boyutu

“**melekiyetidir**”... Fark, bunun olup olmamasında değil; bunun fark edilmesinde ya da fark edilmemesinde; en azından bu realiteye “**iman**” edilip edilmemesindedir. Kendisini yalnızca bir bilinç varlık (insansı) kabul edip “**iman**”ı olmayanın bu hususu kavraması imkânsız denecek kadar güçtür!

“**Kitaplara-BİLGİ'ye**” **iman** ise, Rasûl ve Nebilerin, hakikatlerinden boyutsal bir geçişle “**şuur**”larında buldukları, “**vahiy**” diye tanımlanan şekilde açığa çıkan -inzâl olan- **Hakikat ve Sünnetullâh BİLGİSİ'**ne imandır.

“**Rasûl**”ler, **Hakikat Bilgisini**, hakikatlerinden, Esmâ mertebesinden, **melekî** kuvvelerle, -bilinç devrede olmaksızın- “**vahiy**” yollu alarak şuurlarında bulan ve bunu bilinç boyutunda dillendiren -irsâl olmuş-, açığa çıkmışlardır.

“**Âhirete**” yani sonsuz gelecek yaşama “**iman**”, “**ben**”in, “**vefat**” ederek bedensiz kalarak yok olmayacağına; “**ölüm**”ün **tadılarak**, yani madde-biyolojik beden terk edildikten sonra, “**bâ's**” diye tanımlanan bir oluşumla “**ruh**” **bedenle**, görünmeyen varlıkların da içinde yer aldığı boyutta yaşama devam edileceğine; daha sonra da yaşamın çeşitli isimlerle tanımlanan iki farklı ortam ve boyutta süreceğine imanı anlatmaktadır. “**B**” harfinin başına getirildiği bölümlerde vurgulanan “**bilâhireti**” şeklinde tanımlanan “**iman**” ise, “**Ben**”in kendi hakikatine dönük olarak sonsuza dek geçireceği aşamalara (84. İnşıkak: 19) ve yaşam hâllerine işaret etmektedir.

“**Allâh'tan korunun**” ya da “**Allâh'tan korkun**”un anlamı ise, bu ismin müsemması bir gökteki tanrı olmaması nedeniyle şu anlamadır... “**El Esmâ**”sıyla âlemleri yaratmış bulunan “**Allâh**” ismiyle işaret edilen, “**Sünnetullâh**” diye tanımladığı biçimde âlemlerin oluşum ve gelişim sürecini meydana getirmiştir. Burada kesin geçerli olan kanun, açığa çıkan “**Esmâ bileşiminin**”, varlığındaki “**El Hasiyb**” ismi özelliği dolayısıyla ki, sonraki aşamada öncekinin sonucunu yaşamasıdır! Kısaca, senden ne açığa çıkarsa düşünce ya da fiil olarak, bir sonraki aşamalarda onun sonucunu, getirisini yaşarsın; demektir bu! Bu duruma da “**hesabi**”

anında gören = Seriy'ul Hisab” veya **“kesinlikle en şiddetli şekilde yanlış davranışın sonucunu yaşatan = Şediyd'ül İkab**” anlamına uyarılar vurgulanmıştır. İşte böyle işleyen bir sistemde, çok düşünerek, bu şartlara göre tedbir alarak yaşamak, **Allâh'tan korunmak veya korkmak** diye anlatılmıştır. **“Allâh sistem ve düzeni = Sünnetullâh”**ta açığa çıkan **“EL ESMÂ”** olduğuna göre de, bu durum **“Allâh'tan korkma veya korunma”** anlamına gelmektedir! Dolayısıyla ki, birime yapılan **“nankörlük”** Allâh'a yapılmış nankörlük olarak kişiye sonucunu yaşatmaktadır! İşte bu yapılanın karşılığını görme diye anlatılan ve **“ceza”** ismiyle anlatılan olay, esasında karşılık değil, yapılanın sonucunun otomatik yaşanmasına işaret etmektedir.

İşte **“insan”**a, bu şekilde hakikatini **“hatırlama - zikir”** uyarısı yapan Kur'ân-ı Kerîm, olayı misallerle tafsilâtlandırarak, sayısız benzetmeler ve temsiller anlatarak, düşünmeye davet etmektedir muhataplarını.

“Yer demir gök bakar” tanımlaması misali; “yer kum gök güneş” ortamında dillenen **“Hakikat ve Sünnetullâh BİLGİSİ”**, ne çare ki, misal vermek için, zamanın ve ortamın şartları ile ve dahi o çağın insanların anlayışıyla sınırlı olarak, çok az örnek verilebilecek objeye sahiptir! Bu yüzden de, insanların bildiği mahdut objeye, çeşitli anlamlar yükleyerek, aynı isim altında çok farklı şeylere işaret yolunu seçmekte; ya da aynı şeyin farklı özelliklerine, farklı isimler ve özellikleri yönünden yaklaşmaktadır.

Mesela, **“semâ”** ismiyle, ender olarak **“gök, uzay”** anlatılırken, çoklukla da **“insanın bilinç boyutuna”** ve **“bilinç boyutundaki oluşuma, fikirlere”** işaret edilmektedir. **“Yeryüzü”** anlamına gelen **“Arz”** ismi ise bu birinci anlamıyla pek az kullanılıp daha ziyade **“insan bedeni”**ne işaret edilmektedir. **“Arz”** ismiyle işaret edilen **“insan bedenine”** ise, bazen **“en'am - evcil hayvan”** denilerek hayvansı - insansı özellikleri itibarıyla yeme, içme, uyuma, seks, duygular vb. işaret edilirken; maddeden - topraktan - arzdan oluşmuş biyolojik yapısı itibarıyla **“dabbe”** olarak tanımlanmakta; bazen de hakikati olan **“Esmâ”** bileşimi itibarıyla **ölümsüz bilinç varlık** olan

“**insan**”ı, bedenselliğe, kendini beden kabul etmeye çekmesi sebebiyle “**şeytan**” diye dikkat çekilmektedir! “**Dağ**” kelimesi ise, orijinal mânâsıyla pek az kullanılmasına karşılık, çoklukla “**benlik - ene - ego**” anlamına işaret eder. Ayrıca, “**Arz**”ın “**beden**” anlamıyla kullanılması hâlinde “**bedendeki organlardan**”, “**dağlar**” diye söz edildiğini de görmekteyiz. “**Dağlar yürür gider sen onları durur görürsün**” işareti ise, bedendeki, çakılı dağlar misali bu organların sürekli yenilenme ve değişim içinde olduğunu vurgulamaktadır.

“**Zevc**” kelimesi ise değişik yerlerde değişik anlamlarla kullanılan bir başka kelimedir. Çok kullanılan anlamıyla “**evli eş**” gibi değerlendirilmesi yanı sıra, “**bilincin eşi olup, bir süre sonra terk edilecek beden**” anlamında; hatta Vâkı’a Süresi (56: 7) âyetinde kullanıldığı şekliyle “**ezvâcen selâseh**” (üç eşli değıl!) “**kısım - cins**” mânâsıyla anlatımda yerini almaktadır.

Eğer biz örneklediğimiz türden birçok kelimeyi, yalnızca tek bir mânâ ve kullanım şekliyle kabullenirsek; o zaman elimizdeki metnin, anlaşılması çok zor, tanrı buyruğu bir fermanname olduğu zannına kapılmamız işten bile değıldir!

Oysa Kur’ân-ı Kerîm, âlemlerin Rabbinden vahiy yollu, yani içten dışa açığa çıkan; “**DİN**”i açıklayan, “**Esmâ özelliklerinin**” fiiller âlemine hangi sistemle nasıl yansıdığı **BİLGİsinin** “**inzâl**” yollu dillenişidir. “**El İnsan**” yani “**şuur**”, dillenmiş Kurân’dır! Beden boyutundaki kendini beden sanan varlığın “**insan**” olarak isimlenişi ise, derûnundaki “**şuur**”u itibarıylaadır. Buna “**iman**” etmeyen bilinçler ise, yalnızca bedenselliklerine dönük olarak yaşadıkları için, Kur’ân-ı Kerîm’de “**onlar hayvan gibidirler belki daha aşağı**” diye tarif edilmektedirler. Yani, sadece bedenlerindeki hayvani özellikleriyle yaşamakta olmaları yüzünden! Kendi hakikatlerindeki muhteşem ve muazzam özellikleri inkâr ederek yalnızca bedenin, bağırsaklardaki nöronların (ikinci beynin) dürtüleriyle yaşamaları, onları “**hayvaniyet - bedensellik yaşamı**” derekesine indirmektedir.

Rasûl ve Nebilerin hikâyelerinin sıklıkla anlatılması konusuna gelince... Bunlar dahi hep insanda açığa çıkan düşünsel veya bedensel

yaşam hatalarına karşı uyarı misalleri olarak yer almaktadır ki; benzeri olaylar **her devirdeki her insanın** başından geçmektedir zaman zaman türlü şekillerde!

Âdem'in yaratılışının orijinine, “**Muhakkak ki Allâh indinde İsa'nın oluşumu Âdem'in oluşumu gibidir...** (3. Âl-u İmran: 59)” uyarısıyla işaret edilmektedir. Bir annenin rahminden dünyaya gelmiştir bedeni itibarıyla Âdem! Bedensel orijini itibarıyla da bildiğimiz biyolojik aşamalardan geçmiştir. Bu da çeşitli benzetmelerle anlatılmaktadır. Bu konuda, “**Esmâ mânâlarının tamamını**” kabul ve bunun “**şuuruna**” erme yoluyla da “**halife**” olduğuna işaret edilmektedir ki **konunun esas önemli yanı** burasıdır. Gerisi ayrıntıdır; çünkü sonunda toprak olacak bedenin nereden ve nasıl oluştuğu hiç önemli değildir! Sadece, onun bedensel yanı itibarıyla dünyanın atomik boyutundan biyolojik oluşumla yaratıldığına, çeşitli benzetme veya sembollerle değinilmektedir. Burada önemli olan biyolojik bedenin hangi aşamalardan nasıl geçtiği değil, Âdem diye “**yok**”tan “**Esmâ mânâlarıyla - özellikleriyle**” meydana gelmiş – “**ceale**”; haleka değil – “**halife**” ismiyle işaret edilen “**şuur**” varlığıdır. İşin hakikatine eremeyenlerin, işin dedikodusu mahiyetindeki toprak olacak biyolojik bedenin oluşumu tartışmalarıyla ömürlerini boşa harcamaları ne hazindir!

“**İblis**” ismiyle işaret edilen şeytanî vasıfla tanımlanan varlığın işlevi ise gerçekte ibret alınması gereken olaydır. İblis, hakikati itibarıyla bir **Esmâ bileşimi** yani melekî kuvve olmasına karşın, kendisinde “**El Veliyy, El Mu'min, El Hadiy**” gibi bazı isimlerin özelliğinin yeterince açığa çıkmaması sebebiyle; bu isimlerin de açığa çıktığı karşısındaki “**ahseni takvim**” olan varlığın, derûnundaki bu özellikleri görememiş ve bu yüzden de, onu açıkta kendisine görünen yapısıyla değerlendirerek; onun **Esmâ özelliklerince** kendisinden üstün olmasını kabullenmemiştir. Yanı sıra, kendisinin **Esmâ Hakikatinden** var olduğu **bilgisinden** hareketle, karşısındakinin üstünlüğünü kabulün kendi hakikatini inkâr noktasına getireceğini zannetmiş; bu yüzden de secdeden kaçınmıştır. Çünkü **kişi, kendisinde olmayan veriye sahip olanı asla değerlendiremez!**

İşte böyle başlayan olay, daha sonra Âdem'i "**şuur**"un, yasak ağaca yanaşması, yani bedensellik yaşamının gerekleri ile kayıtlanmasına yol açmıştır. Buradaki olay da enteresandır. İblis kendisindeki doğruya göre, Âdem'i yanlışa sürüklemiştir. "*Sen Esmâ hakikatinden oluşmuş, sınır ve kayda girmeyen varlıksın, dilediğini yapmalısın. Yasak ağaca dokunmazsan yani bedenselliğinin gereğini yaşamazsan, sınırlanmayı, kaydı kabul etmiş ve böylece de hakikatini inkâra giderek, ölümsüzlük boyutunu yaşamaktan mahrum kalanlardan olmuş olursun*" fikrini oluşturmuştur. Böylece **hakikatinin sınırsızlığını** yaşamak uğruna Âdem ismiyle sembolize edilen mülhime nefis bilincindeki **insan**, bedensellik, "**emmâre**" gayyasına düşerek, beden şartlarıyla kayıtlı sınırlı varlık hâline dönüşmüş; "**şuur**" boyutundaki müşahede ve yaşamdan perdelenmiştir! Hakikatini unutma noktasına kadar uzanmıştır! İşte bu noktada Hakikatın dillenişi olan **hatırlatıcıyı** -zikri- getiren Rasûller açığa çıkmış ve "**insan**"a, "**şuur**" olan hakiki varlığına **iman etmesini** teklif etmiştir.

"**Şuur**" varlık olan "**insan**"ın, "**bilinç**" sahibi bedende açığa çıkması itibarıyla, "**eşi**" (bedeni) ile yaşamaya başlaması; dünya yaşamında iken "**şuur**" sahibi "**bilinç**" varlık olarak hakikatine dönme mücadelesi vermesi, her şeyin başı olmuştur. Kısaca açıklamak gerekirse...

"**Şuur**", Esmâ mertebesi özelliklerinin bir bileşim hâlinde birimsellik görünümünde açığa çıkıp, kendini seyretmesi hâlidir. "**Bilinç**" ise genetik veriler yani kendisine öncekilerinden akagelen veritabanı yanı sıra, dıştan aldığı şartlanmalar veya astrolojik etkilerle oluşmuş özellikler bütünüdür. "**Bilinç**", açığa çıktığı beyin itibarıyla kendini yalnızca "**beden**" olarak düşünür (insansı) ve ona göre yaşar genellikle. "**Bilinç**", akli kullanarak fikirleri değerlendirerek yaşamını sürdürür. Akıl ise bedenın biyolojik yapısının getirisi altında baskılı çalıştığı için, çoğu zaman akılsızca diye tanımlanan, aklın işlevini tam yapamadığı davranışlar ortaya çıkar. Bu yüzdendir ki, aklın kendi başına Hakikati bulması imkânsıza yakın zordur! Çünkü akıl duyularla elde ettiği verilere dayalı hüküm

verme durumundadır. İşte bu nedendir ki, akla, duyu dışı alanda kalan gerçekliğe **“iman” ederek** yola çıkması teklif edilmiştir. Çünkü işin hakikati, madde ötesi yaşam boyutunda, maddeyi de kapsar şekilde yaşanmaktadır.

Hz. İbrahim kıssalarıyla, yaşayan insana, insanın dışsal veya bilince - bedene ait obje veya özellikleri put veya tanrı edinmemesi gerekliliği anlatılırken; **Hz. Lût** olayında kendini bedenselliğe kaptırmış cinselliğinin esiri olarak yaşayanların yanlış örneklenirken... **Hz. Musa** olayı ile, Firavun'un kendini insanların RABBİ olarak algılamasının yanlışlığı üzerinde durulmakta; kendini tanıma aşamasındaki hakikatini fark eden insanın karşısına çıkan muazzam tehlike anlatılmaktadır!

Bilinçte açığa çıkan hakikat bilgisi sonucu, kişinin **“Hak”** olduğunu dillendirmesi her ne kadar mahiyeti itibarıyla doğrudur da; sonuçta kendisini meydana getiren, sonsuz sınırsız **“Esmâ özelliklerinden”** yalnızca bir yansıma olan **“bileşimsel”** özelliktir! Açığa çıkan her şey, **“bileşimsel”** Esmâ özelliğidir! Dolayısıyla da, mahiyeti itibarıyla ne kadar **“Hak”** olursa da, varlığı **“Allâh”**tan ise de, **“Rabb-ül âlemin”** yani **sonsuz sınırsız Esmâ mânâlarının kaynağı ve âlemlerde açığa çıkararı değildir!** Açığa çıkanların **“Rabbi”** konumunda olması asla söz konusu olamaz! İşte Firavun bu konuda kozalı yani gâfil olduğu için başına gelenleri yaşamıştır. Bu olay hakikati yaşama yolcularının başına gelen **“mülhime nefis – bilinç”** girdabıdır! Bunun sonucunda kişi hakikate bir adım kalana kadar yaklaşmışken, İblis'in Âdem'e yapmış olduğu **“Sınırlanma! Dilediğini yap ki, sınırsız olasin!”** fikrine - şeytanına kapılarak **nefs-i emmâreye** yani bedensellik gayyasına düşmesine yol açar. İşte bu yüzden Kur'ân-ı Kerim değişik yönleriyle, Musa - Firavun olayı üstünde durmuştur.

“Kıyamet” ismiyle anlatılan olay ise, çoklukla **bilincin “ölümü” tatması sırasında yaşanan olayları** çeşitli benzetmelerle fark ettirmeye çalışan bir anlatımdır. Yakın olan azap, **öldürdür.** Çünkü ölümlerle, telâfisi mümkün olmayan bir yaşam sonrası başlamaktadır. Mutlak mânâdaki kıyameti 1400 küsur yıldır beklemektedir insanlar;

çoklukla, bahsedilen kıyametin ve bu süreçte yaşanacakların kendi kıyamet aşamaları, süreci olduğunu fark etmeksizin! Her insanın Mehdi'sinin, Deccal'inin, İsa'sının olduğu gerçekliği, bu isimlerle tanımlanan özelliklere, her insanın yaşamı boyunca muhatap olduğu göz ardı edilerek; **“Kıyamet”** yalnızca Dünya'nın ya da Güneş Sistemi'nin olayı olarak üç beş insan anlayışı yılda olacak bir olgu olarak kabullenilmektedir. Evrensel boyuttaki yüz milyonlarca milyarlarca yıllık yaşam süreçlerini algılayamayan beşerin, yetiştiği gelişmemiş şartların verileri doğrultusunda her şeyi kendine göre olan zaman birimiyle değerlendirmesi ve dahi bugünden yarına her şeyi sihirbaz değneğiyle oluşturan tanrı anlayışı; maalesef Kur'ân-ı Kerîm'de anlatılan **“kıyamet”** olayını da hakkıyla kavramaya engel olmaktadır.

Cennet ve cehennem konusuna gelince... Kur'ân-ı Kerîm çok net olarak, **“meselül cennetilletiy - CENNETİN TEMSİL (misal-benzetme) yollu anlatımı** (52.Tûr: 20; 47.Muhammed: 15)“ vurgulamasiyla, cennet konusunda anlatılanların tamamıyla benzetme, sembol yollu anlatımlar olduğuna işaret etmektedir. İşaret edilen, **“Şuurlu bilinçlerin”**, kendilerine bahşedilen Kudret ve diğer bazı **Esmâ özellikleri** doğrultusunda dilediklerini yaşayacakları, biyolojik beden kısıtlamalarından uzak şartları anlamak ve anlatmak gerçekten imkânsız bir olaydır. Bu yüzden de, **“Allâh buyurur ki; Sâlih kullarım için, hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği ve hiçbir aklın kavramadığı şeyler hazırladım!”** (Buharî, Müslim ve Tirmizî) uyarısı yapılmıştır.

Cehennem ise gerçekten dehşet verici bir yaşam ortamıdır, o boyutun bedeni itibarıyla; bizim müşahedemize göre de, Güneş içinde devam edecek. Bunun ayrıntılarını **“İnsan ve Sırları”** isimli kitapta yazdık, 1985 yılında. Öte yandan **bilince dönük** yanı ile **cehennem** ise -ki Kur'ân esas olarak bunun üstünde durmakta- çok daha korkunç bir azaptan söz etmektedir. O da şudur: İnsan, varlığına bahşedilmiş **“Esmâ” mânâ ve özelliklerini** dünya yaşamında keşfedip açığa çıkarma özelliğini elde edemediği için; dışsallıkla uğraşıp içselligindekileri bilemediği için; ölümle birlikte bu şansı ebeden

yitirmiş olduğunu görerek sonsuz bir pişmanlığa düşecektir. İşte bu en büyük cehennemî yanışı meydana getirecektir! Dünyanın cehennemî yaşantısı ise, bilincin kendini bedensellikle kayıtlaması ve bedensel bağlarla kendini başkalarına bağlaması, şartlanmaları ve değer yargıları sonucu oluşmaktadır.

Esasen yazılacak, dikkat çekilecek daha çok şey var ama, sanırım daha fazla uzatmamam lazım! Eğer Rabb-ül âlemîn dilerse, size de ilham kapısını açar; böylece, tüm içeriğiyle sizi size anlatan canlı **“konuşan Kur'ân-ı Kerîm”**i **“OKU”**maya başlarsınız.

Ama gene de, en azından bu bilgiler ışığında, **“ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ”** çalışmamızı **yeniden “OKUrsanız”**; umarım bugüne kadar okuduklarınızdan çok farklı biçimde onu içinizde, kendinizde hissedecek, canlı olduğunu, içinizden size konuştuğunu fark edeceksiniz.

Bu anlayışın ne kadar doğru, dersiniz... Bekleyelim görelim... Ölüm çok yakın! Hakikate eren isem Rabbimin lütfu ile şükründen âcizim. Eğer bu çalışmam isâbetli ise; bu anlayışta olmayanlar ne eder; bilemem! İşte anlayabildiğim Kur'ân-ı Kerîm, işte siz... Gerisi tümüyle size kalmış! Artık Kur'ân-ı Kerîm ile başbaşasınız!

Rabbimin müşahede ettirdiği hakikatlerin isâbeti yanı sıra beşeriyetimin karıştığı noktalarda oluşmuş yanlışlarımdan dolayı, hiçbir çıkar beklemeksizin paylaştığım bu çalışmam için, başışlanma niyaz ederim. Başarı Allâh'tan, kusurlarım yanlışlarım ise bilincimin yetersizliğindedir. Estağfirullâh ve Etubu ileyh.

AHMED HULÛSİ

21 Ocak 2009

North Carolina, USA

www.ahmedhulusi.org

ZORUNLU BİR UYARI

Ağırlıklı olarak “**Hakikat ilmi**” yönüyle açıklamaya çalıştığımız **Kur’ân-ı Kerîm çözümü**, maalesef bazı anlayışlarda her şeyin insanda başlayıp bittiği anlayışını oluşturmuştur.

İnsanın Hakikati itibarıyla tüm yazdıklarımız elbette ki tüm hakikat ehli tarafından paylaşılan şeylerdir.

Ne var ki...

Her şey bundan ibaret değildir.

İçinde yaşadığımız Evren’de, Galaksi’imizde, hatta Güneş Sistemi’imizde, beş duyuya dayalı bilimin henüz tespit edemediği ama şartlanmasız objektif düşünen beyinlerin son derece makûl gördüğü sayısız değişik türlerin varlığı inkâr edilemez!

İnsanın hakikatini oluşturan oluşum mekanizması-sistemi muhakkak ki diğer türlerde de olabilir.

Kur'ân-ı Kerîm'e göre ise bunlar vardır!

Gerek **İbrahim (a.s.)**, gerek **Lût (a.s.)** ve gerekse **Hazreti Meryem** olaylarında **“Rasûller”** olarak tanımlanan bu tür varlıkların olaylarını defalarca görüyoruz.

Ayrıca **Cibrîl** adıyla işaret edilen ve **“melek - kuvve”** olarak tanımlanan varlığın da, beynin ürettiği hayal mahsulü bir varlık olmayıp; algılama sistem ve kapasitemizin ötesindeki bir tür olduğunu; ancak ona dair görüntülerin beynin işleyiş mekanizması sonucu olarak oluştuğunu rahatlıkla ifade edebiliriz. Keza diğer isimlerle anılan **“melek”**lerin de!

Beynin çalışma mekanizmasını henüz kavramaya başlayıp dile getirdiğimiz bu süreçte şimdilik bu konuda daha fazla konuşmanın uygun olmayacağını söyleyebilirim.

Şunu da eklemeliyim ki ki, inanıyorsanız samimiyet ve dürüstlüğüne, Başta **Abdülkerîm el Ciyli** ve **Muhyiddini Arabî** olmak üzere pek çok hakikat ehli zevât, bu türlerle bilemeyeceğimiz bir şekilde iletişim kurmuşlardır. Bunlardan başka şu âyet de dikkat çekicidir:

Ma kâne liye min ilmin Bil Meleil A'la iz yahtesimun;

“Mele-i Âlâ'daki tartışma hakkında ilme sahip değilim.”
(38.Sâd: 69)

Ayrıca **“Mele-i Â'lâ”** diye isimlenen bir kısım varlıklar ve bazı işlevleri hakkında, İlahiyat Profesörü Hayreddin Karaman tarafından dilimize çevrilmiş **“Şah veliyyullâh Dehlevî”**nin çok ünlü eseri **“Hüccetullahil Baliga”**da da çok enteresan açıklamalar mevcuttur.

Zorunlu Uyarı

Rasûlullâh AleyhisSelâm'ın “Beni Refik-i Â'lâya arkadaş et” şeklindeki duası ehline büyük ışık tutar bu konuda!

Dolayısıyla ki...

Olayın yalnızca içsel boyutuna kapanıp, dışsal - evrensel boyutundan da perdeli olmamak gerekir düşüncemize göre.

Bu arada 40 yıl önce yazmış olduğumuz **“RUH İNSAN CİN”** kitabında vurguladığım gibi, günümüzde pek çok cinnî olayların “melekî ilişkiler” gibi pazarlanmasına karşı da uyanık olmak gerekmektedir.

18 Haziran 2010

ALLÂH ESMÂ'SINDAKİ MUAZZAM, MUHTEŞEM ve MÜKEMMEL ÖZELLİKLER (ESMÂ ÜL HÜSNÂ)

B'ismi-llâh-ir Rahmân-ir Rahıym... Esmâ'sıyla (muazzam, muhteşem mükemmel özellikleriyle) varlığını yaratan, ismi Allâh olan Rahmân Rahıym'dir!

Bilelim ki, **“isim”** yalnızca, dikkati o isimlenene veya o isimle isimlenmişteki bir özelliğe işaret için kullanılır!

İsim, asla isimle işaret edileni bütünüyle anlatmaz ve açıklamaz! Yalnızca kimliğe veya bir özelliğe işaret eder!

Belki isim, çok özellikler taşıyana sadece dikkati yöneltmek için kullanılır.

Öncelikle şu gerçeği çok iyi fark edelim... “**Allâh isimleri**” olarak bildirilen özellikler, *öteerde bir tanrının çeşitli cici - güzel isimleri* midir? Yoksa bir “**varlık - vücud sahibi**” kabul edilenlerin tüm özelliklerini, asılları itibarıyla “**yok**”ken; “**zıll = gölge**” varlığına verilen isimden ve açığa çıkan özelliğinden dolayı, duyu ve şartlanmanın ayrı bir varlık verdiği; gerçekte ise “**Allâh**” ismiyle işaret edilenin yaratış özelliklerine dikkat çekmek için midir?

Bu realite fark edilip kavranıldıktan sonra, konunun “**Allâh isimleri**” diye bilinen yanına gelelim.

“**Zikir = insana hakikatini hatırlatıcı**” olarak bildirilen Kur’ân-ı Kerîm, gerçekte, tümüyle “**Ulûhiyet**”i anlatan “**El Esmâ ül Hüsnâ**”nın açılımıdır! İnsanın “**hatırlaması**” istenilen, kendisine talim edilmiş olan “**esmâe külleha**”dır! Yani, “**var**”lığını meydana getiren, “**bildirilen isimlerin özelliklerinin tamamı**”! Bunların bir kısmı Kur’ân-ı Kerîm’de bildirilmiş, bir kısmı da Rasûlullâh tarafından açıklanmıştır. Bu yüzdendir ki, asla, her şey bu doksan dokuz isimden ibarettir, denemez! Misal verelim... **Rab, Mevlâ, Kariyb, Hallak** gibi bazı isimler Kurân’da mevcut olmasına rağmen doksan dokuz isim arasında sayılmamıştır. “**Yefalu ma yurîd**” âyetinde bildirilen **İrade sıfatının** (dilediğini oluşturma) adı olan “**Mürîyd**” ismi de gene bu isimler arasında bildirilmemiştir. Buna karşın **Celiyl, Vâcid, Mâcid** gibi bazı isimler ise doksan dokuz isim içinde var olmasına karşın, Kur’ân-ı Kerîm’de geçmez. İşte bu yüzdendir ki, Allâh ismiyle işaret edilenin, **ilminde seyrini** oluşturan “**Esmâ mertebesi**” olarak tanımlanan isimlerini (özelliklerini - Kuantum Potansiyel) doksan dokuz ile sınırlamak çok yanlış olur. Belki, insana hakikatini hatırlaması için bu kadar isim özelliği bildirilmiştir; hakikatini hatırlayıp yaşayan ise hadsiz hesapsız bilinmeyen başka isimlerin özellikleriyle yaşar; diyebiliriz. Ayrıca, cennet diye tanımlanan yaşam boyutunun dahi buna işaret ettiği söylenebilir. Evren içre evrenler gerçeğini var kılan sayısız özelliklere işaret eden isimlerden ise hiç haberimiz yoktur belki de!

Derin düşünce (Ulül Elbab = öze ermişler) indinde kullanılan “zıll vücud = gölge varlık” tanımlaması, o varlığın bizâtihi “var” olmayıp; algılayana GÖRE “Allâh isimlerinin bileşimi olarak” açığa çıkışına işaret eder.

Hatta gerçeği hakkıyla dillendirmek gerekirse, “Esmâ bileşimi” tanımlaması dahi bir mecazdır; çoklu algılayan anlayışları, Tek’il realiteye adapte içindir. Zira mutlak hakikat, **her an yeni bir şe’nde** olan “**çok boyutlu tek kare resim**” seyridir! “Esmâ bileşimi” denilen ise resimdeki bir fırça darbesi! Algılanan her “şey”, **ismi nedeniyle**, sanki Allâh’ın Esmâ’sı itibarıyla O’nun gayrı olarak sanılsa dahi, -O ötede tanrı olmadığı için-, hakikatte, o isimle isimlenmiş varlık, **Allâh Esmâ’sı nedeniyle “var”lık olarak algılanandır!** Bununla beraber, Esmâ ile işaret edilen ise, bölünmez, cüzlere ayrılmaz, cüzlerden oluşmamış mutlak Tek, sınırsızlık ve sonsuzluk kavramından dahi beridir; “Ahad-üs Samed”dir ve Kur’ân-ı Kerîm’de bir kere vurgulanır bu şekliyle! “Allâh HÛ, lâ gayrihu!” Ki bunu beşer akli havsalası kavrayamaz! Ancak, vahiy veya ilham ilmi - bilgisi olarak şuura yansır ve “seyri” oluşur! Akıl, mantık, muhakeme adım atamaz burada! Fikir yürütenin yolu dalâlet olur! Bu konunun tartışılması mümkün değildir! Tartışan ise, yalnızca cehli dillendirmek için var olandır! Cebrâil’in, “**bir adım atarsam yanarım**” diye dillendirdiği gerçekliktir bu husus! Fark edilmelidir ki, “Allâh Esmâ’sında İlim” özelliğine işaret eden isim vardır; Allâh’ın **aklına** işaret eden bir isim yoktur; çünkü bu muhaldir! Akıl, çokluk algılamasının oluşması için yaratılmış olan beyin işleyiş düzenine verilen isimdir! Esasen “**Akl-ı küll**” veya “**Akl-ı evvel**” tanımlamaları dahi mecazî ve izafeten kullanılır; gerçekte “**İlim**” vasfının açığa çıkması sisteminin aldığı isimden başka bir şey değildir. Birimin derûnundaki, hakikatindeki “**ilim**” boyutunun tanımlaması “**Akl-ı küll**”dür ki, “**vahiy**”in kökeni dahi budur. “**Akl-ı evvel**” ise tamamıyla yakıştırma bir tâbir olup, ehli olmayana Esmâ mertebesinin “**şe’n**”deki “**ilim**” boyutunu tarif için kullanılmıştır. “**AN**” içre geçerli “**ilim**”e işaret yollu olarak.

Esasen, **Efâl mertebesi** olarak algılanması dilenilmiş boyut, gerçekte, **“her an yeni bir şe’nde”** olan **“Esmâ Mertebesi”**nden başka bir şey değildir! “Madde” adıyla işaret edilen boyut aynıyla kuantsal boyuttur; algılama farkı farklı boyut zannını oluşturmaktadır. **Seyreden, seyredilen, seyir; aynı TEK’tir!** **“Şarabı la yezâli”** diye işaret edilen bu seyirdir; **“cennet şarabı”** tanımlaması dahi, bu seyre işaret eder! Çokluk algılaması içinde olanın ise bunun yalnızca *bilgisini gevelemekten* başka şansı yoktur!

Efâl - fiiller - kesret - çokluk algılaması yaşanan âleme gelince... **Vücut**, varlık yalnızca **“Esmâ mertebesi”** tanımlamasıyla işaret edilene aittir! **İlmiyle ilmini ilminde seyretmektedir**, ifadesi dahi **“şe’n”**i itibarıyla aynıyla **“Esmâ”** olan bu mertebedeki seyrine işaret etmektedir. Bu mertebede, ilimde yaratılmış **sûretlerle**, seyir ve tedbirât yürümekte olup; **“âlemler vücudun kokusunu bile almamışlardır”** uyarısı bu yüzden yapılmıştır. **Zerre**, bu mertebedeki **seyreden, “küll”** seyredilendir! **İsimlerle** işaret edilen **kuvveler** ise **“melek”** ismiyle tanımlanmıştır ki; **“insan”**ın dahi hakikati budur; farkındalığını yaşamak süreci ise **“Rabbinin likâsına kavuşmak”** diye anlatılmıştır! Bunu keşfettikten sonra, **devamının gelmemesi** ise feci cehennem yanıışı olarak anlatılmıştır! Burası **“Kudret”** yurdudur, **“kün”** hükmü buradan çıkar; **İlim** mertebesidir; aklın burada geçerliliği yoktur! **“Hikmet”** yurdunun bătınıdır! Hikmet yurdunda olup biten her şey ise **akılla** seyredilegelir; burada **bilinçler** konuşur! **Efâl** âlemi ise, bu boyuta (kudret yurduna) göre, tümüyle **holografik** (zıll - gölge) vücut - varlık ve yapıdır! Algılayanın algılama kapasitesine göre var olan paralel veya çoklu evrenler, içindekiler ile maden, nebat, hayvanat (insansı) ve cin âlemlerine ait tüm **tedbirât** ve tasarruf **“mele-i âlâ”** hükmü ile buradan açığa çıkar! Rasûller ve vârisleri velîler, **“mele-i âlâ”**nın yani **Esmâ kuvvelerinin** yeryüzündeki dilleridir! Bütün bunlar dahi, hep **Esmâ mertebesinde ilimde olup biten seyirlerdir!** **“İnsan”**ın hakikati dahi bu anlamda **“melek”**tir ve **melek oluşunu hatırlamaya ve gereğini yaşamaya** davet edilmektedir gerçekte! Bu konu çok daha derin ve detaylı bir konudur... Anlattığımız ilimden nasibi olmayan ise, farklı boyut ve

mertebelerden seyri dillendiren anlatımı, çelişkili bulabilir. Ne var ki, biz, 21 yaşında 1966 yılında kaleme aldığımız “**Tecelliyât**” isimli kitabımızda dillendirdiğimiz şaşmaz doğrultudaki müşahedemizi, kırk beş yıllık süreçte, tahkike dayalı olarak, insanlıkla paylaştık kulluğumuzun sonucu olarak; kimseden maddi veya manevî bir karşılık beklemeden. Açıkladıklarımız, “*el malı*” değil, “**Allâh hibesidir**”! Şükürünü edâ etmem ise mümkün değildir! Bu nedenledir ki anlattıklarımızda hiçbir çelişki yoktur. Var sanılıyorsa bu, aradaki bağlantıları kurmaya yeterli veritabanı olmamasındandır!

Evet, müşahedemiz bu realite ise...

“**Allâh isimleri**” konusunu nasıl anlamamız gerekir?

Bilelim ki...

“**Allâh isimleri**”, bilinç devrede olmaksızın şuurda açığa çıkıp (vahiy), daha sonra bilinç tarafından değerlendirilmeye çalışılan evrensel -kâinat anlamında değil, âlemler işareti doğrultusunda özelliklerdir.

“**Esmâ ül Hüsna**” **Allâh’ındır**; o isimlerin işaret ettiği özellikler, **TEK ve SAMED olarak bildirilen**, Allâh adıyla işaret edilenin, **Esmâ mertebesine**, (Kuantum Potansiyele) zamansızlık - mekânsızlık boyutuna, “**nokta**”ya işaret eder... Dolayısıyla bu isimler ve bu isimlerin işaret ettiği anlamlar sadece **O’nundur**; beşer anlayışıyla kayıtlanamaz! Nitekim 23.Mu’minûn Sûresi’nin 91. âyetinde “**SubhanAllâhi amma yesifun= Allâh onların tanımlamalarından Subhan’dır** (ötedir)!” buyrulur!

“**O’na isimlerin mânâlarıyla yönelin... O’nun Esmâ’sında ilhada sapanları** (Esmâ’yı beşerî değer yargılarıyla sınırlayanları; El Esmâ ve El Hüsna’nın ne olduğunu fark edemeyenleri ve “**Ekberiyet**”iyle Allâh’ı bilmeyenleri) **terk edin!** **Yapmakta olduklarının karşılığını göreceklerdir.**” (7. A’raf: 180)

“El Hüsnâ’yı tasdik ederse, böylece ona en kolayı kolaylaştırırız!” (92.Leyl: 6-7)

Hatta **ihsan** hâli (muhsin oluşun cezası) bile **“El Hüsnâ”**ya bağlanıyor...

“İhsan ehline, daha güzeli (El Hüsnâ) ve fazlası (Rıdvan) vardır... Onların vechlerini (yüzlerini - şuurlarını) ne kara toz zerresi (bencillik), ne de (hakikatlerinden ayrı düşmenin getirisi olan) zillet kaplar... Onlar sonsuza dek cennet ehlidirler!” (10.Yûnus: 26)

“Zâtı” itibarıyla **“benzeri”** olmayan; **Esmâ**’sının işaret ettiği özellikleriyle yarattıklarıyla kayıtlanmaktan ve sınırlanmaktan berî olan; **“Ekberiyeti”** ile sayısız **“nokta”**lardan bir nokta olan **“çok boyutlu holografik tek kare resim”** diye açıklamaya çalıştığımız **“Esmâ mertebesi”**nin “kesret - çokluk boyutu” olarak algılanışı olan -gerçekte tekil tümel- **“filler”** âlemini, **“ilminde”** var kıldığı özellikler ile yaratmıştır.

Daha derine gitmeden toparlayalım...

Allâh isimleri olarak vahiy yollu bildirilen özellikler, Dünya üstünde yaşayan **“yeryüzü halifeliği”**nin farkındalığına ermeye çalışan **“zâlim ve cahil insan”**ın algıladığının çok çok ötesinde, evrensel boyutların tümünü **“yok”**tan, **“zıll - gölge”** vücut olarak (holografik) **“var”** kılan özellikler tekillidir!

MUAZZAM, MUHTEŞEM, MÜKEMMEL özelliklerdir **“Esmâ mertebesi”**, tüm boyutsallığı ve içre varlıklarıyla evrenselliğin hakikati olarak!

Şimdi bir an, insanın algıladığı dünyasını düşünün!

Sonra da dar çerçeveli bakış açısı anlamındaki köylü bakışından arınış olarak, en son bilgilerinizin oluşturduğu evrensellik

anlayışıyla “**başınızı (bakışınızı) kaldırıp semâya bir bakın**” Kur’ân-ı Kerîm ifadesiyle!

Duyularınızla algıladıklarınız, evrensel azamet, ihtişam ve mükemmeliyet yanında nedir ki?

İşte bu gerçeklik dolayısıyla...

Umarım...

Allâh isimleri hakkında bugüne kadar düşünülüp konuşulup yazılmışların, yalnızca vahiy kaynaklı gelen **BİLGİ**’nin (Kitap’ın), arındığı kadarıyla bilinçlerimiz tarafından değerlendirilişi olduğunu aklımızdan çıkarmayarak; bu isimlerin işaret ettiği özelliklerin, tüm evrensellikte geçerli olduğunu; tüm yapıda **her an** yepyeni anlamları, açılımları meydana getirdiğini göz önünde tutarak konuya eğilebiliriz. Bu arada şunu vurgulayayım ki, “**Ekberiyet**“ başlıklı yazımda açıklamaya çalıştıklarım pek “**oku**”nmamış! **Bahsettiğimiz Esmâ mertebesinin özelliklerinin**, “**Allâh**” adıyla işaret edilen indindeki, sayısız “nokta”lardan bir “nokta” ve dahi “**Hakikat-i Muhammedî**” veya “**Ruh adlı melek**” isimlerine bürünerek açığa çıkan “Kuantum Potansiyel”, sonsuz-sınırsız; ezeli ve ebedi olmayan Esmâ mertebesi özellikleri olduğu gibi; ayrıca, bu mertebenin ilminin, tüm evren içre evrenler olan “**çok boyutlu tek kare resim**” diye söz ettiğimiz olduğu da fark edilmemiş! Bu yüzdendir ki, hâlâ, **Allâh, âlemlerdeki tek bir tanrı olarak algılanmakta** devam ediyor! Oysa tüm seyir ve dillendirilenler yalnızca “**nokta**”mızla ilgilidir ki; Allâh yalnızca “**Allâh**”tır; “**Ekber**”dir! Subhanehu min tenzihiy!

Şunu da asla hatırdan çıkarmayalım ki, yazdıklarım kesinlikle olayın son noktası olmayıp, bu konuda yazılabileceklerin yalnızca mukaddimesi (giriş yazısı) mahiyetindedir. Bundan daha derininin açıkça yazılıp yayınlanması tarafımızdan mümkün değildir. Ayrıca ehlinin fark edeceği üzere, bu kadarı dahi bugüne kadar bu açıklık, netlik ve detayla yazılmamıştır. Konu ustura sırtı gibi ince ve keskindir, çünkü okuyan kişi hiç farkında olmadan ya ötede bir tanrı

kavramına kayabilir; ya da çok daha kötüsü firavun misali, benliğiyle - bilinciyle ve dahi hayvani yapı olan bedeniyle hakikati sınırlama derekesine düşebilir!

Buraya kadar “**El Esmâ**” işaretinin neye olduğuna dikkat çekmeye çalıştık.

Şimdi gelelim “**el Hüsnâ**” olarak bildirilen **muazzam, muhteşem ve mükemmel** anlam ve özellik ihtiva eden isimlerin işaret ettiği özelliklere... Elbette “**esfeli sâfliyn**” olan kelimelerin elverdiğince!

Burada öncelikle şu hususa dikkat gerekir kanımca.

TETİKLEME SİSTEMİ

Bu isimlerin işaret ettiği özellikler her noktada tümüyle mevcuttur eksiksiz! Ne var ki, açığa çıkması dilenen özelliğe göre, kimileri kimilerine baskın hâle gelerek, tıpkı ekolayzırda yükselen kanalların öne geçmesi gibi, diğerlerinin önüne geçerek oluşumu meydana getirmektedir. Ayrıca belli isimlerin işaret ettiği **belli özellikler, doğal olarak, otomatik olarak ilgili diğer isimlerin oluşumlarını tetikleyerek**, akışı - oluşumu, “**yeni şe'n**”i meydana getirmektedirler. İşte bu olay, “**Sünnetullâh**” diye tanımlanan, **evrensel Allâh** kanunlarının -ya da basîreti kısıtlı olanların deyişiyile doğa kanunlarının- işleyiş mekanizmasını anlatmaktadır. **Bu husus tahmin ve hayal edilemeyecek kadar azametli bir olaydır; ezelden ebede, tüm boyutlarıyla ve algılanan tüm birimleriyle her şey bu sistem içinde varlığını sürdürür!** Evrensel boyutta veya insanın dünyasında, bilincinden açığa çıkan **düşünceler dâhil, tüm fiiller** bu sisteme göre oluşur. Buna kısaca “**İsimlerin özelliklerinin ilgili ismin özelliğini tetiklemesi mekanizması**” diyebiliriz. Yukarıda uyardığım üzere, bu isimlerin özelliklerinin açığa çıkış ortamı olarak -gerçekte **TEK**'il-bilebildiğiniz tüm evrenselliği düşünün. O evrensellik içinde algılayanın algıladığı her ortama ya da boyuta veya açığa çıkan birime

göre, söz ettiğim **“tetikleme”** olayı geçerlidir! Bu sisteme göre de -neyin neyi meydana getireceği bilinmesi nedeniyle- ezelden ebede ne olup bitecekse **“Allâh ilminde”** mevcuttur! Bakara Sûresi sonundaki (2.Bakara: 284) **“...Bilinçlerinizde (düşündüğünüz) ne varsa, açıklasanız da gizleseniz de, Allâh varlığımızdaki Hasiyb ismi özelliğiyle size onun sonuçlarını yaşatır...”** uyarısı; Zelzele Sûresi’ndeki (99.Zilzâl: 7) **“Kim zerre kadar hayır yaparsa, sonucuna erişir”** ve de **“Hasiyb”** isminin işaret ettiği özellik, hep bu **“tetikleme”** mekanizmasını bize anlatmak içindir ki, açığa çıkan bir fiil veya düşüncenin sonucunun yaşanmaması mümkün değildir. İşte bu yüzdendir ki, geçmişimizde düşündüğümüz ya da ortaya koyduğumuz şükür ya da nankörlük bâbında her fiil mutlaka sonucunu yaşatmıştır veya yaşatacaktır! Bu konu üzerinde derin düşünülürse çok kapı açar ve çok sırlar fark edilir. **“Kader sırrı”** olarak bahsedilen konu dahi bu mekanizma ile ilgilidir!

Şimdi gelelim birer işaret-yön levhası hükmündeki özel **“isim”**lerin bize gösterdiklerine:

ALLÂH... Öyle bir isimdir ki... **“Ulûhiyet”**e işaret eder! **“Ulûhiyet”** hem **“HÛ”** ismi ile işaret edilen **“Mutlak Zât”** anlamını içerir; hem de **“Zatî”** İlim mertebesinde, ilmiyle ilmini seyir anlamında oluşmuş, **“nokta”**lar âlemlerini, her bir **“nokta”**yı oluşturan kendine özgü **“Esmâ”** mertebelerine işaret eder! **“Zât”**ı itibarıyla, **“şey”**in ayrı, **“Esmâ”**sı itibarıyla **“şey”**in aynı olan Allâh ismiyle işaret edilen; **âlemlerden Ğaniyy ve benzeri olmayandır!** Bu yüzdendir ki, **“şey”**i ve fiillerini **Esmâ’sıyla yaratan Allâh ismiyle işaret edilen**, Kur’ân-ı Kerîm’de **“BİZ”** işaretini kullanmaktadır. **“Şey”**de kendisinin gayrı yoktur! Bu konuda çok iyi anlaşılması gereken husus şudur: **“Şey”**den söz ettiğimizde **“şey”**in zâtı derken onun varlığını oluşturan **“Esmâ mertebesinden”** söz ederiz. **“Şey”**in zâtı hakkında tefekkür edilir, konuşulur. **Allâh adıyla işaret edilenin Zâtı hakkında ise konuşmak muhaldir;** yani kesinlikle olanaksızdır! Çünkü Esmâ özelliğinden meydana gelmişin, mutlak Zât hakkında fikir yürütmesi, **“vahiy”** yollu gelmiş bilgi ile dahi olsa -ki bu da olanaksızdır-

mümkün olmaz! İşte bunu anlatmak sadedinde yolun sonu “hiç”likte biter, denmiştir!

HÛ... “**HÛ**’v**Allâhulleziy lâ ilâhe illâ HÛ**”! İster vahiy yollu gelsin, ister bilinç yollu üzerine eğilinsin, algılanan her “şey”in hakikatinin derûnu... Öylesine ki; **Ekberiyet** tecellisi sonucu önce “**haşyeti**”, sonucu olarak da “**hiç**”liği yaşatır ve bu yüzden de **O**’nun hakikatine erişilemez! “**Basîretler ona ulaşmaz!**” Mutlak bilinmezliğe ve kavranılmazlığa işaret ismidir! Nitekim “**ALLÂH**” dâhil tüm isimler “**HÛ**”ya bağlı geçer **Kurân**’da! “**HU ALLÂHu EHAD**”, “**HU**’ver **Rahmânur Rahîm**”, “**Hu**’vel’Evvelu vel’Ahîru vez’Zahîru vel’Batın”, “**HU**’vel Aliyyül Aziym”, “**HU**’ves Semiy’ul Basîyr” ve **Haşr Sûresi**’nin son üç âyeti gibi! Bu arada şunu da bir diğer okunuş şekli itibarıyla fark ederiz ki, isimlerin öncesindeki “**HÛ**” ismi işaretiyle önce tenzih vurgulaması yapılır, sonra da söz edilen isimlerle teşbihe işaret edilir. Bu da hiçbir zaman gözden kaçırılmaması gereken bir işarettir.

ER RAHMÂN... “**Allâh**” ismiyle işaret edilenin, “**zerre**”lerin zâtını “**Esmâ**”sıyla ilminde “var” kılma özelliğine işaret eder. Bugünkü anlayışa göre “Kuantum Potansiyel”e işaret eder. Tüm yaratılmışların kaynağı olan potansiyeldir. “Esmâ mertebesi”nin adıdır! Her şey, “var”lığını “**ilim ve irade**” mertebesinde bu ismin işaret ettiği özellikle elde eder! “**Er Rahmânu alel Arşisteva**” (20.Tâhâ: 5) ve “**Er Rahmân; Allemel Kur’ân; Halekal İnsan; Allemehül beyan**” (55.Rahmân: 1-4) işaretleri gereği “**ŞUUR**”da açığa çıkan “**Esmâ**”nın hakikatidir! Rahmeti, o “şey”i ilminde “**var**”lığa getirmesidir! “**Allâh Âdem’i Rahmân sûretinde halketti**” işareti “**İnsan**”ın, ilmî sûretinin **Rahmâniyet** özelliği yansımaları üzere meydana getirildiğine işaret eder. Yani Esmâ mertebesinde bulunan özellikler ile! İnsan’ın, **Zâtı itibarıyla** kendini tanıması da **Rahmâniyet**’le ilgilidir... Bu nedenle “**RAHMÂN**”a secdeyi müşrikler algılayamamıştır (25.Furkan: 60)... Şeytan (vehim, bilinç) “**RAHMÂN**”a âsi olmuştur (19.Meryem: 44)... “**İnsan**”ın **Zât**’ının “**Esmâ**” hakikatinden meydana getirildiğine işaret eder! “**İnsan**”daki “**Zâtî tecellî**” de budur!

ER RAHIYM... “Rahmân”daki sayısız özellikleri yoktan var kılan Rahıym özelliğidir! Potansiyeldeki özelliklerin seyrini oluşturma özelliğidir! Âlem sûretleri ile kendini seyir edendir! Bilinçli varlıkları, hakikatlerine erdirmek suretiyle; seyretmekte ve Esmâ’sı özellikleriyle yaşatmakta olanın, kendisi olduğu farkındalığıyla yaşatandır. **“Ve kâne bil mu’miniye Rahıyma = Hakikatine iman etmişlere Rahıym’dır”** (33.Ahzâb: 43). Cennet diye işaret edilen yaşamın kaynağıdır. Melekî boyutun **“var”**lığını oluşturandır.

EL MELİK... Mülkü hükmünde olan Esmâ mertebesinde dilediğince şe’n olarak fiiller âlemi sûretlerinde tedbir edendir! **“Her şeyin melekûtu** (Esmâ kuvveleri) **elinde olan** (tedbirâtın bu mertebeden açığa çıktığına işaret) **Subhan’dır... O’na rücu ettirileceksiniz”** (36.Yâsiyn: 83). Tek **Melik**’tir! Ortağı olmaz. Bunun farkındalığını yaşattığının kesin ve mutlak teslimiyet dışında bir hâli olmaz! İtiraz ve isyan hiç kalmaz! **“Arşı istiva”** diye anlatılan olayda önde gelen özelliktir diğer birkaç özellikte birlikte... **“Semâlarda ve arzda her ne varsa; Melik, Kuddûs, Aziyz ve Hakiym olan** (dilediği mânâları açığa çıkarması için onları yaratan) **Allâh’ı** (işlevleriyle) **tespîh etmedeler!”** (62.Cumu’a: 1).

EL KUDDÛS... Yaratılmışlarda açığa çıkan özellik ve kavramlarla tanımlanmaktan, kayıtlanmaktan ve sınırlanmaktan berî! Tüm âlemleri Esmâ’sıyla yoktan **“var”** kılarken; onlarda açığa çıkan özelliklerle tanımlanıp sınırlanmaktan dahi berîdir.

ES SELÂM... Yaratılmışlara (beden ve tabiat kayıtlarından; tehlikeden; boyutlarının kayıtlarından) **selâmet ihsan eden, yakîn hâlini oluşturan; iman edenlere “İSLÂM”ın hazmını veren; Dar’üs Selâm** (hakikatimize ait kuvvelerin tahakkuku) **olan cennet boyutu hâlinin yaşamını meydana getiren! Rahıym isminin tetikleyerek açığa çıkardığı isim - özelliştir! “Selâmün kavlen min Rabbin Rahıym = Rahıym Rab’den “Selâm” sözü ulaşır** (Selâm ismi özelliğini Rableri olan Esmâ hakikatlerinden açığa çıkan yolla yaşarlar!)” (36.Yâsiyn: 58).

EL MU'MİN... Algılananın ötesi olduğu farkındalığını oluşturandır, Esmâ boyutu itibarıyla. Bu farkındalık, boyutumuzda **“iman”** olarak açığa çıkar. İman edenler şuurlarındaki bu farkındalıkla iman ederler; dünyamızda Rasûller; tüm varlıkta ise melekler dâhil! Bu farkındalık, bilinçteki aklın vehim esaretinden kurtulmasını sağlar. Vehim, kıyası kullanarak muhakeme yapan aklı saptırabilirken, iman karşısında güçsüz ve etkisiz kalır. Mu'min isminin özelliğinin açığa çıkışı şuurdan bilince direkt yansır; dolayısıyla da vehim kuvvesi onun üzerinde tasarruf edemez.

EL MÜHEYMİN... **“Esmâ”** mertebesinde açığa çıkanları kendi sistemi içinde koruyup sürdürendir (El hafizu ver Rakiybu ala külli şey)! Ayrıca, (emaneti) **gözetip himaye eden, koruyan, emin,** anlamlarına da gelir. **“MÜHEYMİN”**in türediği kök olan **“el Emanet”**in Kurân'daki fonksiyonel kullanılışı, semâların - arzın - dağların yüklenmekten imtina ettiği ve **el Kurân'**ın ikizi olan **el İnsan'**ın yüklendiği şeydir. Esas itibarıyla Esmâ mertebesi ilminin RUH adlı melek olarak şuuruna işaret eder. Ondan da yeryüzünde açığa çıkan insana yansır bu emanet! Yani, Hakikatinin, Esmâ özellikleri olduğu şuurunu yaşamak! Bu da **Mu'min** ismiyle ortak çalışır. **RUH** adlı melek (kuvve) dahi, Esmâ mertebesinin sonsuz sınırsız özelliklerine **imanın kemâliyle** Hayy ve Kayyum'dur! Çünkü o dahi **“şe'n”** olarak vücud sahibidir!

EL AZİYZ... Karşı konulmaz güç sahibi olarak, dilediğini uygulayan! Tüm âlemlerde dilediğini karşı çıkacak güç olmaksızın yerine getiren. Bu isim **Rab** ismiyle paralel çalışan bir isimdir. **Rab** özelliği Aziyz özelliğiyle hükmünü icra eder!

EL CEBBÂR... Hükmü zorunlu olarak uygulamada olandır. Âlemler **Cebbâr**'ın hükmü altında, dilenileni uygulamak zorundadır! Uygulamama gibi bir seçenekleri yoktur! Cebr, onların varoluş sistem ve özlerinden gelen bir şekilde açığa çıkar ve hükmünü yaşatır!

EL MÜTEKEBBİR... Mutlak **BEN**'lik O'na aittir! **“Ben”** diyen yalnızca kendisidir! Kim ben sözüyle kendisine varlık verirse; var

oluşunun hakikatine ait “Ben”liği örtüp, göreceli benliğini ileri çıkarırsa, bunun sonucunu, yanmak suretiyle yaşar! Kibriyâ, O’nun vasfıdır.

EL HÂLİK... Mutlak TEK yaratan! Esmâ özellikleriyle birimleri “yok”ken “var” kılan! **Hâlık**’ın “halk”ettiği her bir şeyin bir “hulk”u, yani yaratılış amacına göre bir huyu, ahlâkı (doğasına göre davranışı) vardır... Bu nedenle “**tehalleku BiAhlâkullâh = Allâh ahlâkı ile (Allâhça) ahlâklandırın!**” buyurulmuştur ki bunun anlamı; “**Allâh Esmâ’sının özellikleriyle var olmuş olduğunuz farkındalığıyla ve bunun gereğince yaşayın**” demektir.

EL BÂRÎ... Mikrodan makroya doğru her yarattığını kendine özgü program ve özellikle yaratırken, bütünsellikle de uyumlu olarak onu işlevlendiren. Bedendeki tüm organların birbiriyle ahenkli düzeni misali!

EL MUSAVVİR... Mânâları sûretler hâlinde açığa çıkarıp, algılayanda o sûretlerin algılanma mekanizmasını oluşturan.

EL ĞAFFAR... Kudret veya hikmetin gereği olarak oluşmuş noksanlıklarını fark edip, bunların sonuçlarından kurtulmayı irade edenlere, örtüleyiciliğini yaşatan. Bağışlayan.

EL KAHHÂR... “**Vâhid**” oluşunun sonucunu yaşatarak “izafî - göresel” benliklerin asla “**var**” olmadığını seyrettiren!

EL VEHHÂB... Dilediğine karşılıksız ve “hak etme” kavramı devrede olmaksızın veren.

ER REZZÂK... Hangi boyutta veya ortamda olursa olsun açığa çıkan birimin yaşamının devamı için gereken her türlü gıdayı veren.

EL FETTAH... Birimde açılım oluşturan. Hakikati fark ettirip seyrettiren; bunun sonucunda âlemlerde eksik, noksan, yanlış olmadığını müşahede ettiren. Görüş veya kullanım alanını açıp

değerlendirme olanağını meydana getiren. Fark edilemeyi fark ettirip değerlendiren!

EL ALİYM... “İlim” özelliği sebebiyle sınırsız sonsuz her şeyi ve her boyutu, her yönüyle Bilen!

EL KABIDZ... Tüm birimleri, onları oluşturan “Esmâ”sıyla hakikatleri yönünden kudret eliyle tutup, hükmünü icra eden! İçe dönüklüğü yaşatan.

EL BÂSİT... Açıp yayan. Boyutsallıkları ve derin görüşü oluşturan.

EL HÂFİDZ... Alçaltıcı. Hakikatinden uzak yaşamı oluşturu! Evrensel boyuttaki “Esfeli sâfliyn”i yaratıcı. “Kesret” müşahedesini oluşturan perdeliği meydana getiren!

ER RÂFİ'... Yükselten. Bilinçli birimi yatay veya dikey anlamda yükselterek hakikatini kavrama veya seyir anlamında yükselten.

EL MUİZZ... Dilediği birimde, izzeti oluşturan özelliği açığa çıkartarak, onu diğerlerine göre değerli kılan!

EL MÜZİLL... Dilediğinde zilleti zâhir kılan! Zelil eden... İzzeti meydana getiren yakınlık özelliklerini yaşatmayarak, benlikle perdelenmenin yetersizlikleri içinde aşağılanmayı aşikâr kılan!

ES SEMİ'... Açığa çıkardığı Esmâ özelliklerini her an algılamakta olan. Farkındalığı ve kavramayı yaşatan. Bunun sonucu olarak **Basıyr** ismi özelliğini tetikleyen!

EL BASIYR... Açığa çıkan Esmâ özelliklerini her an seyir ile onlardan çıkanları değerlendirip, sonuçlarını oluşturan.

EL HAKEM... Hükmeden ve hükmü kesinlikle yerine gelen!

EL ADL... Ulûhiyetinin sonucu olarak açığa çıkardığı her Esmâ özelliğinin **yaratış amacına göre** hakkını veren. Haksızlık etmekten, zulüm etmekten münezze olan!

EL LATİYF... Yarattığının derûnunda ve varlığında gizli olan. Lütfu çok olan!

EL HABİYR... Açığa çıkan Esmâ özelliğinin **“var”**lığını, **“Esmâ”**sıyla meydana getiren olarak, onun durumundan haberi olan. Birime, kendisinden açığa çıkanla, ne mertebede anlayışa sahip olduğunu fark ettiren!

EL HALİYM... Açığa çıkan bir olaya ani ve fevrî tepki vermeyip, açığa çıkış amacı doğrultusunda değerlendirmeye alan.

EL AZİYM... Açığa çıkmış Esmâ özelliği olan hiçbir birimin, azametini kavrayamayacağı muhteşem büyüklük.

EL ĞAFÛR... Allâh Rahmetinden asla ümit kesilmemesi gereken. Gerekli arınmayı yaptırtarak Rahıymiyetin nimetlerine erdiren. **Rahıym** ismini tetikleyen!

EŞ ŞEKÛR... Verdiği nimeti çoğaltmak için o nimeti değerlendiren. Birimde verilen nimeti hakkıyla değerlendirerek **“daha”**sına açılmayı oluşturan. **“Kerıym”** isminin özelliğini tetikler. Bu ismin özelliğinin kapalı kalması ise, birimi kendisine ulaşana karşı kapanmayı; o nimeti değerlendirmek yerine başka yönlelere dönerek o nimetten perdelenmeyi yaşatır. Bu da **“nankörlük”** yani verileni değerlendirmemek olarak tanımlanır. Verilenin gerisinden mahrum kalma sonucunu doğurur. Nimetin ardı kesilir!

EL ALİY... Yüce. Varlıkları Hakikat noktasından seyreden!

EL KEBİYR... Esmâ'sıyla yarattığı âlemlerinin büyüklüğü kavranamaz olan.

EL HAFİYZ... Âlemler içindekilerin varlığının korunması için onların gerekenlerini oluşturan.

EL MUKİYT... **Hafiyz** isminin özelliğinin oluşması için gerekli olan maddi veya manevî olarak nitelendirilen alt yapıyı oluşturup meydana getiren.

EL HASİYB... Birimselliğin devamı için yeterli olduğu gibi, birimden açığa çıkanların sonucunu yaşatan. Böylece sonsuza dek oluşumun akışını yaratmış olan!

EL CELİYL... Muhteşem kapsam ve mükemmeliyetiyle Efâl âleminde sultan!

EL KERİYM... Öylesine cömert ki, kendisini inkâr ile açığa çıkanlara dahi sayısız nimetlerini bağışlamakta. “**OKU**”mak yani “**İKRA**” ancak O'nun keremiyle bir birimde açığa çıkabilir. Her birimin hakikatinde yer almakta.

ER RAKİYB... Her birimi Esmâ'sıyla yarattığı için her an onunla olarak kontrol altında tutan.

EL MUCİYB... Kendisine olan yönelişlere mutlaka icabet ederek gereğini oluşturan!

EL VASİ'... Esmâ özellikleriyle tüm âlemleri kapsamış olan.

EL HAKİYM... İlminin kudretiyle açığa çıkmasını sebepler zincirine bağlayarak, nedenselliği oluşturan ve böylece kesret algılamasını oluşturan.

EL VEDUD... Cazibeyi, çekim gücünü yaratan. Salt karşılıksız, çıkar beklenmeyen sevgiyi var eden. Her sevenin, sevdiğinde sevdiği gerçekliktir!

EL MECİYD... Açığa çıkardığı muhteşem yaratış dolayısıyla şanının yüceliğini ortaya koyan!

EL BÂİS... Sürekli yeni yaşam boyutlarına dönüştüren! **“Her an yeni bir şe’nde”** oluşun mekanizması olarak sürekli yeni bir hâl yaşatan.

Bu özelliğin insanda açığa çıkışı itibarıyla... **“ÂMENTU”** da da yerini alan **“Ba’sü ba’delMevt = ölüm akabindeki diriliş”** anlamındadır... **“Mutlaka siz, boyutlar değiştirerek o boyutların uygun bedenlerine dönüşeceksiniz!”** (84.İnşikak: 19) âyetindeki işlev de bunu anlatır...

Ölümü TATMAK ve bunun devamı yeni bir yaşam hâline başlamak. Şu dünya (beden) yaşamımızda iken de bu **bâ’**lar mümkündür... **Velâyet - Nübüvvet - Risâlet bâ’**ları gibi! Ki, bunlarda dahi yeni bir yaşam mertebesi söz konusudur!

Tohumun kabuğunu çatlatıp mahsulünü açığa çıkarması gibi, **ölü (bilkuvve - işlevsiz - nesnel)** olanı **bâ’s** edip diriltlen, demektir. Açığa çıkana, yeni yaşam ortam veya boyutuna kavuşana göre, bir önceki ortama uygun yaşam bedeni **“kabir”** hükmündedir... **“O Saat (vefat) muhakkak gelecektir, onda hiç şüphe yoktur. Kesinlikle Allâh, kabirlerde (bedenleri içinde) olan nefsleri (bilinçleri) bâ’s edecektir** (varlıklarındaki Esmâ özelliğiyle yeni bir beden oluşturarak yaşamlarına devam ettirecektir!)” (22.Hac: 7)

EŞ ŞEHİYD... Varlığıyla varlığının şahidi olan. Açığa çıkardığı Esmâ özelliklerinden varlığını seyredip açığa çıkanlara şehâdet eden! Şehâdet edilenin kendisinden gayrı olmadığını yaşatan.

EL HAKK... Apaçık ortada olan Mutlak Hakikat! Açığa çıkan tüm işlevlerin hakikati ve kaynağı!

EL VEKİYL... Açığa çıkan her birimin işlevinin gereğini yerine getirmek için gerekeni yapan. Bunun idrakiyle kendisine tevekkül edene sahip çıkarak, onun için en hayırlı sonucu oluşturan. Hakikatindeki **el Vekiyl** isminin özelliğine iman eden, **Allâh’ın** tüm isimlerine (tüm kuvvelerine) de iman etmiş olur! **Halifelik** sırrının kaynağı bir isimdir!

EL KAVİYY... Kudreti kuvveye dönüştürerek varlığın oluşmasını sağlayan ve onlardaki kuvveleri oluşturan. Melekî boyutu meydana getiren.

EL METİYN... Tüm Efâl âlemini ayakta tutan. Metin... Sağlamlığı oluşturan. Metanet, direnç veren!

EL VELİYY... Birimde kendi hakikatini tanıma ve gereğini yaşama özelliğini açığa çıkararak. Velâyetin ve onun kapsamındaki üst düzey yaşam özellikleri olan Risâlet ve Nübüvvetin kaynağı. Velâyetin en üst mertebesi olan Risâlet ve bir altı olan Nübüvvet kemâlâtını irsâl eden. Risâlet kemâlâtının zuhuru sonsuza dek geçerli ve işlevli iken, Nübüvvet kemâlâtının işlevi yalnızca dünya yaşamında geçerlidir. Nebi, âhiret yaşamında da o kemâlâtle yaşar, ancak işlevi bitmiştir dışa dönük olarak! Risâlet işlevi ise velâyet getirisi üzere devam eder sonsuza dek, velîlerdeki gibi.

EL HAMİYD... Açığa çıkardığı evrensel kemâlâtı “**Veliyy**” ismi kapsamında açığa çıkardığı âlem sûretlerince seyredip değerlendirendir! Hamd yalnızca kendisine aittir!

EL MUHSİY... TEK’likteki çokluk sûretlerini makrodan mikroya tek tek tüm özellikleriyle yaratan.

EL MUBDÎ’... Yaratılmışları, eşi benzeri olmayan kendine özgü özellikler bütünü olarak âlemlerde açığa çıkararak.

EL MUIYD... Aslına rücu edenleri yeni bir yaşam boyutunda hayata döndüren.

EL MUHYÎ... İHYA eden. Hayata kavuşturan. İlim yaşantısıyla hakikati müşahede ederek yaşamını sürdürmeyi oluşturan.

EL MUMİT... Ölümü tattıran... Bir yaşam boyutundan diğer yaşam boyutuna geçiren!

EL HAYY... Esmâ âleminin kaynağı! Tüm isim özelliklerinin hayatını veren, varlığını oluşturan. Evrensel enerjinin kaynağı; enerjinin hakikati!

EL KAYYUM... Hiçbir şeye ihtiyaç duymaksızın kendi vasıflarıyla varlığını kaîm kılan. Var olan her şey kendisiyle kaîm olan.

EL VÂCİD... Özellikleri âdeta taşan... Her dilediğini var eden. Tüm yaratışına rağmen hiçbir şeyi eksilmeyen!

EL MÂCİD... Kerem ve ihsanının sınırsızlığının getirdiği şan ve yücelik sahibi!

EL VÂHİD... Vâhid'ül EHAD... Sayısal çokluk kabul etmez **TEK!** Cüzlere bölünmemiş ve cüzlerden oluşmamış; panteizm anlamına gelmeyen Bir! Çokluk kavramının düştüğü, “**yok**”luğa kavuştuğu, hiçbir fikir ve düşüncenin ayak basamadığı **TEK!**

ES SAMED... Som, salt **TEK!** Çokluk kavramından münezze! Çok özelliğin birleşmesinden oluşmamış! Ve dahi sınır kavramından berî olan **TEK**'lik sahibi. Hiçbir şeye muhtaciyeti söz konusu olmayan **TEK**'illik. **Hadîs-î şerîf**'te şöyle tanımlanmıştır: “**Es Samedüllezîy lâ cevfe fiyhi = Samed odur ki, onda boşluk yoktur (SOM, SALT)!**”

EL KAADİR... İlindekileri kudretiyle bir nedenselliğe dayanmaksızın yaratıp seyreden! Bu hususta asla sınırlanmayan!

EL MUKTEDİR... Kudretiyle izhar ettiği tüm varlıkta iktidarı, tedbir ve tasarrufu geçerli olan mutlak - işlevsel kudret sahibi.

EL MUKADDİM... Yaratış amacına göre açığa çıkaracağı Esmâ özelliğine öncelik veren.

EL MUAHHİR... Yaratışında açığa çıkacak olanı **Hakiym** isminin gereğince erteleyen.

EL EVVEL... Yaratılmış olanın başı, ilk Hâli olan Esmâ Hakikati.

EL ÂHİR... Yaratılmış olanın sonsuza dek bir sonrası.

EZ ZÂHİR... Apaçık ortada olan, Esmâ özelliğiyle algılanmakta olan!

EL BÂTIN... Apaçık ortada olanın algılanamayanı ve Gaybın hakikati. (Evvel Âhir Zâhir Bâtın, HÛ'dur!)

EL VÂLİY... Hükümüne göre yöneten.

EL MÜTEÂLİY... Sonsuz sınırsız yüce; yüceliği her şeye yaygın! Âlemlerdeki hiçbir akıl ve idrakın kapsamıyla, hiçbir fitratın mahiyet ve yansıtıcılığıyla sınırlanmayan yücelik sahibi.

EL BERR... Fitratların gereğini kolaylaştırarak oluşmasını sağlayan! Bu konuda vaatlerini yerine getiren.

ET TEVVAB... Hak ve hakikati algılatıp kavratarak, o birimin kendi hakikatine dönüşünü oluşturan. Tövbeyi yaşatır. Yani, birime yaptığı yanlışlardan dönmeyi ve verdiği zararları gidermeyi nasip eder. Bu isim özelliği açığa çıktığında **Rahım** isminin özelliğini tetikler. Sonuçta kişinin hakikatinin getirisini olan güzellikleri ve müşahedeyi yaşatır.

EL MÜNTEKİM... Birimdeki, hakikatini yaşamasına engel olan davranışlarının sonuçlarını yaşatan! **“Züntikam”**, açığa çıkanın sonucunu, hak ettiğini yaşatmaktır. Allâh, intikam almak gibi duygularla vasıflanmaktan münezzehtir! **“Şediyd'ül Ikab”** ile birlikte kullanıldığında, **“Hakikatinin gereğini yaşamaya ters düşen düşünce ve davranışların sonucunu en sert ve keskin bir biçimde yaşatan”** anlamına gelir.

EL AFÜVV... Şirk dışında işlenmiş bütün suçların tövbesini kabul edip, affedendir. Şirk hâli yaşamında bu ismin özelliği açığa çıkmaz. Burada fark edilmesi önemli konu şudur. Suçun affı demek, o kişinin af öncesi yaşantısındaki kayıplarının geri kazanılması demek değildir. Geçmişin telâfisi ve kazası yoktur Sünnetullâh'ta!

ER RAÛF... Çok şefkatli, acıyan; kendisine yönelenleri, onlara zarar verip sıkıntıya sokacak davranışlardan koruyan, uzaklaştıran.

EL MÂLİK'ÜL MÜLK... Mülkünde dilediğini tedbir edip, hiçbir birime hesap verme kavramı olmadan dilediğini uygulayan.

“De ki: ‘Mülkün Mâlik’i olan Allâh’ım... Mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden de mülkü çekip alırsın. Dilediğini aziy edersin, dilediğini zelil edersin. Hayır senin elindedir. Kesinlikle Sen her şeye Kaadir’sin.” (3.Âl-u İmran: 26)

ZÛL’CELÂLİ VEL’İKRÂM... Celal’iyle açığa çıkardığına **“yok”**tan var olmuşluğunu kavratarak **“yokluğunu”** yaşatıp; İkrâm’ıyla, Esmâ kuvvelerinin kendisinde açığa çıkışını seyrettirerek Bekâ’yı yaşatır.

EL MUKSIT... Ulûhiyeti gereği olarak, her yaratılmışa yaratılış amacına göre hak ettiğini vermek suretiyle adaletini uygular.

EL CÂMÎ’... Tüm varlığı **“çok boyutlu tek kare resim”** olarak ilminde topluca seyreden. Yaratılmışları, yaratılış amaç ve işlevleri doğrultusunda toplanan!

EL ĞANİYY... Esmâ’sının işaret ettiği özelliklerle sınırlanıp kayıtlanan ve o vasıflarla etiketlenmekten dahi münezze olan; **“Ekberiyeti”** dolayısıyla! Esmâ’sıyla sayısız sınırsız zengin olan!

EL MUĞNİY... Dilediğini, başkalarından mustağnî kılan, zenginliği yaşatan, kendi zenginliğiyle zengin eden. “Fakr”ın sonucu olan Bekâ’nın güzelliklerini hibe eden... **“Seni hiçbir şeyin yok iken** (fakr - “yok”lukta) **bulup da zenginliğe** (“gna”ya -Bekâ’ya) **kavuşturmadık mı** (El Ğaniyy kulu yapmadık mı, Âlemlerden Ğaniyy olanın kulluğunu yaşatmadık mı)?” (93.Duha: 8)... **“Muhakkak ki ‘HÛ’dur ganî eden de fakir kılan da.”** (53.Necm: 48)

EL MÂNÎ'... Hak etmeyene, hak etmediğine erişmesine engel yaratan!

ED DÂRR... Birimlerin sıkılıp bunalarak kendine dönmesi için çeşitli azap veren hâlleri (hastalık, çile, belâ) yaşatan!

EN NÂFÎ'... Hayra erişmeye vesile olacak yararlı düşünce ve fiilleri hatıra getirip gereğini uygulatan.

EN NÛR... Her şeyin hakikati olan İlim! Her şeyin aslı Nûr'dur, demek; her şey ilimden ibarettir İlmullâh'ta demektir. Hayat, ilimle vardır. İlim sahipleri Hayy'dır; diridir! İlmi olmayan ise, yaşayan ölüdür.

EL HÂDÎY... Hakikate erdiren... Hakikatin gereğini yaşatan! Hakk'ı dillendiren! Hakikate yönlendiren!

EL BEDÎY'... Eşi benzeri olmayan güzellikte olup, güzellikleri yaratan! Türleri ve varlıkları herhangi bir örneğe dayanmayan şekilde kendilerine özgü özelliklerle yaratan.

EL BAKİY... Zaman kavramsız, yalnızca var olan.

EL VÂRİS... Sahibi olduklarını geride bırakarak dönüşenlerin, arkada bıraktıklarının sahibi olarak çeşitli isimlerle açığa çıkan! Bir tüketişin ardından yeni bir yapıyla devam eden.

ER REŞİYD... Rüşde erdiren! Birimin hakikatini fark etmesinin sonucu olarak olgunlaşmasını yaratan ve yaşatan!

ES SABÛR... “Eğer Allâh insanları zulümlerinden dolayı sorumlu tutup sonucunu hemen yaşatsaydı; (arz) üzerinde hiçbir DABBE (insan değil insan bedeni) bırakmazdı! Fakat onları hükmedilmiş bir vakte tehir ediyor... Ecelleri geldiği vakit de ne bir saat geri kalırlar, ne de öne geçebilirler” (16.Nahl: 61) Her yaratılmış olanın amacına uygun işlevini yapmasını bekleyip, o işlevini tamamladıktan sonra sonuçlarını yaşatan. Zâlimin zulmüne müsaade etmesi, yani

Sabûr özelliğini açığa çıkarması, hem zâlim hem mazlum yönünden yaşanacak işlevin tam hakkıyla yaşanması ve daha sonra da sonuçlarının oluşması içindir. Belânın büyüğünün açığa çıkması, zulmün büyüğünün oluşmasını gerektirir!

SON HATIRLATMA

Elbette ki “Allâh” ismiyle işaret edilen “EKBER”in “Esmâ ü1 Hüsnâ”sının anlamları bu kadar dar kapsamlı değildir! Bu yüzdendir ki, uzun yıllardır bu konuya hiç girmemiştım. Çünkü bu konunun hakkının verilmesi muhaldır - olanaksızdır! “Yansımalar” dolayısıyla bu konuya girmek zorunda kaldım. Rabbinden bağışlanma dilerim. Bu konuda nice eserler yazılmıştır. Biz bugünkü bakış açımız yönünden kısa ve akılda kalabilecek şekilde konuyu ele aldık. Belki deryadan bir damla sudur bu konudaki anlattıklarımız!

“SubhanAllâhi amma yasıfun!”

Bu çalışmamıza nokta koymadan, şu mutlak gerçeği bir kere daha vurgulayalım. Bütün bu açıkladıklarımız ve yazdıklarımız, kişinin kendisini, bedensellikten ve “ben”likten arındırdıktan sonra, “**şuurda seyir**” boyutunda yaşanacak olan şeylerdir. **Bu arınma - tezkiye olmadan, kişinin, bilgileri edinip tekrarlaması bir bilgisayarın tekrarlamasından farklı bir sonucu asla yaşatmaz!** Tasavvuf, dedi-kodu olmayıp bir yaşantıdır! Gıybet veya dedikoduyla ömür tüketen, şeytanın süslü gösterdiği amelle kendini avutandır. Kişinin bu bilgileri yaşamasının açık teyidi ise, onun için “yanma”nın kesinlikle bitmiş olup; hiçbir şeyin veya olayın onu üzüp kapsamamasıdır! **Kişide şartlanmaların getirdiği değer vargularına davalı duygusallık yaşamı ve buna davalı davranışlar olduğu sürece, o beşeriyetinin kemâlini yaşayan bir birim olarak ve yaptıklarının sonucunu yaşamaya devam ederek ölümsüzlük boyutuna geçer.**

Bilgi uygulamak içindir. **“Uygulanmayan ilim, insanın sırtındaki yükür”** farkındalığıyla işe kendimizden başlayalım.

Gecenin sonucunda kendimize şu soruyu soralım:

Bilgimize göre, gece uykuda geri dönüşü olmayan yolculuğa hazır mıyız? Dünyada bizi **“yakan”** olaylar bitti mi? Huzurlu, mutlu “kulluğu” yaşıyor muyuz? Cevap evetse ne mutlu! Değilse, yarına çok iş var demektir. Bu durumda sabah kalktığımızda, bu gece yatarken mutlu ve hazır olarak yatmak için neler yapmalıyım; diye düşünmemiz gerekmez mi?

Sahip olduğumuzu sandığımız her şeyi geride bırakarak gideceğimizin idrakı içinde günü değerlendirebiliyorsak şükürler olsun.

Ves Selâm.

“ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ” isimli çalışmamda emeği geçen, ilminden yararlandığım değerli âlim ve hâl ehli İstanbul Kanlıca Camii İmamı muhterem **Hasan Güler** Hocamıza huzurlarınızda teşekkürlerimi sunarım.

AHMED HULÛSİ

03 Şubat 2009

North Carolina, USA

www.ahmedhulusi.org

KİTABULLÂH DİYOR Kİ

1. “Ya eyyühelleziyne amenû Aminu Billâhi...” (4.Nisâ: 136)

“Ey iman edenler, ‘**B**’ harfinin işaret ettiği anlam ile iman edin Allâh’a...”

2. “Ve minenNâsi men yekulü amennâ Billâhî ve Bil yevmil âhiri ve mâ hum Bimu’miniyn” (2.Bakara: 8)

“İnsanlardan bir kısmı ‘**B**’ işareti kapsamınca (varlıklarını Allâh Esmâ’sının oluşturduğu inancıyla) Allâh’a ve âhiret süreçlerine (sonsuzluk içinde, kendilerinden açığa çıkanın sonuçlarını yaşayarak yer alacaklarına) iman ettiklerini söylerler; ne var ki imanları gerçekte bu kapsamda değildir!”

3. "...fe aminu Billâhi ve Rasûlihın Nebiyyil Ümmiyyilleziy yu' minu Billâhi ve kelimatiHİ..." (7.A'raf: 158)

"...Bu yüzden iman edin, Esmâ'sıyla nefsinizin dahi hakikati olan Allâh'a ve Ümmî Nebi olan O Rasûl'e ki O, Esmâ'sıyla nefsinin dahi hakikati olan Allâh'a ve O'nun bildirdiklerine iman eder..."

4. "Feemmelleziyne amenû Billâhi va'tesamu Bihi fesityüdhiluhüm fiy rahmetin minHU ve fadlin ve yehdiyhim ileyHİ sıratan müstekıyma" (4.Nisâ': 175)

"Esmâ'sıyla her şeyin aslı olan Allâh'a iman edip, O'na hakikatleri olarak sımsıkı tutunanlara gelince, onları HÛ'dan bir rahmetin ve fazlın içine sokacak ve onları kendisine varan sırat-ı müstakime hidâyetleyecektir."

5. "Ve izâ kıyle lehümüttebi'û mâ enzellAllâhu kalû bel nettebi'u mâ elfeyna aleyhi abâena* evelev kâne abâühüm lâ ya'kılune şey'en ve lâ yehtedûn" (2.Bakara: 170)

"Onlara: 'Allâh'ın inzâl ettiğine (varlığın ve varlığınızın Allâh Esmâ'sı olduğuna ve Sünnettullâh bilgisine) iman edin" denildiğinde onlar: 'Hayır, babalarımız neye tâbi ise biz de onların tâbi olduklarına (dışsal tanrısallığa) uyarız' derler... Ya babaları gerçeğe akıl erdiremeyen hakikati bulamamış kişidiyseler?"

6. "...innAllâhe le Ğaniyyün anil alemiyn" (29.Ankebût: 6)

"...Muhakkak ki Allâh, âlemlerden (Esmâ bileşimi birimselliklerden) elbette Ğaniyy'dir ("HÛ"viyeti {ZÂT'ı} itibarıyla, Esmâ'sında açığa çıkanlarla kayıtlanmaktan veya onlarla sınırlı tanımlanmaktan münezzehtir)!"

7. "...Leyse kemisliHî şey'*..." (42.Şûrâ: 11)

"...O'nun benzeri bir şey yoktur!.."

8. "Küllü men 'aleyhâ fan; ve yebka vechu Rabbike ZülCelâli vel'İkrâm" (55.Rahmân: 26-27)

"Arzda (bedensel yaşamdaki benliklerin) hepsi fânidir (her bedendeki nefis - bilinç ölümü tadar). Zül'Celâli vel'İkrâm Rabbinin vehididir (Esmâ mânâları) Bakıy olan!"

9. "Lâ tüdriküHUI ebsaru ve HUve yüdrikül ebsar*..." (6.En'am: 103)

"Ebsar (görme - değerlendirme organları) O'nu idrak edemez; O, ebsarı idrak eder (değerlendirir)!"

10. "...Len teraniy..." (7.A'raf: 143)

"...Beni, asla göremezsin! (yâ Musa)..."

11. "Ma kaderullahe hakka kadriHî..." (22.Hac: 74)

"ALLÂH'ı (adıyla işaret edileni) hakkıyla değerlendiremediler!.."

12. "ErRahmânu alel Arşisteva" (20.Tâhâ: 5)

"Rahmân, Arş'a istiva etti (El Esmâ'sıyla âlemleri yaratıp hükümrân oldu. Kuantum Potansiyelde ilmini seyretti ilmiyle)."

13. "İnnema emruhû izâ erade şey'en en yekule lehu kün feyekûn; fesubhanelleziy BiyediHî melekûtü külli şey'in ve ileyHî turce'ün" (36.Yâsiyn: 82-83)

“Bir şeyi irade ettiğinde, O'nun hükmü, ona ‘Kün = Ol!’dan (olmasını istemesinden) ibarettir!.. (O şey kolaylıkla) olur. Her şeyin melekûtu (Esmâ kuvveleri) elinde olan (tedbirâtın bu mertebede oluştuğuna işaret) Subhan’dır... O’na rücu ettirileceksiniz.”

14. “Ve fîy enfüsiküm* efela tubsırun” (51.Zâriyat: 21)

“Nefslerinizde (Benliğinizin hakikati)! Hâlâ (fark etmiyor) görmüyor musunuz?”

15. “Ve men kâne fîy hazîhi a’ma fehüve fîyl ahîreti a’ma ve edallu sebîyla” (17.İsra’: 72)

“Kim bu dünyada âmâ (hakikati göremeyen) ise o, gelecek sonsuz yaşamda da âmâdır (kördür)! (Düşünce) yolu (tarzı) itibarıyla daha da sapmıştır!”

16. “HUvel’Evvelu vel’Âhîru vezZâhîru velBâtın*...” (57.Hadiyd: 3)

“HÛ’dur, Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın (“HÛ”dan gayrı olarak hiçbir şey yoktur)!..”

17. “...ve nahnu akrebu ileyhi min hablil veriyd” (50.Kaf: 16)

“...Biz ona, şah damarından daha yakınız!”

18. “...ve HUve me’akum eyne ma küntüm*...” (57.Hadiyd: 4)

“...Nerede olursanız O sizinle (hakikatinizin Esmâ ül Hüsna’sıyla varolması sonucu) beraberdir! (Mâiyet sırrına işaret).”

19. “...feeynemâ tüvellû fesemme VECHULLÂH...” (2.Bakara: 115)

“...Ne yana dönersen Vechullâh karşındadır (Allâh Esmâ’sının açığa çıkışıyla karşı karşıyasın)!..”

20. “...elâ inneHU Bi külli şey’in Muhiyt” (41.Fussilet: 54)

“...Dikkat edin! Muhakkak ki O, Bi-külfî şey’in (her şeyin Esmâ özellikleri ile varlığını meydana getiren olarak) Muhiyt’tir (ihâta eder)!”

21. “Ve ma hâlâknesSemavati vel Arda ve ma beynehüma illâ BilHakk*...” (15.Hicr: 85)

“Biz, semâları ve arzı ve ikisi arasındakileri Hak olarak yarattık!..”

22. “...kulillâhu sümme zerhüm fiy havdihim yel’abun” (6.En’am: 91)

“... ‘Allâh’ de, sonra bırak onları daldıklarında oynayıp dursunlar!”

23. “...ve ma rameyte iz rameyte ve lakinnALLÂHe rema...” (8.Enfâl: 17)

“...(Oku) attığında sen atmadın, atan Allâh’tı!..”

24. “Lâ yüs’elu amma yef’alu...” (21.Enbiyâ’: 23)

“Yaptığından soru sorulmaz!..”

25. "...yahlüku mâ yeşa'*..." (42.Şûrâ: 49)

"...Dilediğini yaratır..."

26. "...innAllâhe yef'alu ma yüriyd" (22.Hac: 14)

"...Kesinlikle Allâh irade ettiğini yapar (ilminden açığa çıkmasını irade ettiğini kudretiyle oluşturur; İlim - İrade - Kudret)."

27. "...ve yef'alallahu ma yeşa'" (14.İbrahiym: 27)

"...Allâh dilediğini yapar!"

28. "...ve ennAllâhe yehdiy men yüriyd" (22.Hac: 16)

"...Muhakkak ki Allâh kimi dilerse onu hakikate yönlendirir, hidâyet eder."

29. "...yehdillâhu linûriHÎ men yeşâ'*..." (24.Nûr: 35)

"...Allâh (insanın hakikati olan Esmâ mertebesi) dilediği kimseyi kendi nûruna (kendi hakikati ilmine) erdirir!"

30. "Men yehdillâhu fe "HU"vel mühtediy*..." (7.A'raf: 178)

"Allâh kime hidâyet eder ise, odur hakikate eren!.."

31. "Ve men yehdillâhu fema lehu min mudîl*..." (39.Zümer: 37)

"Allâh kime hidâyet ederse, kimse onu saptıramaz!.."

32. "...ve yehdiy ileyHÎ men yüniyb" (42.Şûrâ: 13)

“...kendine yönelenleri de hakikate erdirir!”

33. “Yü'til Hıkmete men yeşâu, ve men yü'tel Hıkmete fekad utiye hayren kesiyra* ve ma yezzekkeru illâ ülül elbab” (2.Bakara: 269)

“Hikmeti dilediğine verir. Kime Hikmet verilmişse ona çok hayır verilmiştir. Bunu, derin düşünebilen akıl sahiplerinden gayrısı anlamaz.”

34. “...Allâhu yectebiy ileyHÎ men yeşau...” (42.Şûrâ: 13)

“...Allâh dilediğini kendine seçer...”

34. “...zâlike fadlullahi yü'tiyhi men yeşa'*...” (57.Hadiyd: 21)

“...İşte bu Allâh'ın fazlıdır ki onu dilediğine verir!..”

36. “Femen yüridillâhu en yehdiyehu yeşrah sadrehu li'lİslâm* ve men yürid en yudillehu yec'al sadrehu dayyikan harecen keennema yassa'adu fiys Semâ'*...” (6.En'am: 125)

“Allâh kimin için hidâyet murat ederse, onun sadrını (içini - anlayışını) İslâm'a (teslim olmuşluğunun farkındalığına) açar! Kimi de saptırmayı dilerse; onun da sadrını (içini) daraltır, sanki zorlukla semâya yükseliyormuş gibi!..”

37. “...ve lakinnAllâhe yüzekki men yeşa'*...” (24.Nûr: 21)

“...Fakat Allâh dilediğini arındırır...”

38. “Kad eflaha men zekkâha” (91.Şems: 9)

“Gerçekten onu (bilincini) arındıran kurtulmuştur.”

39. "...va'lemu ennAllâhe yehulü beynel mer'i ve kalbihi ve ennehu ileyHî tuşşerun" (8.Enfâl: 24)

"...**İyi bilin ki** (davet edildiğimize uymazsanız) **Allâh** (beynindeki var olan sistemiyle) **kişinin bilinci ile kalbi arasına girip engel olur... Siz O'na haşrolunacaksınız.**"

40. "...külle yevmin HUve fiy şe'n" (55.Rahmân: 29)

"...**HÛ her 'AN' yeni iştedir!**"

41. "Yemhullahu ma yeşau ve yüsbit* ve 'indeHU Ümmül'Kitab" (13.Ra'd: 39)

"**Allâh dilediğini ortadan kaldırır ve (dilediğini de) sâbit kılar. O'nun indindedir Ümmül Kitap** (ana BİLGİ - Esmâ mertebesinin her an nasıl bir şe'nde olacağının ilmi)!"

42. "Ma yubeddelul kavlu..." (50.Kaf: 29)

"**Benim katımda hüküm değiştirilmez!..**"

43. "...vAllâhu yerzuku men yeşâu Bi ğayri hisab" (2.Bakara: 212)

"...**ALLÂH dilediğine hesapsız rızık verir.**"

44. "...li küllin cealna minküm şir'aten ve minhaca*..." (5.Mâide: 48)

"...**Sizden her biriniz için bir şir'at** (yaşam ortam ve şartlarına göre kurallar) **ve bir minhac** (zamanla değişmesi mümkün olmayan realiteler üzerine kurulmuş sistem) **oluşturduk...**"

45. “Âmener Rasûlü Bi mâ ünzile ileyhi min Rabbihî...” (2.Bakara: 285)

“**Er Rasûl** (Hz. Muhammed a.s.) **Rabbinden** (varlığını oluşturan Allâh Esmâ’sı bileşiminden) **kendisine** (şuuruna) **inzâl olana** (boyutsal bir geçiş yapan bilgiye) **iman etmiştir...**”

46. “...lâ nufferiku beyne ehadin min RusuliHİ...” (2.Bakara: 285)

“...**O’nun Rasûlleri arasında** (irsâl olmaları konusunda) **hiçbir ayırım yapmayız...**”

47. “...lev yeşauallahu lehedenNase cemiy’a*...” (13.Ra’d: 31)

“...eğer Allâh dileseydi elbette insanların hepsini hakikate erdirdi!..”

48. “Velev şî’na leateyna külle nefsin hüdaha ve lâkin hakkal kavlü minniyy leemleenne cehenneme minel cinneti venNasi ecma’ıyn” (32.Secde: 13)

“Eğer dileseydik, her benliğe kendi hakikatini elbette fark ettirirdik! Ne var ki benden: ‘Cinlerden ve insanlardan oluşan toplulukla cehennemi elbette dolduracağım’ sözü hak olmuştur.”

49. “Velev şâe Rabbüke leamene men fiyl Ardı küllühüm cemiy’a* efeente tükrihün Nase hatta yekûnu mu’miniyn; Ve ma kâne li nefsin en tu’mine illâ Biiznillâh*...” (10.Yûnus: 99-100)

“Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa, elbette hepsi toptan iman ederdi... Olayın gerçeği bu iken; sen, iman etmeleri için insanları zorlayacak mısın? Kendisini yaratan Allâh Esmâ’sının bileşimi elvermedikçe, bir nefis için iman etmek mümkün değildir! etmek mümkün değildir!”

50. “Ma aler Rasûli illel belağ*...” (5 Mâide: 99)

“Rasûle düşen sadece tebliğ etmektir!..”

51. “Lâ ikrahe fid DÎYNi” (2.Bakara: 256)

“DİN’de (Allâh yaratısı sistem ve düzeni {Sünnetullâh} kabul konusunda) **zorlama yoktur!..”**

52. “...ve ma künna muazzibiyne hatta neb’ase Rasûla” (17.İsra’: 15)

“...Biz bir Rasûl oluşturup (bâ’s edip) onunla uyardıkça azap yaşatmayız!..”

53. “Ve mâ erselnâke illâ rahmeten lil ‘alemiyn” (21.Enbiyâ’: 107)

“Seni âlemler (insanlar) için sadece rahmet olarak irsâl ettik!”

54. “...ve lâkin Rasûlellahi ve Hatemen Nebiyyiyn*...” (33.Azhab: 40)

“...Fakat Allâh Rasûlüdür; Nebilerin Hâtemidir (zirvesi - sonuncusudur)...”

55. “Ya eyyühel müddessir; Kum feenzir” (74.Müddessir: 1-2)

“Ey Müddessir (bürünmüş olan)! Kalk da uyar!”

56. “Kul innema ene beşerun mislüküm...” (18.Kehf: 110)

“(Rasûlüm) de ki: ‘Ben, benzeriniz olan, bir beşerim (dolayısıyla siz de benim gibisiniz)’...”

57. “Ve etry’ullahe ve RasûleHU...” (8.Enfâl: 46)

“Allâh’a ve Rasûlüne itaat edin...”

58. “İnned Diyne ‘indAllâhil İslâm*...” (3.Âl-u İmran: 19)

“Allâh indinde Din, İslâm’dır!..”

59. “Ve men yebteği ğayrel İslami diyenen felen yukbele minhu...” (3.Âl-u İmran: 85)

“Kim İslâm’dan (teslim olunmuşluğun idrakından) başka bir Din (sistem ve düzen) arayışındaysa, bu geçersizdir!..”

60. “Efemen şerahAllâhu sadrehû lil İslâmi fe huve alâ nûrin min Rabbih*...” (39.Zümer: 22)

“Allâh kimin derûnunu İslâm’ı kavrayacak şekilde genişletti ise, o Rabbinden bir nûr üzere değil midir?..”

61. “...elyevme ekmeltü leküm diyneküm ve etmentü aleyküm nı’metiy ve radiytü lekümül İslame diyna*...” (5.Mâide: 3)

“...Bugün sizin için Dininizi ikmal ettim (Din konusundaki bilgilenmenizi), üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için Din (anlayışı) olarak İslâm’a (Allâh’a tam teslimiyete) razı oldum...”

62. “HUvelleziy yüsavvirüküm fiyl erhami keyfe yeşa’*...” (3.Âl-u İmran: 6)

“Sizi rahimlerde (ana karnında - Rahıymiyetinde - varlığınıza oluşturan Esmâ mertebesinde) dilediği gibi şekillendiren (oluşturan - programlayan) HÛ’dur!..”

63. "...ve in tusıbhüm hasenetün yekulu hazıhi min indillâhi, ve in tusıbhüm seyyietün yekulu hazıhi min indike, kul küllün min indillâh*..." (4.Nisâ': 78)

"...Eğer onlara bir iyilik isâbet ederse 'Bu Allâh indîndendir' derler. Eğer bir kötülük isâbet ederse 'Bu senin indîndendir' derler. De ki: 'Hepsi de Allâh indîndendir!..'"

64. "Ve Rabbüke yahlüku ma yeşau ve yahtâr* ma kâne lehümül hıyeretü..." (28.Kasas: 68)

"Rabbin dilediğini yaratır ve seçer! Onların ihtiyârı (seçim hakkı) yoktur!.."

65. "...ve men yuhricülhayye minel meyyiti ve yuhricül meyyite minel hayyi ve men yüdebbirul emre, fesityekulunAllâh*..."(10.Yûnus: 31)

"Ölüden (ölü hükmündeki kendini sırf beden sanma yaşamından) diriye (Hayy olanın Esmâ'sıyla diri olduğu bilincini) kim çıkarıyor ve diriden (Hakikati itibarıyla diri iken) ölüyü (kendi veya karşısındakinin hakikatini görememe veya kendini sırf beden olarak kabullenip, toprak olup yok olacağını sanma hâlini) kim oluşturuyor? Kim Hükmü tedbir ediyor?'... 'Allâh' diyecekler..."

66. "...ve men şekere feinnema yeşkürü linefsih*..." (27.Neml: 40)

"...Kim şükreder ise şüphesiz ki şükürü nefsinedir!.."

67. "Evelemma esabetküm musıybetün kad esabtüm misleyha, kultüm enna hazâ* kul huve min indı enfüsiküm* innAllâhe alâ külli şey'in Kadiyr" (3.Âl-u İmran: 165)

“Düşmanlarınıza iki katını tattırdığımız bir musîbet sizin başınıza gelince ‘Bu nasıl, neden oldu?’ diyorsunuz. De ki: ‘O, nefsanîyetinizin getirisiidir!’ Kesinlikle, Allâh her şeye Kaadir’dir.”

68. “...ve men yetevekkel alALLÂHi feHUve hasbüh...” (65.Talâk: 3)

“...Kim Allâh’a tevekkül ederse, O, ona yeter!...”

69. “...iste’ynû Billâhi...” (7.A’raf: 128)

“...Allâh’tan (Ulûhiyeti dolayısıyla hakikatinizden; benliğinizi oluşturan El Esmâ’sındaki kuvveden) yardım isteyin ve sabredin...”

70. “Ve kada Rabbüke elle ta’budu illâ iyyahu...” (17.İsra’: 23)

“Rabbin, sadece O’na kulluk etmenizi hükmetti...”

71. “Ve ma halaktül cinne vel inse illâ liya’budun” (51.Zâriyat: 56)

“Ben cini ve insi yalnızca (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) kulluk etmeleri için yarattım!”

72. “Bediy’üs Semâvâti vel Ard* ve izâ kada emran feinnemâ yekulü lehû kün feyekün” (2.Bakara: 117)

“Semâların ve arzın Bediy’idir (örneği benzeri olmadan icat edendir)... Bir işin olmasını dilerse ‘Ol’ der ve olur!”

73. “VALLÂHu halekakum ve ma ta’ melun” (37.Sâffât: 96)

“Hâlbuki sizi de yaptıklarınızı da Allâh yaratmıştır!”

74. “Elem tera ennAllâhe yescüdü leHU men fiys Semavati ve men fiyl Ardı veŞemsü vel Kameru venNücumü velCibalü veŞeceru vedDevâbbü ve kesiyrun minenNas* ve kesiyrun hakka aleyhil azâb* ve men yühinillâhu fema lehu min mükrim* innAllâhe yef’alu ma yeşa” (22.Hac: 18)

“Görmedin mi ki Allâh (O’dur ki), semâlarda kim varsa ve arzda kim varsa; Güneş, Ay, Yıldızlar, Dağlar, Ağaçlar, Dabbeler (yürür canlılar) ve insanlardan birçoğu O’na secde etmede! Birçoğunun üzerine de azap olmuştur... Allâh kimi hor-hakir kılarsa, artık onu yüceltecek yoktur... Muhakkak ki Allâh dilediğini yapar.”

75. “Kul küllün ya’melu alâ şakiletih*...” (17.İsra’: 84)

“De ki: ‘Herkes yaratılış programı (fıtratı - şâkilesi) doğrultusunda fiiller ortaya koyar!’..”

76. “Ve leHU men fiys Semavati vel Ard* küllün leHU kanitun” (30.Rûm: 26)

“Semâlarda (bilinçli) ve arzda (bedenli) kim varsa, O’nun içindir... Hepsi O’na itaat hâlidir.”

77. “...ve in min şey’in illâ yüsebbihu Bi hamdiHİ ve lâkin lâ tefkahune tesbihahüm*...” (17.İsra’: 44)

“...Hiçbir şey yok ki, O’nun Hamdı olarak, tesbih etmesin! Fakat siz onların işlevini anlamıyorsunuz!..”

78. “...ma min dabbetin illâ HUve ahızün Binasıyetiha*...” (11.Hûd: 56)

“...Hareket eden hiçbir canlı yoktur ki onun ‘Bi’nasiyesinde (alnında-beyninde var olarak/beyninden) tutmuş olmasın (Fâtır’ın beyni programlaması)...”

79. “Ve ma teşâüne illâ en yeşâAllâh*...” (76.İnsan: 30)

“Allâh dilemedikçe siz dileyemezsiniz!..”

80. “İnna külle şey’in halaknâhu Bİ KADER” (54.Kamer: 49)

“Muhakkak ki biz her şeyi kaderiyle (yazılı - programlanmış) yarattık!”

81. “Ve in min şey’in illâ ‘indena hazainuh* ve ma nünezziluhu illâ Bi kaderin ma’lum” (15.Hicr: 21)

“Hiçbir şey yoktur ki onun hazineleri (oluşturan kuvveleri) bizim indîmizde olmasın! Biz onu (o kuvveleri - özellikleri) gereken ölçüsüyle inzâl ederiz (açığa çıkartırız).”

82. “Ma esabe min musıybetin fiyl’Ardı ve lâ fiy enfüsiküm illâ fiy Kitabin min kabli en nebraeha inne zâlike ‘alAllâhi yesiyr; likeyla te’sev ‘alâ ma fateküm ve lâ tefrahu Bima ataküm*...” (57.Hadiyd: 22-23)

“Arzda (bedeninizde - dış dünyanızda) ve nefslerinizde (iç dünyanızda) size isâbet eden hiçbir musîbet yoktur ki, bizim onu yaratmamızdan önce, bir kitapta (ilim boyutunda oluşmuş) olmasın! Muhakkak ki bu Allâh üzerine çok kolaydır! (Bunu bildiriyoruz) ki elinizden kaçana üzülmeyesiniz ve size verdiği ile de sevinip şımarıyasınız!..”

83. "...ve 'asa en tekrahu şey'en ve huve hayrun leküm, ve 'asa en tuhibbu şey'en ve huve şerrun leküm* vAllâhu ya'lemü ve entüm lâ ta'lemün" **(2.Bakara: 216)**

"...Sizin için hayır olan bir şeyden hoşlanmayabilir; sizin için şerr olan bir şeyi sevebilirsiniz. Allâh bilir, ne var ki siz bilmezsiniz!"

84. "Ma esabeke min hasenetin feminAllâhi, ve ma esabeke min seyyietin femin nefsike..." **(4.Nisâ': 79)**

"Sana iyilikten ne isâbet ederse, Allâh'tandır. Başına gelen kötülük ise nefsendendir (nefsinin arzusuna uymandan)..."

85. "...ve lezikrullahi ekber*..." **(29.Ankebût: 45)**

"...Elbette ki Allâh zikri (hatırlanışı) Ekber'dir (Ekberiyeti hissettirir)!.."

86. "...vezkürullahe kesiyren lealleküm tüflihun." **(8.Enfâl: 45)**

"...Allâh'ı çok çok zikredin (anın ve düşünün) ki zorluğu yarıp geçip, kurtuluşa eresiniz!"

87. "...vezkürûhu kemâ hedâküm..." **(2.Bakara: 198)**

"...O'nu, hidâyetinin sizde açığa çıktığı kadarıyla zikredin..."

88. "Lâ yükellifullâhu nefsen illâ vüs'ahâ*..." **(2.Bakara: 286)**

"Allâh kimseyi kapasitesi dışındakinden mükellef tutmaz..."

89. "Vezkürisme Rabbike ve tebetel ileyhi tebtiyla." **(73.Müzemmil: 8)**

“Rabbinin ismini zikret (hatırla) ve her şeyden kesilip sırf O’na yönel!”

90. “Fezkürûniy ezkürküm...” (2.Bakara: 152)

“O hâlde beni zikredin (anın - düşünün) ki sizi zikredeyim...”

91. “...fezkürullahe kıyamen ve ku’uden ve alâ cünubiküm*...” (4.Nisâ’: 103)

“...ayakta veya otururken ya da yanlarınız üzere uzanmışken (sürekli) Allâh’ı zikredin...”

92. “Elleziyne yezkürunAllâhe kıyâmen ve ku’üden ve alâ cünubihim...” (3.Âl-u İmran: 191)

“Onlar (öze ermişler) ayakta, otururken ya da yanları üzere uzanmışken Allâh’ı anıp (hatırlayıp)...”

93. “Ve in techer Bil kavli feinneHU ya’lemüs Sirra ve Ahfâ.” (20.Tâhâ: 7)

“Sen düşündüğünü açığa vursan (veya gizlesen); (bil ki) kesinlikle O, Sırr’ı da (şuurundakini de) Ahfâ’yı da (onu meydana getiren Esmâ mertebeni de) bilir!”

94. “Ya eyyühelleziyne amenû lâ tülhiküm emvaluküm ve lâ evladuküm ‘an zikrillâh* ve men yef’al zâlîke feülaike hümülhasirun” (63.Münafikun: 9)

“Ey iman edenler... Mallarınız da evladınız da sizi Allâh’ın zikrinden (Hakikatinizi hatırlamaktan) meşgul edip (gereğini

yaşamaktan) alıkoymasın! **Kimler bunu yaparsa, işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir!"**

95. "Ve men a'reda an zikriy feinne lehu me'ıyşeten danken ve nahşuruhu yevmel kıyameti a'ma" **(20.Tâhâ: 124)**

"Kim zikrimden (hatırlattığım hakikatinden) yüz çevirir ise, muhakkak ki onun için (beden - bilinç kayıtlarıyla) çok sınırlı yaşam alanı vardır ve onu kıyamet sürecinde kör olarak haşrederiz."

96. "...ve lâkin metta'tehüm ve abaeüm hatta nesüzZikr* ve kânu kavmen bura" **(25.Furkan: 18)**

"...Ne var ki, sen onları ve atalarını yararlandırınca, bedensel zevklere dalıp; nihayet, hakikat bilgisini hatırlamaz oldular! Sonunda mahvoldular!"

97. "Ve men ya'şü an zikir Rahmâni nukayyid lehu şeytanen fehuve lehu kariyn; ve inneüm leyesuddunehüm 'anissebiyli ve yahsebune enneüm mühtedun" **(43.Zuhruf: 36-37)**

"Kim (dünyevî - dışa dönük şeylerle) Rahmân'ın zikrinden (Allâh Esmâ'sının kendi hakikati olduğunu hatırlayarak bunun gereğini yaşamaktan) âmâ (kör) olursa, ona bir şeytan (vehim, kendini yalnızca beden kabulü ve beden zevkleri için yaşama fikri) takdir ederiz; bu (kabulleniş), onun (yeni) kişiliği olur! Muhakkak ki bunlar onları (hakikate erme) yolundan alıkoysalar da, onlar hâlâ kendilerinin doğru yolda olduklarını zannederler!"

98. "İstahveze 'aleyhimüşşeytanu feensahüm zikrAllâh* ülaike hızbuşşeytan* elâ inne hızbeşşeytani hümülhasirun" **(58.Mücâdele: 19)**

“Şeytan (yalnızca beden olma fikri) onlara yerleşti de, onlara Allâh’ın zikrini (hatırlatılan hakikatlerini, bedeni terk edip Allâh Esmâ’sıyla var olmuş yapılarıyla {şuur} sonsuza dek yaşayacaklarını) unutturdu! İşte onlar Hizbüş Şeytan’dır (şeytanî fikir yandaşları - kendini yalnızca beden sananlar)... Dikkat edin, muhakkak ki Hizbüş Şeytan (kendini yalnızca beden sananlar) hüsrana uğrayanların ta kendileridir!”

99. “Ricalun lâ tülhiyim ticaretün ve lâ bey’un an zikrillâhi ikamis Salâti ve iytaizZekâti...” (24.Nûr: 37)

“(Onlar o) Ricaldır ki, kendilerini ne ticaret ne de (dünyevî) alışveriş Allâh’ın Zikri’nden (hakikatlerini hatırlamaktan engelleyip), salâtın ikamesinden (hakikatini yaşamaktan) ve zekâti vermekten (kendisindekini karşılıksız paylaşmaktan) alıkoymaz!”

100. “Ve izâ seeleke ‘ibadiy ‘anniy feinniy kariyb* uciybu da’veteddâ’ı izâ de’âni...” (2.Bakara: 186)

“Kullarım sana BEN’den sorarlarsa, şüphesiz ki ben Kariyb’im (anlayış sınırı kadar yakın!) (“Şahdamarından yakınım” âyetini hatırlayalım)... Yönelip isteyene (dua) icabet ederim...”

101. “...ve len tecide lisünnetillâhi tebdıyla” (48.Feth: 23)

“...Sünnetullâh’ta asla değişme bulamazsın!”

102. “...ve len tecide lisünnetillahi tahviyla” (35.Fâtır: 43)

“...Sünnetullâh’ta bir değişme asla bulamazsın!”

103. “Hafizû ales Salevati ves Salâtil Vüsta...” (2.Bakara: 238)

“Salâtlara (namaz - Allâh’a yöneliş), özellikle orta salâta (ikinci - şuurda her an bunu yaşamaya) dikkat edin...”

104. “Feveylün lil musalliyn; elleziyne hüm ‘an Salâtihim sâhûn” (107.Mâûn: 4-5)

“Vay hâline o (âdet diye) namaz kılanlara ki; Onlar, (iman edenin mi’râcı olan) salâtlarından (okunanların mânâsını yaşamaktan) kozalıdırlar (gâfildirler!)”

105. “Elleziyne hüm fîy Salâtihim haşi’un” (23.Mu’minûn: 2)

“Onlar (iman edenler) salâtlarında hakkıyla Allâh’ı müşahede etmenin yaşantısı içindedirler.”

106. “...innema yahşAllâhe min ‘ibadiHİL ‘ulema’*...” (35.Fâtır: 28)

“...Allâh’tan, kullarından ancak âlimler (“Allâh” ismiyle işaret olunanı fark edenler, Azametini bilenler) haşyet duyar!..”

107. “...ve hafuni in küntüm mu’miniyn” (3.Âl-u İmran: 175)

“...benden korkun, eğer iman ehliyseniz.”

108. “...ennen Nase kânu Bi âyâtiNA lâ yukınu” (27.Neml: 82)

“...insanların varlıklarındaki işaretlerimize (hakikatlerine) ikân sahibi olmadıklarını söyler!”

109. “...ve leinitteba’te ehvâehüm min ba’di mâ câeke minel ‘ilmi, inneke izen le minezzalimiyn” (2.Bakara: 145)

“...Yemin olsun ki, İlimden sana gelenden sonra onların hevâlarına (şartlanmalarına göre oluşan fikirler/istekler) tâbi olursan, kesinlikle zâlimlerden olursun!”

110. “Feekım vecheke liddiyni haniyfa* fitratAllâhilletiy fetaren Nase aleyha* lâ tebdiyle li halkillâh* zâliked diynül kayyimü, ve lâkinne ekseranNasi lâ ya’lemun” **(30.Rûm: 30)**

“Vechini (şuurunu) Hanîf olarak (tanrıya tapınmaksızın, Allâh’a şirk koşmaksızın) **o Tek Din’e yönelt!** **O Allâh Fıtratı’na** (beynin ana çalışma sistem ve mekanizması) **ki, insanları onun üzerine** (o ana sistem ve mekanizmayla) **yaratmıştır!** **Allâh yaratışında değişme olmaz!** **İşte bu, Din-i Kayyim’dır** (sonsuz geçerli Sistem, Sünnettullâh’tır)... **Ne var ki insanların çoğunluğu** (bu gerçeği) **bilmezler.”**

111. “İnniy veccehtü vecchiye lilleziy fetaresSemâvati vel Arda Haniyfen ve ma ene minel müşrikiyn” **(6.En’am: 79)**

“Muhakkak ki ben vecchimi (bilincimi) hanîf (tanrı objesiz) olarak, semâlar ve arzın Fâtır’ına (her şeyi yaratış amacına göre programlayarak Yaratan’a) **yönelttim... Ben müşriklerden değilim!”**

112. “Eraeyte menittehaze ilâhehu hevahu...” **(25.Furkan: 43)**

“Hevâsımı (içgüdüsel dürtülerini - bedenselliğini - kuruntuladığımı) Tanrı edineni gördün mü!..”

113. “İnnAllâhe lâ yağfıru en yüşreke BiHî ve yağfıru ma dune zâlike limen yeşa’*...” **(4.Nisâ’: 48)**

“Muhakkak ki Allâh kendisine (âfakî - açık veya enfüsî - gizli) şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dûnundakileri (bundan daha küçük suçları) dilediklerine bağışlar...”

114. “...lein eşrekte leyahbetanne amelüke...” (39.Zümer: 65)

“...Kesinlikle, eğer şirk koşarsan, mutlaka yaptıkların boşa gidecek...”

115. “Senulkiy fiy kulubil’leziyne keferürü’be Bima eşrekû Billâhi ma lem yünezzil Bihi sultanen ve me’vahümün nar*...” (3.Âl-u İmran: 151)

“Hakikatlerindeki Allâh Esmâ’sına, benliklerinin tanrı olduğu yolunda hiçbir delil inzâl olmadığı hâlde şirk koştukları için, bu gerçeği örtenlerin kalplerinde korku oluşturacağız, yaşam ortamları da ateştir...”

116. “...inneş şirke le zulumün aziym.” (31.Lukmân: 13)

“...Kesinlikle şirk çok büyük bir zulümdür!”

117. “...İnnemel müşrikûne necesün...” (9.Tevbe: 28)

“...Kesinlikle müşrikler necîstir (pisliktir)!..”

118. “Lâ yemessuHU illel mutahherun.” (56.Vâkı’a: 79)

“Ona (Bilgiye), (şirk pisliğinden - hayvaniyetinden) arınıp, tâhir olanlardan başkası dokunamaz!”

119. “Ve lâ ted’u meAllâhi ilâhen âhar* lâ ilâhe illâ HU* küllü şey’in halikün illâ vecheHU...” **(28.Kâsas: 88)**

“Allâh yanı sıra tanrıya (dışsal güce) yönelme! Tanrı yoktur, sadece “HÛ”; Her şey (şey’iyeti itibarıyla) yoktur sadece O’nun vechi (mevcuttur)!..”

120. “Lâ tec’al meAllâhi ilâhen ahare fetak’ude mezmumen mahzûla” **(17.İsra’: 22)**

“Allâh yanı sıra (kafanda) başka bir tanrı oluşturma! Yoksa (şirk anlayışının sonucu) aşağılanmış ve kendi başına terk edilmiş olarak oturup kalırsın!”

121. “ŞehidAllâhu enneHÛ lâ ilâhe illâ HUve, vel Melâiketü ve ulül ‘ilmi kaimen Bil kıst*...” **(3.Âl-u İmran: 18)**

“Allâh şehâdet eder, kendisidir “HÛ”; tanrı yoktur; sadece “HÛ”! Esmâ’sının kuvveleri olanlar (melâike) ve Ulül İlm de (ilim açığa çıkardığı mahaller) bu hakikatin Hak oluşuna şehâdet eder, Adl’i kaîm kılarlar...”

122. “Lev kâne fîyhima alihetün ilAllâhu lefesedeta* fesubhanAllâhi Rabbil Arşı amma yesıfun” **(21.Enbiyâ’: 22)**

“Eğer o ikisinde (semâlar ve arz) Allâh’tan başka tanrılar olsaydı, elbette o ikisi de düzenini yitirirdi! Arş’ın Rabbi Allâh, onların vasıflamalarından münezzehtir.”

123. “Tebarekelleziy ceale fîys Semai burucen...” **(25.Furkan: 61)**

“Ne Yücedir O ki, gökte BURÇLAR meydana getirdi...”

124. “İnna zeyyennes Semâed dünya Bi ziyinetinil kevakib; Ve hıfzan min külli şeytanin marid” (37.Sâffât: 6-7)

“Muhakkak ki biz, o Dünya semâsını gezegenler ile zinetlendirdik. (Dünya semâsını) kurallara itaatten çıkan her şeytandan koruduk.”

125. “...venNücumu müsahharatün Bi emriHî... “ (16.Nahl: 12)

“...Yıldızlar da (yaydıkları dalgalarla) O'nun hükmünü yansıtarak hizmet verenlerdir...”

126. “Yüdebbirul'emre mines Semai ilel'Ardı...” (32.Secde: 5)

“Emri (hükmü) semâdan (dışsal olarak; burçlar diye tanımlanan Esmâ özelliklerinin açığa çıkmasından ibaret olan yapılardan yayılan kozmik elektromanyetik dalgalarla ağırlıklı olarak karındaki ikinci beyni ve dolayısıyla bilinci etkileyerek; ya da, içsel olarak, holografik gerçeklik gereği beyindeki datadan açığa çıkan Esmâ mertebesinden. A.Hulûsi) **arzi** (yeryüzü veya beyni) **tedbir eder...**”

127. “Allâhulleziy haleka seb'a Semavatın ve minel'Ardı mislehünn* yetenezzelül'emru beynehünne...” (65.Talâk: 12)

“O Allâh ki, yedi semâ yarattı ve arzdan da onların bir mislini! Emir (hüküm - iş) onların ARALARINDAN sürekli - kesintisiz inzâl olur (Allâh'ın Esmâ'sındaki özelliklerin açığa çıkışı olan Astrolojik {melekî} tesirlerin varlık üzerindeki etkileri)!”

128. “Ve ennehu HUve Rabbüş şı'ra” (53.Necm: 49)

“Muhakkak ki “HÛ”dur, Rabbüş Şi'ra (Sirius yıldızının Rabbi)!”

129. “...ve BinNecmi hüm yehtedun” (16.Nahl: 16)

“...Necm (yıldız [hakikat ehli], ‘Ashabım gökteki yıldıza benzer; hangisine uyarsanız hakikate erdirir...’ hadisi) **olarak hakikate erdirir!**”

130. “Hel eta alel’İnsani hıynün mined Dehri lem yekün şey’en mezkûra” (76.İnsan: 1)

“**Dehr’de insanın anılmadığı bir süreç yok muydu!**”

131. “Ve iz ehaze Rabbüke min beniy Ademe min zuhurihim zürriyyetehüm ve eşhedeühüm alâ enfüsihim* elestü BiRabbiküm* kalu bela şehidna* en tekulu yevmel kıyemeti inna küнна an hazâ ğafiliyn;” (7.A’raf: 172)

“**Hani Rabbin Âdemoğullarından, onların bellerinden (menilerinden, genlerinden) kendi zürriyetlerini alıp; onları kendi neflerine şahitlendirerek sordu: ‘Elestu BiRabbiküm = Rabbiniz değil miyim?’**, (onlar da) ‘**KALU = dediler, BELA = evet, Şehidna = bilfiil şahidiz’... Kıyamet sürecinde, ‘Biz bundan kozalıydık (gafildik)’ demeyesiniz!** (İslam fitratı üzerine yaratılır tüm insanlar konusunu anlatmakta... A.H.)”

132. “Ve yes’eluneke anirRuh* kul irRuhu min emri Rabbiy ve ma utıytüm minel ilmi illâ kaliyla” (17.İsra’: 85)

“**(Yahudiler) sana Ruh’tan soruyorlar... De ki: ‘Ruh, Rabbimin hükmündendir. İlimden size pek az verilmiştir (bu soruyu soran Yahudilere cevaptır bu)!’**”

133. “Feizâ sevveytühu ve nefahtü fiyhi min ruhiy...” (38.Sâd: 72)

“Onu tesviye edip (beynini oluşturup), **o yapının içinden Ruhum’dan** (Esmâ mânâlarımdan) **nefhettiğim**de (açığa çıkardığımda {nefh yani üfleme, içten dışa şekilde olur daima. A.H.})...”

134. “...inniy ca’ilün fiyl’Ardı hâliyefh*...” (2.Bakara: 30)

“...Ben arzda (bedende) **bir halife** (Esmâ mertebesinin farkındalığıyla yaşayan şuur sahibi) **meydana getireceğim...**”

135. “Ve alleme AdemelEsmâe küllehâ...” (2.Bakara: 31)

“Sonra Âdem’e (Esmâ’nın programlanışı, Esmâ bileşiminin açığa çıkışıyla yoktan var edilene) **bütün Esmâ’yı** (Esmâ ül Hüsnâ’sının anlamlarını açığa çıkarmayı ve kavramayı) **talim etti** (programladı).”

136. “Lekad halaknel’İnsane fiy ahseni takviym; Sümme radednahu esfele safiliyn” (95.Tiyn: 4-5)

“Gerçekten biz İnsan’ı en güzel bir sûrette yarattık. Sonra da onu esfeli sâfiliyn’e (dünyaya/dünyasına) reddettik!”

137. “Elleziy halekake fesevvake fe’adelek; Fiy eyyi suretin ma şâe rekkebek” (82.İnfîtâr: 7-8)

“O ki seni yarattı (izhar etti), **seni tesviye etti** (beynini, bilincini ve ruhunu oluşturacak şekilde meydana getirdi), **seni tam dengeli yaptı!** **Hangi sûrette olmanı diledi ise öylece terkebini - bileşimini oluşturdu!”**

138. “Ve nefsin ve ma sevvaha; Feelhemeha fucureha ve takvâha” (91.Şems: 7-8)

“Nefse (bilince) ve onu düzenleyene; Sonra da ona (bilince) hem fücürunu (Hak’tan ve Sistemden sapmayı) ve hem de takvasını (korunmasını) ilham edene ki...”

139. “Va’bud Rabbeke hatta ye’tiyekel yekıyn” (15.Hicr: 99)

“Sana yakîn gelene (benliğinin yokluğunu fark edene kadar -ölüm hakikatin fark edilmesi hâlidir- Vâhid’ül Kakhâr’ın yaşanmasına) kadar, Rabbine ibadet et (benliğin varolduğu sürece Rabbine kulluğa, ibadete devam et, tâ ki yakîn gelene kadar; yakîn sonrasında ise bunun doğal sonucu Rabbinin kulluğu devam eder zaten)!”

140. “Ve en leyse lil İnsani illâ ma se’a” (53.Necm: 39)

“İnsan için yalnızca çalışmalarının (kendisinden açığa çıkanların) sonucu oluşacaktır!”

141. “Elyevme tucza küllü nefsin Bima kesebet* lâ zulmel yevm* innAllâhe seriy’ul hisab” (40.Mu’min: 17)

“Bu süreçte her nefis yaptıklarının getirisiyle karşılık bulur (yaptıklarının sonucunu yaşar)! Bu süreçte haksızlık yoktur! Muhakkak ki Allâh Seriy’ul Hisab’tır (anında yapılanın sonucunu yaşatmaya başlayandır).”

142. “...ve lâ tuczevne illâ ma küntüm ta’melun” (36.Yâsiyn: 54)

“...Yaptıklarınızdan başkası ile cezalandırılmazsınız (yaptıklarınızın sonuçlarını yaşarsınız)!”

143. “...ve ma kânAllâhu liyazlimehüm ve lâkin kânu enfüşehüm yazlimun” (29.Ankebût: 40)

“...Allâh onlara zulmetmiyordu; fakat onlar kendi nefslerine zulmediyorlardı.”

144. “Ve liküllin derecâtun mimma ‘amilu* ve liyüveffiyehüm a’malehüm ve hüm lâ yuzlemun” (46.Ahkaf: 19)

“Her birinin, yaptığı amellerinden (oluşan) dereceleri vardır. Tâ ki onlar, haksızlığa uğratılmaksızın amellerinin karşılığını tam görsünler.”

145. “İnneküm lezâikül azâbil eliyim; Ve ma tüzzevne illâ ma küntüm ta’melun” (37.Sâffât: 38-39)

“Muhakkak ki siz o feci azabı tadıcılarınsınız! Yaptıklarınızın sonucundan başka bir şey yaşamazsınız!”

146. “Zâlike Bima kaddemet yedake ve ennAllâhe leyse Bi zallamin lil ‘abiyd” (22.Hac: 10)

“Bu, senin ellerinle takdim ettiğinin sonucudur! Muhakkak ki Allâh kullara zulmedici değildir.”

147. “Ve ma hazihil hayatüd dünya illâ lehvün ve le’ib*...” (29.Ankebût: 64)

“Şu dünya hayatı (en sefil yaşam - esfeli sâfiliyn) bir eğlence (kendini avutarak keyifle oyalanma) ve bir oyundan (kurallarına göre oynanan senaryo) başka bir şey değildir!...”

148. “I’lemu ennemelhayatüddünya le’ibun ve lehvun ve ziyetün ve tefahurun beyneküm ve tekasürun fiyl’emvali vel’evlad*... ve melhayaüddünya illâ meta’ulğurur.” (57.Hadiyd: 20)

“İyi bilin ki dünya hayatı sadece bir oyundur, bir eğlencedir, bir süstür; aranızda bir büyülenme ve mallarda ve evlatta çoğalma yarışdır!.. Dünya hayatı nesnelere, kendini aldatmaktan başka bir şey değildir.”

149. “Ve leneblüvenneküm Bişey’in minelhavfi velcû’ı ve naksın minel emvâli vel enfûsi vessemerat* ve beşşirisSabiriyn” (2.Bakara: 155)

“Sizi, korkacağınız bir şeyle, açlıkla, malınızı, canlarınızı (canınız gibi sevdiklerinizi), çalışmalarınızın mahsulü olan şeyleri eksiltmekle sınırlarız. Bu olaylara karşı sabredenleri (tepki koymayıp olayın nasıl sonuçlanacağını bekleyenleri) müjdele!”

150. “Len tenalül birra hatta tünfiku mimma tuhibbun*...” (3.Âl-u İmran: 92)

“Sevdiğiniz şeyleri başkalarına karşılıksız olarak bağışlamadıkça ‘Birr’e (hayra) eremezsiniz...”

151. “...in yettebiune illazzane ve ma tehvel enfûs* ve lekad caehüm min Rabbihimül hüda” (53.Necm: 23)

“...Onlar, ancak zanna ve nefislerin hoşlandığı kuruntulara uyarlar... Andolsun ki kendilerine Rablerinden hakikat ilmi gelmiştir!”

152. “Ve ma lehüm Bihi min ‘ılm* in yettebiune illezzann* ve innezzanne lâ yuğniy minel Hakkı şey’a” (53.Necm: 28)

“Oysa bu hususta onların bir ilmi (delilleri) yoktur... Onlar ancak zanna uyuyorlar! Muhakkak ki zan, gerçeği yansıtmaz!”

153. “Ve zâliküm zannükümülleziy zanentüm Bi Rabbiküm erdaküm feasbahtüm minel hasiriyn” (41.Fussilet: 23)

“İşte Rabbiniz hakkında beslediğiniz bu yanlış zan sizi uçuruma düşürüp mahvetti de hüsrana uğrayanlardan oldunuz.”

154. “Ya eyyühelleziyne amenüctenibu kesiyran minezzann* inne ba'dazzanni ismün ve lâ tecessesu ve lâ yağteb ba'düküm ba'da* eyuhıbbu ehadüküm en ye'küle lahme ehıyhi meytен fekerihtümuh*...” (49.Hucurat: 12)

“Ey iman edenler! Zannın çoğundan (doğruluğundan emin olmadığınız konuda fikir yürütmekten) kaçının! Muhakkak ki bazı zanlar suçtur (şirk anlayışından kaynaklanır)! Tecessüs etmeyin (merakla başkalarının özel yaşantısını araştırmayın)! Kiminiz de kiminizin gıybetini yapmasın! Biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? Bundan tiksindiniz!..”

155. “Ve li külli ümmetin ecel* feizâ cae ecelühüm lâ yeste'hırune saaten ve lâ yestakdimun” (7.A'raf: 34)

“Her topluluğun takdir edilmiş bir ömrü vardır... Onların ömrünün sonu geldiğinde, ne bir an ertelenebilir, ne de öne alabilirler.”

156. “Küllü nefsin zâikatül mevt*...” (3.Âl-u İmran: 185)

“Her bilinç, ölümü (biyolojik bedensiz yaşamayı) tadacaktır!..”

157. “Ve lâ tahsebennelleziyne kutilu fiy sebiylillâhi emvata* bel ahyauun 'inde Rabbihim yurzekun” (3.Âl-u İmran: 169)

“Allâh uğruna öldürülmüş olanları ‘ölü’ler sanmayın! Bilakis Rableri indinde hayattadırlar, rızıklanmaktadırlar!”

158. “Lâ yezûkune fîyhelmevte illel mevtetel ula*...” (44.Duhân: 56)
“Onda, ilk ölümden başka ölüm tatmazlar (ölümsüzdürler)!..”

159. “Keennehüm yevme yeravneha lem yelbesû illâ ‘aşîyyeten ev duhaha” (79.Nâzi’at: 46)

“Onu gördükleri süreçte, sanki onlar (dünyada) hiç kalmamışlardır! Ancak bir Aşîyye (Güneş’in ufukta batma süresi) yahut onun battıktan sonraki kalan aydınlık süresi kadar dünyada yaşamış olduklarını sanırlar.”

160. “Keyfe tekfurûne Billâhi ve küntüm emvâten feahyâküm, sümme yümiytüküm sümme yuhyiyküm sümme ileyhi turce’ûn” (2.Bakara: 28)

“Nasıl da varlığımızın hakikatinin Allâh Esmâ’sı (B işareti kapsamında) olduğunu inkâr ediyorsunuz? Ölüydünüz (hakikatinizin ne olduğunu bilmeden yaşıyordunuz), O sizi diriltti (inzâl ettiği ilimle size hayat verdi); sizi yine öldürecek (kendini sırf bedenmiş gibi kabul hâlinden), yine diriltecek (kendini beden sanma hâlinden arındırarak bilinç boyutu hâliyle yaşam)... Nihayet sonunda hakikatinizi göreceksiniz!”

161. “VAllâhu enbeteküm minel’Ardı nebâta; Sümme yu’ıydüküm fîyha ve yuhricüküm ihraca; VAllâhu ce’ale lekümül’Arda bisata; Liteslukû minha sübülen ficaca” (71.Nûh: 17-20)

“Allâh sizi bir nebat bitirir gibi arzdan bitirdi. Sonra sizi oraya iade edecek ve sizi bir çıkarışla çıkaracak. Allâh, arzı sizin için bir sergi kıldı. Ondan geniş yollar edinip yürüyesiniz diye.”

162. “Hattâ izâ cae ehadehümül mevtü kale Rabbirci’un; Lealliy a’melü salihan fiyma terektü kella* inneha kelimetün huve kailuha* ve min veraihim berzehun ila yevmi yüb’asûn; Feizâ nüfiha fiys Suri fela ensabe beynehüm yevmeizin ve lâ yetesaelun” **(23.Mu’mînûn: 99-101)**

“Nihayet onlardan birine ölüm geldiğinde dedi ki: ‘Rabbim beni (dünya yaşamına) geri döndür. Tâ ki (önemsemeyip) uygulamadığım şeylerde (iman üzere yaşamda, kuvveden fiile çıkarmadıklarım)da) sonsuz geleceğime yararlı çalışmalar yapayım!’... Hayır (geri dönüş asla mümkün değil)! Öyle bir şey söyler ki geçerliliği yoktur (sistemde yeri yoktur)! Arkalarında yeniden bâ’s olunacakları sürece kadar, bir berzah (boyutsal farklılık) vardır (geri dönemezler; reenkarnasyon da {ikinci defa dünya yaşamı} mümkün değildir)! Sur’a üflendiğinde (yeni bir bâ’s için süreç başladığında), o gün aralarında nispetler (beşerî, bedendenlikten kaynaklanan mensubiyetler, akrabalıklar, etiketler; dünyada birbirlerini tanımalarını sağlayan görünümleri) olmayacak! Sualleşmezler de (dünyadaki nispetlere/iletişime göre birbirlerini sormazlar da).”

163. “Yevme tübeddelül Ardu ğayrel Ardı vesSemavatu...” **(14.İbrahiym: 48)**

“O süreçte arz (beden), başka arza (bedene) dönüştürülür, semâlar da (bilinçler de başka bir algılayışa)!..”

164. “Yetehafetune beynehüm in lebistüm illâ ‘aşra” **(20.Tâhâ: 103)**

“Kendi aralarında şöyle fısıldaşırlar: “(Dünya’da) sadece on (saat) kaldınız.”

165. “Lekad kunte fiy ğafletin min hazâ fekeşefna ‘anke ğitaeke febasarukel yevme hadiyd.” **(50.Kaf: 22)**

“Andolsun bundan gaflet içinde (kozanda yaşıyor) idin... Senden perdeni kaldırdık! Bugün artık görme kuvven pek keskindir!” (denilir).”

166. “İkra’ Kitabek* kefa Bi nefsiyel yevme aleyke Hasiyba” (17.İsra’: 14)

“OKU yaşam bilgini (kitabını)! Bilincin bu aşamada, yaptıklarının sonucunun ne olduğunu görmeye yeterlidir.”

167. “Velev tera iz vukıfu alennari fekalu ya leytena nureddü ve lâ nükezzibe Bi âyâti Rabbina ve nekûne minel mu’miniyn; Bel beda lehüm ma kânu yuhfune min kablu, ve lev ruddu leadu lima nühu anhü ve innehüm lekâzibun; Ve kalu in hiye illâ hayatüned dünya ve ma nahnü Bi meb’usiyn; Velev tera iz vukıfu alâ Rabbihim* kale eleyse hâzâ BilHakk* kalu bela ve Rabbina* kale fezûkul azâbe Bi ma küntüm tekfürun” (6.En’am: 27-30)

“Yanma aşamasına geldikleri zaman: ‘Keşke geri döndürülsek, Rabbimizin delillerini yalanlamasak ve iman edenlerden olsak (Rabbanî özelliklerimizi, Esmâ’dan kaynaklanan kuvvelerimizi değerlendiresek)’ dediklerini bir görsen! Hayır, önceden gizliyor oldukları (kendilerine verilmiş hakikat bilgisi şimdi) kendilerine zâhir oldu! Eğer geri döndürülseler elbette (gene) yasaklandıklarına geri dönerlerdi! Şüphesiz ki onlar yalancılardır! Dediler ki: ‘Dünya hayatımızdan başkası yoktur! Yaşamımız devam etmeyecektir.’ Rablerini müşahade sürecinde (hakikatlerindeki Esmâ kuvvelerini fark ettiklerinde) bir görsen! ‘İşte, Hak bu değil miymiş!’ dedi... ‘Evet, Rabbimizmiş!’ dediler... ‘Öyle ise, hakikat bilgisini inkâr eden olmanızdan dolayı şimdi tadın azabı!’ buyurur.”

168. “Ve cie yevmeizin Bicehenneme yevmeizin yetezekkerül’İnsanu ve enna lehüzZikra; Yekulü ya leyteniy kaddemtü lihayâtiy” (89.Fecr: 23-24)

“(İşte) o süreçte, cehennem de getirilir (Dünya’yı kuşatır)! (İşte) o süreçte, insan hatırlayıp düşünür... (Fakat) Zikra’nın (hatırlamanın) ona nasıl faydası olur (beden - beyin yok artık ruhu geliştirecek)? ‘Keşke hayatım (şu yaşamım) için önceden yararlı şeyler yapsaydım!’ der.”

169. “İnne cehenneme kânet mirsada” (78.Nebe’: 21)

“Kesinlikle Cehennem güzergâh olmuştur (herkes oradan geçer)!”

170. “Ve in minküm illâ varidüha* kâne alâ Rabbike hatmen makdıyya; Sümme nüneccil leziynettekav ve nezeruz zâlimiyye fiyha cisiyya” (19.Meryem: 71-72)

“Sizden Cehennem’e uğramayacak hiç kimse yoktur! Bu Rabbinin kesinleşmiş bir hükmüdür. Sonra korunanları (korunmanın getirisi, nûrânî kuvve sahiplerini) kurtarıyoruz; nefesine zulmedenleri de dizüstü orada bırakıyoruz.”

171. “Yubassarûnehüm* yeveddülmücrimu lev yeftediy min ‘azâbiyevmeizin Bibeniyyh; Ve sahibetihî ve ahıyyh; Ve fasıyiletihilletiy tü’viyyh; Ve men fiyl’Ardı cemiy’an sümme yünciyh” (70.Me’aric: 11-14)

“Birbirlerine gösterilirken insanlar... Suçlular, o sürecin azabından kendini kurtarmak için oğullarını fidye olarak (ateşe) vermeyi düşünür... Karısını, kardeşini; aralarında yaşadığı tüm yakınlarını; yeryüzünde yaşamış olanların tümünü (fidye verse) de kendini kurtarsa!”

172. “İnna enzernaküm ‘azâben kariyba* yevme yenzurulmer’u ma kaddemet yedahu ve yekulülkafîru ya leyteniy küntü turaba” (78: Nebe’: 40)

“Doğrusu biz sizi yakın bir azap (ölüm) ile uyardık! O gün kişi, ellerinin (kendine) ne takdim ettiğine bakar; hakikat bilgisini inkâr eden de şöyle der ‘Keşke toprak olsaydım!’”

173. “Yevme yekulül münafikune velmünafikatu lilleziyne amenûnzuruna naktebis min nurikum kıylerci’u veraekum feltemisu nûra* feduribe beynehüm Bisurin lehu bab* batınuhu fiyhirrahmetu ve zahiruhu min kıbelihil ‘azâb” (57.Hadiyd: 13)

“O gün ikiyüzlü (münafık) erkekler ve ikiyüzlü kadınlar, iman edenlere: ‘Bizi bekleyin ki nûrunuzdan yararlanalım’ der! ‘Geriye dönün de bir nûr araştırın’ denildi. Derken aralarına kapısı olan bir sur (geçilmez perde) çekilir ki, onun bâtını (iç âlemi) içinde rahmet vardır, onun zâhiri azap tarafındandır.”

174. “...yevme lâ yuhzillahunNebîyye velleziyne amenû me’ahu, nuruhüm yes’a beyne eydiyhim ve Bieymanihim yekulune Rabbenâ etmim lenâ nûrenâ vağfir lenâ...” (66.Tahriym: 8)

“O süreçte Allâh, O Nebi’yi ve Onunla beraber iman etmişleri rezil - rüsva etmez! Onların nûru, önlerinden ve sağ taraflarında koşar. Derler ki: ‘Rabbimiz... Nûrumuzu tamamla ve bizi mağfîret eyle”

175. “FemennAllâhu aleyna ve vekana azâbessemum” (52.Tûr: 27)

““Allâh bize lütfetti ve bizi (cehennem ateşi) Semum’un (insan bedeninin gözeneklerinden geçen zehirleyici dumansız ateş; mikrodalga radyasyon) azabından korudu!”

176. "...ve inne yevmen 'inde Rabbike keelfi senetin mimma te'uddun" (22.Hac: 47)

"Muhakkak ki Rabbinin indinde bir gün, size göre bin yıl gibidir! (Buradaki işaret insanın geçeceği vefat sonrasındaki yaşam boyutu algılamasıdır Allâhu âlem. Çünkü 'Rabbinin' denerek, kişinin Esmâ bileşimi algılamasının getirisi olan bilinç boyutuna {beyninin içindeki - kozasındaki dünyasının zaman anlayışına} atıf yapılmaktadır. İşaret Rabb-ül âlemîn'e göre değildir. A.H.)"

177. "Ta'rucül Melaiketu verRuhu ileyhi fiy yevmin kâne mikdaruhû hamsiye elfe senetin" (70.Me'aric: 4)

"Melekler ve ruh, miktarı (size) elli bin sene gibi olan bir süreç içinde urûc ederler (hakikatlerindeki Allâh'a ermek için yönelik süreci) O'na."

178. "Ikra' Bismi Rabbikelleziy halak; Halekal'İnsane min 'alak; Ikra' ve Rabbükel'Ekrem; Elleziy 'alleme BilKalem; Allemel'İnsane ma lem ya'lem" (96.'Alak: 1-5)

"Yaratan Rabbinin ismi (ile işaret ettiği hakikatin olan kuvveler) ile OKU! İnsanı Alak'tan (kan pıhtısı; genlerden) yarattı. Oku! (Çünkü) Rabbin Ekrem'dir! O ki, (O Rabbanî özellikleri ve genetiğini) Kalem olarak öğretti (programladı)! (Yani) insana bilmediğini talim etti."

179. "...kul lilleziyne utül Kitabe vel ümiiyyiye eeslemtüm* fein eslemu fekadihdedev* ve in tevellev fe innema aleykel belağ*..." (3.Âl-u İmran: 20)

"...Hakikat - Sünnetullâh bilgisi verilmiş olanlar ile ümmî olanlara (bu bilgiden habersiz olanlar - müşriklere) de ki: 'Siz de İslâm'ı kabul ettiniz mi?..' Eğer teslim olurlarsa hakikati

kabullenmiş olurlar. Ama yüz çevirirlerse, işin onlara tebliğden ibarettir...”

180. “Ve ma künte tetlu min kablihi min Kitabin ve lâ tehuttuhu Bi yemiynike izen lertabel mubtilun” **(29.Ankebût: 48)**

“Sen O’ndan (inzâl ettiğimiz BİLGİden) önce (Tevrat, İncil gibisinden) bir kitap okumuyor ve onu sağ elinle de yazmıyordun... (Demek ki genel anlamda okur - yazar olabilir... Furkan: 5) (Eğer okuyup yazıyor olsaydın) o takdirde dediklerini çürütmek isteyenler elbette şüphe ederdi.”

181. “Bel Huve Kur’ânun Meciyd; Fiy Levhın Mahfuz” **(85.Burûc: 21-22)**

“Üstelik O, Kur’ân-ı Meciyd’dir. Levh-i Mahfuz’dadır!”

182. “Haa, Miiiyim; vel kitabil mubiyn; İinna ce’alnaHU Kur’ânen ‘Arabiiyyen lealleküm ta’kılun” **(43.Zuhruf: 1-3)**

“Ha, Miim. O hakikati apaçık açıklayan BİLGİye yemin olsun... Kesinlikle biz Onu Arapça bir Kur’ân olarak meydana getirdik, tâ ki (anlayıp) aklınızı kullanarak (değerlendiresiniz)!”

183. “...ma ferratna fiyl Kitabi min şey’in...” **(6.En’am: 38)**

“...Biz “OKU”nası Kitap olan yaratılmışlar âleminde hiçbir şeyi eksik bırakmadık!..”

184. “HUvelleziy enzele aleykel Kitabe minhu ayatun muhkematun hünne Ümmül Kitabi ve uharu müteşabihat* fe emmelleziyne fi kulubihim zeyğun feyettebiune ma teşabehe minhübtığael fitneti

vebtigae te'viylih* ve ma ya'lemu te'viylehu illAllâh* ver Rasihune fiyl ilmi yekulune amenna Bihi küllün min indî Rabbina* ve ma yezzekkeru illâ ulül elbab” (3.Âl-u İmran: 7)

“**HÛ'dur; ki sana inzâl ettiği BİLGİ** (Kitap) **işaretlerinin bir kısmı muhkemdir** (açık - net anlaşılır hükümler ihtiva eden), **bilginin** (Kitabın) **anası - temelidir; diğerleri de müteşabihâttır** (teşbih - misal benzetme yollu anlatım). **Kalplerinde zey** (art niyetli, olayı saptırmak isteyen düşünceye sahip) **olan kişiler, fitne amaçlı tevilini** (yorumunu - neye işaret ettiğini) **yapmak üzere müteşabih olanlarıyla hükmederler. Bunların tevilini** (kesin olarak ne kastedildiğini) **ancak Allâh bilir. İlimde Rasih olanlar** (derinlikli düşünenler): **“İman ettik, onların tamamı Rabbimizin indîndendir”** derler. **Öze ermişlerden (Ulül Elbab) başkası bunu anlayamaz.”**

185. “...ve tilkel'emsâlu nadribuhâ linNâsi le'allahüm yetefekkerun” (59.Haşr: 21)

“...İşte bu MİSALLERİ (sembolik anlatımları) insanlara tefekkür etsinler diye veriyoruz!”

186. “...ve kul, Rabbi zidniy ‘ılma” (20.TâHâ: 114)

“...ve: ‘Rabbim ilmimi arttır’ de.”

187. “...âteynâhu rahmeten min ‘indiNÂ ve ‘allemnâhu min ledünNÂ ‘ilmâ” (18.Kehf: 65)

“...biz Ona indîmizden (Hakikatini yaşatan) **bir rahmet vermiş ve yine Onda ledünnümüzden** (Tecelli-i sıfat olarak tahakkuk etme {mardiye} şuuru) **ilim açığa çıkarmıştık.”**

188. "...kul hel yestevilleziyne ya'lemune velleziyne lâ ya'lemun* innema yetezekeru ulül elbab" **(39.Zümer: 9)**

"De ki: 'Hiç bilenler ile bilmeyenler eşit olur mu? Sadece derin düşünebilen akıl sahipleri bunu anlayabilir.'"

189. "Ve evha Rabbüke ilenNahli..." **(16.Nahl: 68)**

"Rabbin bal arısına vahyetti ki..."

190. "Ve ma min dabbetin fiyl Ardı ve lâ tairin yetıyru Bicenahayhi illâ ümemün emsâlüküm*..." **(6.En'am: 38)**

"Yeryüzünde hareket eden hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçmakta olan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi topluluklar (belli bir sistem ve düzene bağlı olarak oluşmuş türler) olmasınlar!"

191. "...inne rahmetAllâhi kariybun minel muhsiniyn" **(7.A'raf: 56)**

"...Muhakkak ki Allâh Rahmeti muhsinlerden yakındır (açığa çıkar, ulaşır)."

192. "...yudiy'u ve lev lem temseshü nâr* Nûrun alâ Nûr*..." **(24.Nûr: 35)**

"...O ağacın yağı (şuurdaki hakikat müşahedesi) neredeyse kendisine bir nâr (arınma çalışmaları) dokunmasa da ışık saçar! Nûr'un alâ nûr'dur (Esmâ ilminin birimsel ilim sûretinde açığa çıkışı)..."

193. "İnna 'aradnel emanete ales Semavati vel Ardı vel cibali feebyne en yahmilneha ve eşfakne minha ve hamelehel İnsan* innehu kâne zalumen cehula" **(33.Ahzâb: 72)**

“Muhakkak ki biz o Emaneti (Esmâ şuuruyla yaşamayı), semâlara (benlik bilincine), arza (bedene) ve dağlara (organlara) önerdik de, onu yüklenmekten kaçındılar (Esmâ bileşimleri onu açığa çıkarmaya elvermedi); ve ondan korktular! Onu, İnsan (hilâfeti oluşturan Esmâ mânâlarını açığa çıkarma şuuru) yükledi! Muhakkak ki o zâlim (hakikatini hakkıyla yaşamakta yetersiz) ve cahildir (sınırsız Esmâ'yı bilmede yetersizdir)!”

194. “Velleziyne cahedu fiyna lenehdiyennehüm sübüleNA* ve innAllâhe leme'al muhsiniyn” (29.Ankebût: 69)

“Biz’e (ermek için nefesine karşı) savaş verenlere gelince, elbette onları yollarımıza ulaştıracağız... Kesinlikle Allâh, yakîn ehliyle (ihsan sahibi {Allâh’a, görüyormuşçasına yönelen}) elbette beraberdir! (Mâiyet sırrı.)”

195. “İlleleziyne âmenû ve amilus salihati...” (103.Asr: 3)

“Ancak (hakikatlerine) iman edip imanın gereğini uygulayanlar...”

196. “...radiyAllâhu ‘anhüm ve radu ‘anHU...” (98.Beyyine: 8)

“...Allâh onlardan razı olmuştur ve onlar da O’ndan razı olmuşlardır (ilâhî özelliklerin tecellisi)...”

197. “...ve sekahüm Rabbuhüm şeraben tahura” (76.İnsan: 21)

“Rableri onlara şarab’ en tahura (temiz şarap) içirmiştir. (Tüm bu cennet tanımlamaları, Ra’d: 35 ve Muhammed: 15’teki açıklamalarla vurgulandığı üzere; “meselül cennetilletiy” yani cennetin temsil - benzetme yolu misali anlatımıdır. Bu gerçeklik unutulmaya. A.H.)”

198. “SıbgatAllâh* ve men ahsenü minAllâhi sıbgaten...” (2.Bakara: 138)

“Allâh boyası! Allâh boyası ile boyanmış olmaktan güzel ne olabilir!..”

199. “...innAllâhe lâ yuhliful miy’ad” (3.Âl-u İmran: 9)

“...Şüphesiz ki Allâh vaadinden dönmez.”

200. “Feemma men a’ta vetteka; Ve saddeka BilHüsna; Fesenüessiruhu lilyüsra; Ve emma men bahîle vestağnâ; Ve kezzebe BilHüsna; Fesenüessiruhu lil’usra” (92.Leyl: 5-10)

“Kim verir ve korunursa, El Hüsna’yı (en güzelini hakikati olarak) tasdik ederse; böylece ona en kolayı kolaylaştırırız! Ama kim de cimrilik eder ve müstağni olursa (arınmaya, korunmaya ihtiyaç duymazsa); El Hüsna’yı (en güzelini hakikati olarak) yalanlarsa; ona en zoru (hakikatten ve Sünnetullâh’tan perdeli yaşamayı) kolaylaştırırız!”

201. “...ve Lillâhi alenNasiı hiccül beyti menisteta’a ileyhi sebiyla*...” (3.Âl-u İmran: 97)

“...Gitmeye imkânı olan herkese Beyt’i hac etmek, insanlar üzerindeki Allâh hakkıdır...”

202. “Ela tukatilune kavmen nekesû eymanehüm ve hemmu Bi ihracir Rasûli ve hüm bedüküm evvele merratin, etahşevnehüm* fAllâhu ehakku en tahşevhü in küntüm mu’miniyn; Katiluhüm yüazzibhumullâhu Bi eydiyküm ve yuhzihim...” (9.Tevbe: 13-14)

“Yeminlerini bozmuş, Er Rasûl’ü (Rasûlullâh’ı) yurdundan dışlamış ve üstelik sizinle ilk kez savaşa başlamış bir topluluğa

karşı savaşmayacak mısınız? Onlardan çekiniyor musunuz? Haşyet duymanızı hak eden Allâh'tır, eğer iman edenler iseniz. Savaşın onlarla (ki), Allâh elleriniz olarak onları azaplandırınsın, rezil etsin onları..."

203. "Tûlicül leyle fiynnehari ve tûlicün nehara fiyl leyl* ve tuhricül hayye minel meyyiti ve tuhricül meyyite minel hayy* ve terzüku men teşâu Bi ğayri hesab" (3.Âl-u İmran: 27)

"Geceyi gündüze dönüştürürsün, gündüzü geceye dönüştürürsün. Diriği ölüden çıkartırsın, ölüyü diriden çıkartırsın. Dilediğine hesapsız rızık (yaşam gıdası) verirsın."

204. "Ve lekad hâlâknaküm sümme savvernaküm sümme kulna lil melaiketiscüdu liAdeme, fesecedu illâ ibliys* lem yekün mines sacidiyn" (7.A'raf: 11)

"Gerçek ki, sizi yarattık... Sonra sizi şekillendirdik... Sonra meleklerle 'Secde edin Âdem'e' dedik... İblis hariç secde ettiler; o secde edenlerden olmadı."

205. "Fe vesvese lehümeş şeytanu..." (7.A'raf: 20)

"Derken şeytan, benliklerini/bedenselliklerini fark ettirmek için onlara vesvese verdi..."

206. "Ve kasemehüma inniy leküma le minen nasihıyn" (7.A'raf: 21)

"Ve onlara: 'Kesinlikle ben size nasihat edenlerdenim' diye de yemin etti."

207. "Fedellahüma Biğurur*..." (7.A'raf: 22)

“Böylece onları (vehimlendirerek - kendilerini beden yapı olarak kabul ettirerek) **aldattı (bedenselliği fark ettirdi)...”**

208. “...ve ‘asa Ademu Rabbehu feğavâ” (20.Tâhâ: 121)

“...Âdem, Rabbine âsi oldu da yaşayışı bozuldu.”

209. “...ve zeyyene lehümüş şeytanu a’malehüm fesaddehüm anissebiyli ve kânu müstebsiriyn” (29.Ankebût: 38)

“...Şeytan kendilerine yaptıklarını süsledi de onları (Hak) yoldan engelledi... Gerçeği anlayacak hâlde olmalarına rağmen!”

210. “Ve iz kulna lil MelaiKETiscüdu liAdeme fesecedu illâ ibliys* kâne minel Cinni fefeseka an emri rabbih*...” (18.Kehf: 50)

“Hani biz meleklere ‘Secde edin Âdem’e’ dedik de İblis hariç hepsi hemen secde ettiler! İblis CİN (türün)dendi; (bu nedenle) Rabbinin hükmüne (hakikat ilmi yoktu {Cin türünde hakikat ilmi ve kader sistemi bilgisi yoktur - RUH İNSAN CİN Kitabı. A.H.}) uymadı (hakikatinden gelen bilginin gereğine, benliği dolayısıyla uymadı)!”

211. “İz kale Rabbüke lil MelaiKETi inniy halikun beşeran min tıyn; Feizâ sevveytühu ve nefahtü fiyhi min ruhiy feka’u lehu sacidiyn; FeseceDEL MelaiKETü küllühüm ecme’un; İlla ibliys* istekbere ve kâne minel kâfiriyn” (38.Sâd: 71-74)

“Hani Rabbin Meleklere: ‘Kesinlikle ben balçıktan (su + mineral) bir beşer yaratacağım’ demişti. ‘Onu tesviye edip (beynini oluşturup), o yapının içinden Ruhum’dan (Esmâ mânâlarım) nefhettiğimde (açığa çıkardığımda {nefh yani üfleme, içten dışa şeklinde olur daima. A.H.}) Ona secdeye kapanın (hükümlerliliğini -

tasarrufunu kabul edin)!’ **O Meleklerin hepsi, toptan secde ettiler. İblis müstesna;** (bilincine dayanarak) **benlik tasladı ve hakikat bilgisini inkâr edenlerden** (karşısındakinin hakikatini göremeyenlerden) **oldu.”**

212. “Kale ma mene’ake ella tescüde iz emertük* kale ene hayrun minhu, halakteniy min narin ve hâlâktehu min tıyn; Kale fehbit minha fema yekûnü leke en tetekebbera fiyha fahruc inneke mines sağiriyn” (7.A’raf: 12-13)

“Buyurdu: ‘Sana emrettiğimde seni secde etmekten engelleyen neydi?’... ‘Ben daha hayırlıyım Ondan; beni Nâr’dan (ateşten - radyasyon - bir tür dalga boyu yapı; {dikkat edile ki burada kullanılan ‘nâr’ kelimesi, cehennemdekileri yakacağı belirtilen ‘nâr’ kelimesiyle aynı anlamdadır. Bunun anlamı iyi düşünülmeli! A.H.}) **yarattın, Onu tıynden (maddeden) yarattın’ dedi. Buyurdu: ‘İn makâmından!.. Bir başkasına büyüklük taslama makâmı değildir bulunduğun makâm! Çık! Muhakkak ki sen (böyle düşünmekle) kendini küçülttün!’”**

213. “Kale enzırnıy ila yevmi yüb’asûn” (7.A’raf: 14)

“‘(İnsanların ölüm sonrasında) Bâ’s olacakları güne kadar bana mühlet ver’ dedi.”

214. “Kale feBima ağveyteniy leak’udenne lehüm sıratel müstekıym; Sümme leatiyennehüm min beyni eydiyhim ve min halfihim ve an eymanihim ve an şemailihim* ve lâ tecidü ekserehüm şakiriyn” (7.A’raf: 16-17)

“‘Yemin ederim ki, (yudillü men yeşau = dilediğine sapmayı yaşattırır; realitesince) beni sapıttırmanın sonucu olarak, onlara engel olmak için senin sırat-ı müstakimine oturacağım! Sonra andolsun ki, onlara önlerinden (hırslarını tahrik ederek - benliklerini

yücelterek hakikati inkâra sürükleyerek), **arkalarından** (gizli şirke yönelterek - saptırıcı fikirlerle), **sağlarından** (senden alıkoyacak hayırları ilham ederek) **ve sollarından** (kötülükleri güzel - süslü göstererek) **geleceğim... Onların çoğunluğunu, verdiklerini değerlendiren olarak bulamayacaksınız!”**

215. “Kale feBi izzetiKE le uğviyennehüm ecme’ın; İlla ‘ıbadEKE minhümül muhlesın” **(38.Sâd: 82-83)**

“(İblis) **dedi ki: ‘İzzetine** (karşı konulmaz gücüne) **yemin ederim ki, onların hepsini şasırtıp** (kendilerini beden kabul ettirerek, bedenin zevkleri peşinde koşturarak; hakikatlerini oluşturan ruhun konusundan) **saptıracağım. Ancak onlardan ihlâsa erdirilmiş** (hakikatlerini yaşattığım) **kulların müstesna.”**

216. “Leanehullah* ve kale leettehızenne min ibadike nesıyben mefruda; Ve leüdüllennehüm ve le ümenniyyennehüm ve le amürrennehüm fele yübettikünne azânelen’ami ve leamürrennehüm fele yüğayyirunne halkAllâh* ve men yettehızış şeytane veliyyen min dūnillâhi fekad hasira husranen mubiyına; Ye’ıduhüm ve yümenniyyhim* ve ma ye’ıduhümüş şeytanü illâ ğurura” **(4.Nisâ: 118-120)**

“(Oysa İblis - bedensel dürtüler) **Allâh’ın lânetine uğramıştır... İblis: ‘Senin kullarından bir mukadder pay alacağım... Elbette onları saptıracağım, onları boş heveslerde (bedensellikte) boğacağım; onlara emredeceğim de en’amın** (kendilerinden kurban olan davarların) **kulaklarını kesecekler ve dahi onlara emredeceğim, Allâh’ın yarattığını değiştirecekler.’ Kim Allâh’ı bırakır da şeytanı** (egosunu-bedensel dürtülerini) **yönetici edinirse, gerçekten o apaçık bir hüsrana uğramıştır. Onlara vaatlerde bulunur ve onlara umut verip sonu hüsrana çıkacak arzular peşinde koşturur. (Oysa) şeytan, aldanıştan başka bir şey vadetmemektedir.”**

217. “Ve inne aleyke la’netüY ila yevmid diyn” (38.Sâd: 78)

“Muhakkak ki, hüküm sürecine kadar lânetim (benden uzaklık) senin üstündedir!”

218. “Kalehbitu ba’duküm li ba’din adüvv*...” (7.A’raf: 24)

“Buyurdu: ‘Birbirinize (bilinç - beden ikilisi) düşman olarak (kuvveler boyutunda yaşamaktan beden boyutunun şartlarını yaşamaya) inin!’”

219. “Ma entüm aleyhi Bi fatiniyn; İlla men huve salil cahıym” (37.Sâffât: 162-163)

“O’nun aleyhine (kimseyi) ayartıp kandıramazsınız! Ancak cehennemî yanışa gidecekler müstesna.”

220. “Ve lekad saddeka aleyhim ibliysü zannehu fettebe’uhü illâ feriykan minel mu’miniyn; Ve ma kâne lehu aleyhim min sultanin illâ lina’leme men yu’minu Bil ahireti mimmen huve minha fiy şekkin...” (34.Sebe’: 20-21)

“Andolsun ki İblis’in onların (insanların) hakkındaki zannı doğru çıktı da, iman edenler dışındakiler ona tâbi oldular. Oysaki onun (İblis), onlar üzerine bir zorlayıcı gücü yoktu! Sadece sonsuz gelecek yaşamına iman eden ile ondan kuşku duyanın farkı açığa çıksın diye bunu yaptık.”

221. “Ya ma’şeral cinni vel insi elem ye’tiküm Rusulün minküm yekussune aleyküm âyâtiy ve yünziruneküm lıkae yevmiküm hazâ* kalu şehidna alâ enfüsina ve ğarrethümül hayatüd dünya ve şehidu alâ enfüsihim ennehüm kânu kafiriyn” (6.En’am: 130)

“Ey cin ve ins topluluğu, hakikate işaret eden mesajlarımı anlatan ve şu güne ulaşacağınız hakkında sizi uyaran, sizden Rasûller gelmedi mi?... ‘Kendi aleyhimize şahidiz’ dediler... Dünya hayatı onları aldattı ve (sonuçta) kendilerinin, hakikat bilgisini inkâr edenlerden olduklarına şahitlik ettiler!”

222. “Vel Canne halâknahu min kablü min narisSemum” (15.Hicr: 27)

“Cann’ı da daha önce semum ateşten (gözeneklerden geçen, zehirleyici ateşten; ışınsal bedenle, cehennemdeki ateş, semum kelimesiyle tanımlanmıştır. A.H.) yarattık.”

223. “Ve halekalCanne min maricin min nar” (55.Rahmân: 15)

“Cann’ı (cin sınıfını - görünmez varlıkları) da dumansız ateşten (radyasyon - ışınsal enerji - elektromanyetik dalga bedenli) yarattı.”

224. “Ve iz sarafnâ ileyke neferen minel cinni yestemi’unel Kur’ân* felemma hadaruhu kalu ensitu* felemma kudıye vellev ila kavmihim münzirıyn; Kalu ya kavmena inna semi’na Kitaben ünzile min ba’di Musa musaddıkan lima beyne yedeyhi yehdiy ilel Hakkı ve ila tariykın müstekıym; Ya kavmena eciybu da’ıyAllâhi ve aminu Bihi yağfir leküm min zünubiküm ve yücirküm min azâbin elıym” (46.Ahkaf: 29-31)

“Hani cinden (insan gözünün görme alanı dışında kalan bir türden) bir grubu, Kurân’ı işitip dinlesinler diye sana yöneltmiştik... Ona hazır olduklarında dediler ki: ‘Susun!’... Hüküm yerine gelince de uyarıcılar olarak toplumlarına döndüler! Dediler ki: ‘Ey halkımız... Biz, Musa’dan sonra inzâl edilmiş, öncekileri tasdikleyen, Hakk’a ve tarik-i müstakime yönlendiren bir Bilgi işitip dinledik. Ey kavmimiz... DAİALLÂH (Allâh davetçisine) (DAİALLÂH; cinler O’nu DAİALLÂH olarak görüp

değerlendirmiştir, Rasûlullâh olarak değil. Postacı - elçi türü yaklaşımların temeli de bu kelimenin anlamına dayanır) **icabet edin ve O'na iman edin ki, bazı günahlarınızı bağışlasın; sizi feci bir azaptan korusun.**”

225. “Ve ennehû kâne yekulu sefihuna ‘alAllâhi şatâtâ; Ve enna zanenna en len tekulen’insu velcinnu ‘alAllâhi keziba; Ve ennehu kâne ricalun minel’insi ye’uzune Biricalin minelcinni fezadûhüm raheka” (72.Cinn: 4-6)

“Doğrusu bizim kıt anlayışımız, Allâh hakkında saçma iddiada bulunuyormuş! Biz gerçekten, ins ve cin Allâh hakkında asla yalan söylemez, diye zannetmiştik.’ Doğrusu, insan türünden bazı rical (erkek veya kadın), cin türünden bazı ricale (erkek veya kadın) sığınırlar... Bu yüzden onların azgınlıklarını artırırlar.”

226. “În yed’une min dûniHÎ illâ inasen, ve in yed’une illâ şeytanen meriyda” (4.Nisâ’: 117)

“O’nun dûnundakilere yönelenler, sadece cansız dişi putlara tapınmaktalar ve böylece de inatçı, hayırsız şeytana yöneliyorlar!”

227. “...innehümüt tehazüş şeyatıyne evliyâe min dunillâhi ve yahsebune ennehüm mühtedun” (7.A’raf: 30)

“...Muhakkak ki onlar (dalâlet hak olanlar), Allâh’ı bırakıp şeytanları (saptıranları) dostlar edindiler... Sanyorlar ki kendileri hidâyet üzeredirler!”

228. “Ve ce’alu Lillâhi şürekâelCinne ve halekahüm...” (6.En’am: 100)

“(Onlar bir de) **CİNİ** (görünmeyen varlıkları) **Allâh’a ortak kıldılar... Onları (Allâh) yaratmıştır!..”**

229. “Ve kayyadnâ lehüm kurenae fezeyyenu lehüm ma beyne eydiyhim ve ma halfehüm ve hakka aleyhimül kavlü fiy ümemin kad halet min kablihim minel cinni vel ins* innehüm kânu hasiriyn”
(41.Fussilet: 25)

“**Onlar için karînler** (şeytanî fikirliler {cin veya ins}) **hazırladık ki;** (bu yakın arkadaşlar) **yapmakta olduklarını ve yapmayı hayal ettikleri arzularını onlara süslü gösterdiler!** **Cin ve insten, onlardan önce gelip - geçmiş ümmetler hakkındaki hükmü, bunlar aleyhine de hak oldu... Muhakkak ki onlar hüsrana uğrayanlardı!”**

230. “Ve ce’alu beynehu ve beynel cinneti neseba* ve lekad alimetil cinnetü innehüm lemuhdarun” **(37.Sâffât: 158)**

“**O’nunla** (Allâh ile) **cinler** (normal insan duyularının algılayamadığı bilinçli varlıklar) **arasında bir bağ oluşturdular!** (Onlara Allâh dûnunda tanrısallık atfettiler)... **Andolsun cinler de bilir ki, muhakkak onlar muhdarîndir** (zorunlu olarak huzurda hazır tutulacaklardır!)”

231. “İnnahu leyse lehu sultanun aalleziyne amenû ve alâ Rabbihim yetevakkellun; İnnema sultanuhu aalleziyne yetevellevnehu velleziyne hüm Bihi müşrikûn” **(16.Nahl: 99-100)**

“**Gerçektir ki, onun** (İblis ve neslinin) **iman eden ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde bir sultası (gücü) yoktur! Onun sultası, sadece, kendisini velî edinenler** (ilham ettiği fikirlere uyanlar) **ve Rablerine ortak koşanlardır!”**

232. “Ve yevme yahşurühüm cemiy’a* ya ma’şeral cinni kadisteksertüm minel ins* ve kale evliyaühüm minel insi Rabbenestemte’a ba’duna Bi ba’din ve belağna ecelenelleziy eccelte lena* kalennaru mesvaküm halidiyne fiyha illâ ma şaAllâh*...”
(6.En’am: 128)

“(Allâh) onları topluca haşrettiği gün: ‘Ey cin topluluğu, gerçekten insanların çoğunluğunu hükümünüz altına aldınız (hakikatten uzaklaştırdınız!’ (der)... İnsan (türünden) dostları olanlar şöyle der: ‘Rabbimiz, birbirimizden karşılıklı yararlandık... İşte bizim için belirlediğin ecelimiz bize ulaştı’... Şöyle der: ‘Ateş sizin mekânınızdır; Allâh dilemedikçe, orada ebedî kalıcılarımsız’”...

233. “Elem a’had ileyküm ya beniy Ademe en lâ ta’budüş şeytan* innehu leküm ‘adüvvün mubiyn; Ve eni’buduniy* hazâ sıratun müstekıym; Ve lekad edalle minküm cibillen kesiyra* efelem tekûnu ta’kılun” **(36.Yâsın: 60-62)**

“Ey Âdemoğulları... Size ahdetmedim mi (bildirip bilgilendirmedim mi!) şeytana (bedene - hakikatinden habersiz bilince) **kulluk etmeyin, muhakkak ki o sizin için apaçık bir düşmandır! Bana kulluk edin (hakikatin gereğini hissedip yaşayın)! Sırat-ı müstakim budur**” (diye?). **Andolsun ki (kendinizi yok olup gidecek beden zannınız) sizden pek çok cemaatleri saptırdı! Aklınızı kullanmadınız mı?”**

234. “...iz nada Rabbehu enniy messeniyeş şeytanu Bi nusbin ve azâb” **(38.Sâd: 41)**

“Hani Rabbine: ‘Muhakkak ki şeytan (kendimi beden olarak hissediş) bana bitkinlik ve azap yaşattı’ diye nida etti.”

235. “Ve kul Rabbi eûzü BiKE min hemezâtîş şeyâtıyn; Ve eûzü BiKE Rabbi en yahdurûn” **(23.Mu’minûn: 97-98)**

“Ve de ki: ‘Rabbim! (bedenselliğe çeken) şeytanların vesveselerinden sana (hakikatimdeki koruyucu Esmâ’na) sığınırım. Ve sana (hakikatimdeki koruyucu Esmâ’na) sığınırım Rabbim, çevremde bulunmalarından.’”

236. “Ya ma’şerel cinni vel’insi inisteta’tüm en tenfuzû min aktaris Semavâtî vel’Ardı fenfuzû* lâ tenfuzüne illâ Bisultan; Fe Bi eyyi alai Rabbiküma tükezziban; Yurselu ‘aleyküma şüvazun min narin ve nuhasün fela tentesiran” **(55.Rahmân: 33-35)**

“Ey cin ve ins topluluğu! Semâlar ve arzın aktarından (bedenlerinizin çekim gücünden) çıkıp gitmeye gücünüz yeterse, hadi çıkın gidin (bedensiz yaşayın)! Kudretiniz olmadıkça (kudret sıfatı sizde açığa çıkmadıkça) geçip gidemezsiniz! Hakikat böyle iken, Rabbinizin (varlığınızı oluşturan Esmâ özelliklerinin - şuur ve bedeninizin) nimetlerinin hangi birini sayarsınız yalan? İkinizin de üzerine Nâr’dan alev ve duman (bilinç bulanıklığı) irsâl edilir de başarılı olamazsınız!”

237. “Feizen şakkatis Semau fekânet verdeten keddihan; Fe Bi eyyi alai Rabbiküma tükezziban” **(55.Rahmân: 37-38)**

“(Ölüm esnasında) semâ (benlik bilinci) parçalanarak yanık yağ rengi alıp, gül misali (hakikat müşahede edildiğinde)! Hakikat böyle iken, Rabbinizin (varlığınızı oluşturan Esmâ özelliklerinin - şuur ve bedeninizin) nimetlerinin hangi birini sayarsınız yalan? “

238. “Feyevmeizin lâ yüs’elu an zenbihi insün vela cann” **(55.Rahmân: 39)**

“İşte o süreçte ne ins ne de cin türü suçundan sorulmaz (doğal olarak yaptıklarının sonuçlarını yaşamaya başlarlar!)”

239. “Leterkebünne tabekan ‘an tabak” (84.İnşikak: 19)

“Mutlaka siz, boyutlar değiştirerek o boyutların uygun bedenlerine dönüşeceksiniz!”

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa’da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**’i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak “**sen bunları sorma, sadece denileni yap**” cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet’in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**’yi ve Rahmetli Elmalılı’nın “**Hak Dini**” isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hisedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **“Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla”** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **“RUH İNSAN CİN”**i yayınlamıştır.

Kurân'daki **“dumansız ateş”** ve **“gözeneklere nüfuz eden ateş”** uyarılarının **“ışınsal enerjiye”** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **“İNSAN ve SİRLARI”** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **“DİN”** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtturarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini **“OKU”**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) hadisleri temelinde kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadktan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan** **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **“soyadını”** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka

oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır**. Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır**. Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi "**köy**"ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, "**DİN ADAMI**" diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce kendisine yakıştırılan her türlü pâyeye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!

Kimseden maddi veya sıvasî, va da manevî bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak Şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalıŐın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedi yaŐamınıza yn verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSÎ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ, 2009 (Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.

Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5
Yenibosna/İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20

www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SİDDİK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SİRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SİRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ, 2009
(Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)

AHMED HULÛSÎ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Seren'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasîr Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyası
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedî"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhu
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)'nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi
2. “Tanrı” mı “Allâh” mı?
3. Allâh’ı Tanıyalım - 1
4. Allâh’ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost’tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR

1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi’nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi’nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Sûret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu?

5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği
2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1
3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin
6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliđe Giriş
12. Tekliđin Esasları
13. Mi'râc
14. Ruh İnsan Cin Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz'ün Seyri
20. Tek'in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSÎ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhı
4. “B” Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi “Oku”du?
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkamasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

AHMED HULÛSÎ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVİRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESELENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça, Rusça

10. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

11. MESAJLAR
Fransızca

12. TECELLİYÂT
İngilizce (Yeni Çeviri)

13. RUH İNSAN CİN
İngilizce

14. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

* Ahmed Hulûsî'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulusî'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

